J. F. Fenger
1824.

Veiledning

til en

grammatisk Analyse

af

Chrestomathia hebraica,

udgiven

af

Jac. Chr. Lindberg,
Adjunct ved Metropolitan - Skolen.

Förste Deel.

Kjöbenhavn, 1823.
Paa den *Wahlske* Boghandlings Forlag.
Trykt i det *Schultziske* Officin.

Fortale.

Ved at udgive nærværende Veiledning til en grammatisk Analyse, har jeg havt til Hensigt, at give Begyndere i det hebraiske Sprog et passende Hjælpemiddel til, i Forening med en Lærers mundtlige Underviisning, lettere at blive fortroelige med Grammatikens Anvendelse paa Analysen. Med Hensyn til, at vor Litteratur endnu savner et hebraisk-dansk Lexicon, som endog af Mangel paa passende Typer, for det förste ikke kan ventes udgiven, ere ogsaa Ordenes Bemærkelse angiven.

Hvad der ved et Arbeide af dette Slags maa foraarsage den störste Vanskelighed, er: paa den ene Side, at sige saameget, som den flittige og tænksomme Discipel maa have nödig, for dertil at knytte, hvad han allerede af Grammatiken og dens Anvendelse har lært; paa den anden Side, at vogte sig for en Udförlighed, som vilde svække de Bedres Selvflid og Opmærksomhed. Jeg har saameget destomere været opfordret til at vogte mig for disse tvende Afveie, jo mere en fleeraarig Erfaring har overbeviist mig, saavel om den store og uerstattelige Skade en meget udförlig Analyse foraarsager, som om de Hindringer selv de bedre Disciple have havt at overvinde, ved at være uden al Hjælp af en Analyse; thi medens Grammatiken endnu ved Analysen ikke er tilgavns indövet, falder det altid vanskeligt igjen i Grammatiken at finde de vedkommende Regler.

Jeg har derfor troet, at burde fölge den Plan: i de förste Capitler omhyggelig at nævne hver Forandring, og de Regler, efter hvilke Forandringen skeer; siden derimod blot at anföre Radices, i Verberne Tempus, i Nomina Genus, og kun i vanskeligere Tilfælde at citere Reglerne. Dag. lene, hvis Anvendelse saa let fattes, har jeg kun i Begyndelsen taget Hensyn til; siden er det stedse udeladt, og derved er det tillige antydet, naar Dag. er Dag. forte. Grammatiken, som citeres, er den af mig udgivne hebraiske Grammatik. Kjöbenhavn 1822. 8vo.

For at Bogen kunde leveres saa billig som muelig, ere saa mange Abbreviationer brugte, som passende kunde anvendes; men de kunne ikke hindre Bogens Brugbarhed, deels fordi mange af dem, som almindelig brugelige, allerede kunne forudsættes som bekjendte, deels fordi en Forklaring over dem forudskikkes. For Kortheds Skyld ere ogsaa de danske Oversættelser af Verberne anförte i Præsens, hvilket ikke kan forvirre Læseren, da Grammatiken lærer, at de hebraiske Verbers Grundform er Præteritum.

Skjöndt jeg egentlig kun havde besluttet, at afhandle de 40 Capitler af Genesis, som efter den Höikongelige Universitets- og Skole-Directions Befaling skulde læses i Skolerne, og som ere bestemte til at udgjöre 1ste Deel af Chrestomathia hebraica, har jeg dog ladet de övrige 10 Capitler fölge i et Tillæg, om Nogen skulde önske, at læse efter denne Veiledning hele Genesis.

Kjöbenhavn den 1ste December 1822.

Abbreviationer.

Abs.	betyder	absolutus.
acc.	—	Accusativ.
act.	—	Activ.
adj.	—	Adjectiv.
adv.	—	Adverbium.
Aff.	—	Afformativum.
Anm.	—	Anmærkning.
apoc.	—	apocopatum.
art.	—	Artiklen.
c.	—	communis.
C.	—	Capitel.
c. c.	—	construeres med.
c. c. a.	—	construeres med Accusativ.
c. c. d.	—	construeres med Dativ.
c. c. g. a.	—	construeres med dobbelt Accusativ.
Ch.	—	Ch'thib.
cfr.	—	sammenlign.
cll.	—	sammenlignet med.
col.	—	collectiv.
com.	—	communis.
Conj.	—	Conjunction.
const.	—	constructus.
conv.	—	conversivum.
cstr.	—	constructus.

d.	betyder	Dativ.
Dag.	—	Dagesch.
Dag. f.	—	Dagesch forte.
Dag. f. char.	—	Dagesch forte characteristicum.
Dag. f. comp.	—	Dagesch forte compensativum.
Dag. f. conj.	—	Dagesch forte conjunctivum.
Dag. l.	—	Dagesch lene.
defect.	—	defectivt.
dekl.	—	Deklination.
der.	—	deriveres.
eg.	—	egentlig ɔ: regelmæssigt efter Paradigmet.
f.	—	Foeminin.
F.	—	Foeminernes.
foreg.	—	foregaaende Ord.
forr.	—	forrige Ord.
fut.	—	Futurum.
g.	—	Genitiv.
Gen.	—	Genus.
gr.	—	grave, gravia.
Hi.	—	Hiphil.
h. l.	—	paa dette Sted.
Hp.	—	Hithpael.
Hpl.	—	Hithpalel.
Hplpl.	—	Hithpalpel.
Ho.	—	Hophal.
id.	—	samme.
id. qu.	—	samme som.
inf.	—	Infinitiv.
inf. abs.	—	Infinitivus absolutus.
inf. cstr.	—	Infinitivus constructus.
imp.	—	Imperativus.
inter.	—	Interjection.
inus.	—	ubrugelig.
K.	—	Kal.

lev.	betyder	leve, levia.
m.	—	Masculin.
n.	—	Nominativ.
N.	—	Niphal.
no.	—	Nummer.
nom.	—	Nomen.
not.	—	Nota.
not. acc.	—	Nota accusativi.
not. dat.	—	Nota dativi.
num.	—	numerale.
p.	—	Person.
par.	—	Paradigma.
parag.	—	paragogicum.
part.	—	Participium.
pass.	—	Passiv.
Pa.	—	Poal.
Pi.	—	Piel.
Pilp.	—	Pilpel.
pl.	—	Pluralis.
Pll.	—	Pilel.
Po.	—	Poel.
Poll.	—	Polal.
pr.	—	Præteritum.
præf.	—	Præfixum.
Præf.	—	Præformativum.
præp.	—	Præposition.
pron.	—	Pronomen.
pron. int.	—	Pronomen interrogativum.
pron. pers.	—	Pronomen personale.
pron. poss.	—	Pronomen possessivum.
pron. rel.	—	Pronomen relativum.
quadril.	—	quadrilitterum.
r eller R.	—	Radix.
reg.	—	regelmæssigt.

s.	betyder	Singularis
S.	—	Substantiv.
seg.	—	segoleret.
St.	—	Status.
St. abs.	—	Status absolutus.
St. cstr.	—	Status constructus.
suff.	—	Suffixum.
suff. gr.	—	Suffixum grave.
suff. lev.	—	Suffixum leve.
suff. nom.	—	Suffixum nominum.
suff. verb.	—	Suffixum verborum.
ubr.	—	ubrugelig.
ubrug.	—	ubrugelig.
v.	—	Vers.
V.	—	Verbum.
verb.	—	Verbum.

Tegn.

̀_ er Tontegnet.

"_ - Abbreviationstegn.

‾ ̂ - Pausaltegn.

§. - Paragraph. Herved citeres altid Grammatiken.

ↄ: - det er.

I. II. III. IV. V. VI. VII. ere Maskulinernes 7 Deklinationer.

F. I. F. II. F. III. F. IV. - Foemininernes 4 Deklinationer.

LXX. er Septuaginta, de 70 Fortolkeres græske Oversættelse af det Gamle Testamente.

Genesis.

Cap. I.

V. 1. רֵאשִׁית Begyndelse. S. s. f. i St.abs., med ב præp. i. §. 61. 1. a. α.; §. 4. 1. — בָּרָא skabe, eg. danne, tilhugge. V. 3. s. m. pr. K.; eg. בָּרַא; §. 43. 2. בָּרָא; §. 4. 1. בָּרָא. — אֱלוֹהַּ. §. 3. 5. §. 5. 1. Gud. S. pl. m.; eg. אֱלוֹהִים. §. 50. 3.; men §. 3. 5. Anm. §. 5. 1. Anm. אֱלוֹהִים. §. 2. 7. §. 12. 5. אֱלֹהִים; cfr. §. 50. 9. Anm. 1. — אֵת not. acc. §. 62. 3. d. — שָׁמַיִם Himmel. S. acc. pl. m. af ubrug. sing. שָׁמֵא §. 57. 32; med ה art. §. 16. 1. הַשָּׁמַיִם. — אֶרֶץ Jord. S. s. c. eg. אַרְץ. §. 15. 3.; efter §. 14. 2. c. Anm. אָרֶץ; med ה art. §. 16. 2. הָאָרֶץ. Naar Artiklen gaaer foran hedder det ogsaa אָרֶץ.

V. 2. הָיָה er, bliver. V. 3. s. f. pr. K.; eg. הָיְיָה. §. 44. 5. Anm. הָיְתָה. — תֹּהוּ Tomhed, h. l. tom. S. s. m. eg. תְּהוֹ. §. 15. 3. Anm. 1. — בֹּהוּ Ödehed, h. l. öde. S. s. m. eg. בְּהוֹ, med ו

copul. §. 63. 1. e. וָבֹהוּ. — חֹשֶׁךְ Mörke. S. s. m. eg. חֹשֶׁךְ. §. 15. 3.; med ו cop. וְחֹשֶׁךְ. — עַל over, præp. eg. S. i St. cstr. §. 61. 2. b. — פָּנִים Overflade. S. pl. m.; af ubrug. sing. פָּנֶה. §. 50. 9. i St. cstr. פָּנֵי. §. 51. 3. d.; og efter §. 53. 3. e. פְּנֵי. — תְהוֹם Afgrund. S. g. s. c. — רוּחַ Aand, Vind. S. n. s. c. i St. cstr. §. 53. 3. a. §. 3. 5. med ו cop. §. 63. 1. a. — רָחַף svæve. V. part. Pi. s. f.; eg. מְרַחֶפֶת. §. 35. B. 3. מְרַחֶפֶת. — מַיִם Vand. S. g. pl. m. af ubrug. sing. מַא. §. 57. 20; efter §. 14. 2. c. מָיִם; med ה art. הַמָּיִם. §. 16. 1.

V. 3. אָמַר sige. V. 3. s. m. fut. K.; eg. יְאֱמֹר; efter §. 40. 1. יֹאמַר, og med ו conv. fut. §. 24. 2. C. וַיֹּאמֶר. §. 40. 3. Anm. 2. — הָיָה er, bliver. V. 3. s. m. fut. apoc. K.; eg. יִהְיֶה; §. 44. 2. יִהְיֶה; no. 6. יְהִי; no. 8. Anm. 4. a. c. יְהִי, יְהִי. — אוֹר Lys. S. s. m.

V. 4. רָאָה see. V. 3. s. m. fut. apoc. K.; eg. יִרְאֶה; §. 44. 2. יִרְאֶה; no. 6. יִרְא; no. 8. Anm. 4. d. יַרְא. — אֵת not. acc. §. 9. 4. b. §. 14. 1. אֶת. — כִּי conj. at. — טוֹב adj. god, godt. — בָּדַל K. ubrug. Hi. adskille. V. 3. s. m. fut. Hi.; eg. יַבְדִּיל; fut. apoc. §. 24. 2. B. §. 29. 4. Anm. 4. יַבְדֵּל; med ו conv. fut. §. 24. 2. C. Anm. 2. וַיַּבְדֵּל. — בֵּין imellem. præp. eg. S. i St. cstr. §. 61. 2. b. med ו cop. §. 63. 1. c. וּבֵין.

V. 5. קָרָא kalde. V. 3. s. m. fut. K.; eg. יִקְרֹא; §. 43. 1. יִקְרָא; no. 2. יִקְרָא; med ו conv. fut. §. 24. 2. C. וַיִּקְרָא. — לָאוֹר for לְהָאוֹר §. 16. 3. Anm. — יוֹם Dag. S. acc. s. m. §. 57. 17. — לַחשֶׁךְ for לְהַחשֶׁךְ. §. 16. 3 Anm. — קָרָא kalde. V. 3. s. m. pr. K.; eg. קָרַא; §. 43. 2. קָרָא; §. 9. 3. a. קָרָא. — לַיִל Nat. S. acc. s. m. for לֵיִל. §. 15. 3; med ה parag. §. 49. 6. Anm. 2. לַיְלָה; §. 14. 2. c. לָיְלָה. — עֶרֶב eg. עֶרְב §. 15. 3. Aften. S. s. c. i St. abs. — בֹּקֶר eg. בֹּקְר §. 15. 3. Morgen. S. s. m. i St. abs. — אֶחָד een. nom. num. card. §. 58. 1. h. l. förste. §. 72. 7.

V. 6. רָקִיעַ Udstrækning. S. s. m. i St. abs.; af רָקַע stampe, udvide ved Stampning. — תָּוֶךְ Midte; eg. תַּוְךְ; i St. cstr. תּוֹךְ. §. 53. 3. b.; med præf. ב. §. 61. 1. a. α. בְּתוֹךְ. — בָּדַל K. ubrug. Hi. adskille. Part. Hi. adskillende ɔ: Adskillelse. — מַיִם Vand. S. pl. m. §. 57. 20.; efter §. 14. 2. c. מָיִם, og med ל, not. dat. §. 61. 1. a. γ. לָמָיִם.

V. 7. עָשָׂה gjöre. V. 3. s. m. fut. apoc. K.; eg. יַעְשֶׂה; §. 35. A. 1. יַעְשֶׂה, יַעֲשֶׂה; §. 44. 2. יַעֲשֶׂה; no. 6. יַעַשׂ; no. 8. Anm. 4. a. d. יַעַשׂ; med ו conv. fut. §. 24. 2. C. וַיַּעַשׂ. — תַּחַת under. præp. eg. S. i St. cstr. det Underste; §. 61. 2. b.; med præf. מ, §. 61. 1. b. מִתַּחַת. Hertil hörer det fölgende ל. §. 61. 3. — לָרָקִיעַ for לְהָרָקִיעַ. —

אֲשֶׁר som. pron. rel. §. 20. 2. — עַל over. præp. eg. S. i St. cstr. §. 61. 2. b. med præf. מ. § 61. 1. b. מֵעַל. Hertil hörer det fölgende ל. §. 61. 3. — כֵּן conj. saaledes.

V. 8. שֵׁנִי anden. nom. num. ord. §. 59. 2.

V. 9. קָוָה N. samles. V. 3. pl. m. fut. N. eg. יִקָּוְהוּ; §. 44. 3. יִקָּוְיוּ; no. 5. יִקָּווּ. — אֶל til, præp.; eg. S. i. St. cstr. §. 61. 2. b. — מָקוֹם Sted. S. g. s. m. i St. abs. — רָאָה see N. sees. V. 3. s. f. fut. N.; eg. תִּרָאֵה; §. 35. A. 3. תֵּרָאֶה; §. 44. 2. תֵּרָאֶה. — יַבָּשָׁה tört Land. S. n. s. f. i St. abs.; med ה art. §. 16. 1.

V. 10. לַיַּבָּשָׁה for לְהַיַּבָּשָׁה. — מִקְוֶה Samlingssted. S. d. s. m. i St. cstr.; §. 51. 3. a. i St. cstr. מִקְוֵה; med ל, §. 61. 1. a. α., לְמִקְוֵה; med ו cop. §. 63. 1. c. וּלְמִקְוֵה. — יָם Hav. S. acc. pl. m.; i pl. יַמִּים, dekl. VI. §. 54. VI. 3.; af ubrug. R. יָמַם.

V. 11. דָּשָׁא grönnes. Hi. lade fremspire. V. 3. s. f. fut. Hi.; eg. תַּדְשִׁיא; §. 29. 4. Anm. 4. תַּדְשֵׁא; med ו conv. fut. §. 24. 2. C. וַתַּדְשֵׁא. — דֶּשֶׁא Grönt, ung Plante. seg. nom. acc. s. m. af דָּשָׁא. — עֵשֶׂב större Plante. seg. nom. acc. s. m. — זָרַע saaer. V. part. Hi. s. m.; eg, מַזְרִיעַ; §. 35. C. 2. מַזְרִיעַ. — זֶרַע eg. זֶרַע Sæd. seg. nom. acc. s. m. af foreg. — עֵץ Træe. S. acc. s. m. i

St. cstr. — פְּרִי Frugt. S. g. s. m. seg. nom. for פֶּרִי. §. 15. 3. Anm. 1.; af פָּרָה er frugtbar. — עָשָׂה gjöre. V. part. act. K. s. m.; eg. עֹשֶׂה; § 44. 2. עֹשֶׂה; §. 9. 3. a. עֹשֶׂה. — מִין Slags, Art. S. d. s. m. med Suff. וֹ. §. 18. 3.; dekl. I. §. 53. 3. a.; מִינוֹ; med לְ §. 61. 1. a. α. לְמִינוֹ. — אֲשֶׁר som. pron. rel. Hertil hörer בּוֹ i den. §. 62. 3. a. אֲשֶׁר־בּוֹ i hvilken. §. 67. 6. — זֶרַע eg. זַרְע. §. 15. 3. Sæd. S. n. s. m. med Suff. וֹ. §. 18. 3. §. 15. 3. Anm. 3. dekl. V. 8. — בּוֹ i det. §. 62. 3. a.

V. 12. יָצָא gaae ud. Hi. udgive. V. 3. s. f. fut. apoc. Hi.; eg. תַּיְצִיא; §. 41. A. 4. תּוֹצִיא, תַּוְצִיא; §. 29. 4. Anm. 4. תּוֹצֵא; med וְ conv. fut. §. 24. 2. C. וַתּוֹצֵא. — מִין v. 11. h. l. med Suff. ־ֵהוּ, §. 18. 3.

V. 13. שְׁלִישִׁי nom. num. ord. §. 59. 2.

V. 14. מָאוֹר Lys. S. pl. m. med Foem. Plur. Endelse. §. 50. 6. dekl. III. §. 53. 3. e. — רָקִיעַ v. 6.; i St. cstr. רְקִיעַ. §. 53. 3. e. dekl. III.; med בְּ. §. 61. 1. a. α. בִּרְקִיעַ. §. 15. 1. a. — בָּדַל v. 4. inf. Hi. med לְ not. inf. — הָיָה er, bliver. V. 3. pl. c. pr. K.; eg. הָיְהוּ; §. 44. 3. הָיְיוּ; no. 5. הָיוּ; med וְ conv. præt. §. 24. 1. — אוֹת Tegn. S. d. pl. com. med Foem. Plur. Endelse אֹתוֹת. — מוֹעֵד Tidsbestemmelse. S. d. pl. m. dekl. II. §. 53.

3. d. — יוֹם Dag. S. d. pl. m. I pl. יָמִים og יָמוֹת. §. 50. 5. §. 57. 17. — שָׁנָה Aar. S. pl. m. I pl. שָׁנִים og שָׁנוֹת. §. 50. 5. og 3. Anm. 2.

V. 15. אוֹר lyse. V. inf. Hi.; eg. הַאְוִיר; §. 42. A. 4. הַאִיר; no. 6. הָאִיר; med ל not. inf. לְהָאִיר.

V. 16. שְׁנֵים to. nom. num. card. m. i St. cstr. §. 58. 1. — גָּדוֹל stor. adj. pl. m. dekl. III. §. 53. 3. e. — מֶמְשֶׁלֶת Herredömme. S. d. s. f.; af מָשַׁל regjere — קָטֹן liden. adj. s. m. — כּוֹכָב Stjerne. S. acc. pl. m. dekl. II.

V. 17. נָתַן give, sætte. V. 3. s. m. fut. K.; eg. יִנְתֹּן; §. 38. 2. יִנְתֵּן; no. 4. יִתֵּן. — אֵת not. acc.; ved Suff. lev. אוֹת. §. 62. 3. d.

V. 18. מָשַׁל regjere; inf. cstr. K. med ל not. inf. — בַּיּוֹם for בְּהַיּוֹם.

V. 20. שָׁרַץ vrimle, vrimle af. V. 3. pl. m. fut. K. reg. — שֶׁרֶץ Kryb. seg. nom. acc. s. m. — נֶפֶשׁ Sjel, Væsen. seg. nom. acc. s. com. h. l. f. — חַי adj. levende; f. חַיָּה. — עוֹף Fugl. S. n. s. m.; det staaer coll. — עוּף flyve. V. 3. s. m. fut. Pll. eg. יְעַוֵּף, §. 31. 3.; efter §. 42. A. 2. יְעוֹפֵף.

V. 21. בָּרָא v. 1. V. 3. s. m. fut. K.; eg. יִבְרֹא; §. 43. 1. יִבְרַא; no. 2. יִבְרָא. — תַּנִּין stort Söedyr. S. acc. pl. m. dekl. I. — כֹּל al; eg. S. i St. cstr. כֹּל; ved Mak. כָּל־. §. 14. 1. §. 54.

Anm. 6. dekl. VI. — רָמַשׂ krybe. V. part. act. K. f. reg. — שָׁרַץ vrimle. V. 3. pl. c. pr. K. reg. — כָּנָף Vinge, bevinget.

V. 22. בָּרַךְ böie Knæe. Pi. velsigne. V. 3. s. m. fut. Pi.; eg. יְבַרֵךְ; §. 35. B. 3. יְבָרֵךְ; med ו conv. fut. וַיְבָרֶךְ, Anm. — אָמַר sige. V. inf. cstr. K.; eg. אְמֹר; §. 35. A. 1. cfr. §. 11. 3. Anm. 1. אֱמֹר; med ל not. inf. לְאֱמֹר; §. 15. 1. b. לֶאֱמֹר. §. 12. 2. a.; 3. לֵאמֹר; cfr. §. 3. 1. — פָּרָה er frugtbar. V. 2. pl. m. imp. K.; eg. פְּרָהוּ; §. 44. 3. פְּרָיוּ; no. 5. פְּרוּ; §. 14. 3. c. פְּרוּ. — רָבָה er mangfoldig. see פָּרָה. — מָלֵא er fuld, fylder. V. 2. pl. m. imp. K. reg. — רָבָה er mangfoldig. V. 3. s. m. fut. apoc. K.; eg. יִרְבֹּה; §. 44. 2. יִרְבֶּה; no. 6. יִרְבְּ; no. 8. Anm. 4. a. יִרֶב.

V. 23. חֲמִישִׁי den femte. nom. num. ord. §. 59. 2.

V. 24. בְּהֵמָה tamt Dyr. S. acc. s. f. i St. abs. — חַי adj. levende; f. חַיָּה, som S. vildt Dyr. S. s. f. i St. cstr. som er dannet ved det paragogiske ו. §. 51. 3. Anm. 1.

V. 25. חַיָּה vildt Dyr. S. s. f. St. cstr. §. 51. 3. 6. dekl. F. I. [anm. 1]

V. 26. עָשָׂה gjöre. V. 1. pl. c. fut. K.; eg. נִעְשֹׂה; §. 35. A. 1. נִעְשֹׂה, נַעֲשֹׂה; §. 44. 2. נַעֲשֶׂה. — אָדָם Menneske. S. acc. s. m. — צֶלֶם eg. צַלְם

Billede. nom. seg. med Suf. ֵנוּ—, §. 18. 3.; efter §. 15. 3. Anm. 3. dekl. V. — דְּמוּת Lignelse. S. s. m. med Suff. ֵנוּ— §. 18. 3. dekl. I.; og med præf. כ. §. 61. 1. a. α. §. 15. 1. a. — רָדָה træde under Födder, undertvinge. V. 3. pl. m. fut. K.; eg. יִרְדְּהוּ; §. 44. 3. יִרְדְּיוּ; no. 5. יִרְדּוּ. — דָּגָה Fisk. S. s. f. i St. cstr. §. 51. 3. c. דְּגַת; §. 53. 3. e. דְּגַת, dekl. F. II.; med præf. ב §. 61. 1. a. α. §. 15. 1. a. בִּדְגַת. — רֹמֵשׂ krybe. V. part. act. K. reg.; med ה art. §. 16. 2.

V. 27. זָכָר Mand. S. s. m. i St. abs. — נְקֵבָה Qvinde. S. acc. s. f.

V. 28. לָהֶם til dem; af לְ־הֶם. §. 61. 1. a. γ. §. 62. 3. c. — כָּבַשׁ gjöre underdanig. V. 2. pl. m. imp. K.; eg. כִּבְשׁוּ; med Suf. הָ. §. 17. 4.; Schurek er skreven defect. §. 2. 7.; 8. Anm. 2.; altsaa כִּבְשֻׁהָ. — רָדָה v. 26. V. 2. pl. m. imp. K. cfr. פְּרוּ v. 22.

V. 29. הִנֵּה see! her er. interj. — נָתַן give, sætte. V. 1. s. c. pr. K.; eg. נָתַנְתִּי; §. 38. 4. Anm. 4. נָתַתִּי. — לָכֶם til Eder; af כֶם §. 18. 3.; og ל §. 61. 1. a. γ. §. 62. 3. c. — זֹרֵעַ saaer. V. part. act. K. s. m.; eg. זֹרֵע; §. 35. C. 2. og Anm. 2., 3. זֹרֵעַ. — זֶרַע v. 11.; זָרַע §. 14. 2. c. Anm. — הָיָה er, bliver, skeer. V. 3. s. m. fut. K.; eg. יִהְיֵה; §. 44. 2. יִהְיֶה. — אָכְלָה Spise. S.

s. f. i St. abs.; af אָכַל spise; cfr. §. 2. 8. Anm. 6.

V. 30. יֶרֶק Grönt. S. g. s. m.

V. 31. עָשָׂה gjöre. V. 3. s. m. pr. K.; eg. עָשָׂה; §. 44. 2. עָשָׂה. — מְאֹד meget. adv. eg. S. Styrke. §. 64. 3. b. — שִׁשִּׁי sjette. nom. num. ord. §. 59. 2.

Cap. II.

V. 1. כָּלָה være fuldendt. Pi. fuldende. Pu. pass. V. 3. pl. m. fut. Pu.; eg. יְכֻלְּלוּ; §. 44. 3. יְכֻלְּיוּ; no. 5. יְכֻלּוּ. — צָבָא Hær. S. g. s. m. med Suf. ם– §. 18. 3.; eg. צְבָאָם; §. 53. 3. e. צְבָאָם. dekl. III.

V. 2. וַיְכַל v. 1. V. 3. s. m. fut. apoc. Pi.; eg. יְכַלֶּה; §. 44. 2. יְכַלֶּה; no. 6. יְכַל; no. 8. Anm. 3. יְכַל. — מְלָאכָה Gjerning. S. acc. s. f. med Suff ו. § 18. 3. I St. cstr. bruges Formen מְלֶאכֶת §. 55. 1. Anm.; og ved Suff. den oprindelige Eenstavelses-Form heraf מְלַאכְת. dekl. F. IV. — עָשָׂה C. 1. v. 31. — שָׁבַת ophöre med, hvile. V. 3. s. m. fut. K. reg.

V. 3. בָּרַךְ C. 1. v. 22. — קָדַשׁ er hellig. Pi. hellige. V. 3. s. m. fut. Pi. reg. — עָשָׂה gjöre. V. inf. cstr. K. med ל not. inf.; eg. עֲשׂה; §. 35.

A. 1. עֲשׂה; §. 44. 2. Anm. 2. עֲשׂוֹת; med ל præf. לַעֲשׂוֹת; §. 15. 1. b. לַעֲשׂוֹת.

V. 4. אֵלֶּה disse. dem. pron. pl. c. §. 20. 1. — תּוֹלְדוֹת Slægtregister, Familiehistorie; Oprindelse. S. pl. f. af ubr. Sing. תּוֹלֶדֶת §. 48. 4. B. 12. der. af יָלַד. — בָּרָא skabe. N. pass. V. inf. cstr. N. med præf. ב, og Suff. ם–ָ; eg. הִבָּרֵא; med Suff. ם–ָ. הִבָּרְאָם §. 14. 3. a.

V. 5. שִׂיחַ Busk. S. g. s. m. — שָׂדֶה Mark. S. g. s. m. — טֶרֶם endnu ikke. — יִהְיֶה cfr. §. 68. 2. c. — צָמַח spire frem. V. 3. s. m. fut. K.; eg. יִצְמֹח; §. 35. C. 2. Anm. 1. יִצְמַח; §. 14. 2. c. יִצְמָח. — כִּי at; fordi; thi. conj. — לֹא ikke. adv. — מָטַר K. ubrug Hi. regne, lade regne. V. 3. s. m. pr. Hi. reg. — אַיִן partik.; er ikke. Eg. Subst. Ikke-Tilværelse; i St. cstr. אֵין; det indbefatter altid Verbet *er*, og styrer acc. §. 69. 9. §. 74. 7. — עָבַד dyrke, tjene. V. inf. cstr. K.; eg. עֲבֹד; §. 35. A. 1. עֲבֹד; med ל not. inf. eg. לְעֲבֹד; §. 15. 1. b. לַעֲבֹד.

V. 6. אֵד Damp. S. n. s. m. — עָלָה stige op. V. 3. s. m. fut. K.; eg. יִעְלֶה; §. 35. A. 1. יַעֲלֶה, יַעֲלֶה; §. 44. 2. יַעֲלֶה. — שָׁקָה K. ubr. drikke. Hi. vande, give at drikke. V. 3. s. m. pr. Hi. eg. הִשְׁקִיה; §. 44. 2. הִשְׁקָה.

V. 7. יָצַר danne. V. 3. s. m. fut. K.; eg. יִיצַר; §. 41. B. 2. יִיצֹר, יִיצַר; med ו conv. fut. §. 24. 2. C. §. 41. B. 3. Anm. 2. וַיִּיצֶר. — עָפָר Stöv, Jord. S. acc. s. m. §. 69. 1. Anm. 2. — נָפַח blæse, aande. V. 3 s. m. fut. K.; eg. יִנְפֹּח; §. 38. 2. יִנְפַּח; no. 4. יִפַּח. — אַף Næse, Vrede. dual. Næseborer, Ansigt. S. dual. m. dekl. VI. eg. אֲנַף. — נְשָׁמָה Aande, Aand. S. acc. s. f. i St. cstr. dekl. F. II.; §. 51. 3. c. נְשָׁמַת; §. 53. 3. e. נִשְׁמַת; §. 15. 1. a. נִשְׁמַת. der. af נָשַׁם blæse, aande. — חַיִּים Livet. S. g. pl. m.; af Sing. חַי, som sjeldnere bruges. Af R. חָיַי. — חַי adj. levende.

V. 8. נָטַע plante. V. 3. s. m. fut. K.; eg. יִנְטֹע; §. 38. 2. יִנְטַע; no. 4. יִטַּע. — גַּן Have. S. acc. s. m.; af גָּנַן bedække, beskytte. — קֶדֶם det som er foran, Östen. seg. nom. s. m. med præf. מ. §. 61. 1. b. — שִׂים sætte. V. 3. s. m. fut. K.; eg. §. 42. B. 2. יְשִׂים; no. 3. יָשִׂים, יָשִׂים; no. 6. יָשֵׂם, וַיָּשֶׂם. — שָׁם der. adv. — יָצַר danne. V. 3. s. m. pr. K. reg. יָצַר; §. 14. 2. c. יָצָר.

V. 9. צָמַח v. 5. V. 3. s. m. fut. Hi.; eg. יַצְמִיחַ; §. 35. C. 2. יַצְמַח, Anm. 3. — חָמַד attraae. N. pass. attraaes. part. attraaeværdig. V. part. N. s. m.; eg. נֶחְמָד; §. 35. A. 2. נֶחְמָד. — מַרְאֶה Udseende, Syn. S. d. s. m.; der. af רָאָה part. 13. — מַאֲכָל Spise. S. d. s. m.; der. af

אָכַל. — תָּוֶךְ C. 1. v. 6. — דַּעַת Kundskab. S. s. f.; eg. inf. cstr. K. af יָדַע kjende. I inf. יְדֹעַ; §. 35. C. 2. יְדַע; §. 41. A. 2. דַּע, דַּעַת. — רַע adj. ond. §. 14. 2. c. רָע; med ו cop. §. 63. 1. e.

V. 10. נָהָר Flod. S. s. m. — יֹצֵא gaae ud. V. part. act. K. s. m. reg. — שָׁקָה v. 6. inf. cstr. Hi.; eg. הַשְׁקִיה; §. 44. 2. Anm. 2. הַשְׁקוֹת. — שָׁם adv. der; מִשָּׁם derfra. — פָּרַד adskille, dele N. dele sig. V. 3. s. m. fut. N. reg. — אַרְבָּעָה fire. nom. num. card. f. §. 58. 1. — רֹאשׁ Hoved, Hovedström. S. pl. m.; i pl. ureg. רָאשִׁים cfr. §. 57. 28. §. 15. 3. Anm. 4.

V. 11. שֵׁם Navn. S. n. s. m. — הוּא den. pron. pers. §. 17. 2. — סָבַב omringe, omgive. V. part. act. K. reg. § 39. 1. — אֲשֶׁר־שָׁם som der ɔ: hvor.

V. 12. זָהָב Guld. S. n. s. m. i St. cstr. זְהַב §. 53. 3. d. e.; זֲהַב §. 3. 4.; med ו cop. §. 63. 1. d. וּזֲהַב. — הִיא den, pron. pers. Om הִוא see §. 17. 2. Anm. 2. — בְּדֹלַח Bdellion, en gjennemsigtig vellugtende Harpix S. s. m. — אֶבֶן Steen. S. s. com. oftest f. — שֹׁהַם en Ædelsteen, Sardonyx. S. s. m.

V. 14. הֹלֵךְ gaae. V. part. act. K. s. m. reg.; med ה art. — קִדְמַת Östen. S. s. f. i St. cstr. §. 51. 3. c. dekl. F. III.; af קֶדֶם.

V. 15. לָקַח tage. V. 3. s. m. fut. K.; eg. יִלְקַח; §. 35. C. 2. יִלְקַח; §. 38. 4. Anm. 1. יִקַּח. — יָנַח K. ubrug. Hi. lægge, sætte. V. 3. s. m. fut. H. med Suff. הוּ— §. 17. 4.; eg. יַיְנִיח; §. 38. 4. Anm. 1. יַנִּיח; §. 2. 7. 8. Anm. 2. יַנִּח. — עָבַר dyrke. v. inf. cstr. K. med Suff. הּ— §. 17. 3.; eg. עֲבֹר; men ved Suff. עָבְר §. 36. עָבְדָהּ; cfr. §. 2. 8. Anm. 6.; med ל not. inf. §. 61. 1. a. α. — שָׁמַר bevogte. V. inf. cstr. K. med Suff. הּ—; eg. שְׁמֹר; ved Suff. §. 36. שָׁמְר cfr. §. 2. 8. Anm. 6.

V. 16. צָוָה K. ubrug.; Pi. befale. V. 3. s. m. fut. apoc. Pi.; eg. יְצַוֶּה; §. 44. 2. יְצַוֶּה; no. 6. יְצַו; no. 8. Anm. 3. יְצַו. — לֵאמֹר C. 1. v. 22. — אָכַל spise. 1) inf. abs. K. reg. אָכֹל. — 2) 2. s. m. fut. K. eg. תְּאכֹל; §. 40. 1. תֹּאכֹל, תֹּאכֵל.

V. 17. רַעַת v. 9. — תֹּאכַל see תֹּאכֵל v. 16. — מִמֶּנּוּ af det. Det er sammensat af præp. מִמֶּן og Suff. הוּ. §. 62. 3. f. — אָכַל spise. V. inf. cstr. K. med Suff. ךָ, §. 18. 3.; eg. אֱכֹל; §. 35. A. 1. §. 11. 3. Anm. 1. אֱכֹל; ved Suff. אָכְל v. אֲכָל §. 36. dekl. V. par. 19. §. 14. 3. Anm. 7. — מוּת döe. 1) inf. abs. K. eg. מָוֹת; §. 42. A. 1. מוֹת. — 2) 2. s. m. fut. K. eg. §. 42. A. 5. תַּמְוֻת; no. 1. תָּמוּת; no. 6. תָּמוּת.

V. 18. הָיָה er, bliver. V. inf. cstr. K.; eg. הְיֹה; §. 35. A. 1. הֱיֹה; §. 44. 2. Anm. 2. הֱיוֹת. —

בַד Eenlighed. adv. alene. S. s. m. med Suff. ו §. 18. 3; dekl. VI. 1. — עָשָׂה gjöre. V. 1. s. c. fut. K.; eg. אַעְשֶׂה; §. 35. A. 1. אֶעֱשֶׂה; §. 44. 2. אֶעֱשֶׂה. — עֵזֶר Hjælp. S. s. m. seg. nom. — נֶגֶד eg. S. Gjenstand; som partik. ligeover for; h. l. med Suf. ו §. 18. 3.; og כ. §. 61. 1. a. α. efter dekl. V. — כְּנֶגְדּוֹ lig ham.

V. 19. יָצַר v. 7. — בּוֹא gaae ind, komme. Hi. bringe. V. 3. s. m. fut. apoc. Hi.; eg. יַבְוִיא; §. 42. A. 4. יַבִיא; no. 6. יָבִיא; no. 9. Anm. 3. יָבֵא; וַיָּבֵא. cfr. §. 13. 1. — רָאָה see. V. inf. cstr. K.; eg. רְאֹה; §. 44. 2. Anm. 2. רְאוֹת; med ל not. inf. §. 61. 1. a. α. §. 15. 1. a לִרְאוֹת. — מָה hvad. pron. interr. i f. §. 20. 3. og Anm. — יִקְרָא C. 1. v. 5.; med Dag. forte conj. §. 4. 3.

V. 20. שֵׁם Navn. S. acc. pl. m. med Foem. Plur. Endelse. §. 50. 6. Dekl. II. 4. — מָצָא finde. V. 3. s. m. pr. K.; eg. מָצָא; §. 43. 1. מָצָא.

V. 21. נָפַל falde; Hi. lade falde. V. 3. s. m. fut. Hi.; eg. יַנְפִּיל; §. 38. 4. יַפִּיל; §. 29. 4. Anm. 4. יַפֵּל. — תַּרְדֵּמָה dyb Sövn. S. s. f. — יָשֵׁן sove. V. 3. s. m. fut. K.; eg. יִישַׁן; §. 41. A. 1. יִישַׁן; no. 3. יִישַׁן; §. 14. 2. c. יִישָׁן. — יִקַּח v. 15. — אַחַת een nom. num. card. s. f. §. 58. 1. — צֵלָע Ribbeen. S. pl. m. I pl. צְלָעִים og צְלָעוֹת, st. cstr. צַלְעוֹת, af seg. sing. צֶלַע; h. l. med Suff. ־ָיו

§. 18. 3. — סָגַר lukke. V. 3. s. m. fut. K. reg. — בָשָׂר Kjöd. S. s. m. St. abs. — תַּחַת under, istefor præp. eg. S. Sted, det Underste; med Suff. ־ֶנָּה §. 17. 5. §. 19. 4. §. 62. 1. Anm.

V. 22. בָּנָה bygge. V. s. m. fut. K.; eg. יִבְנֶה; §. 44. 2. יִבְנֶה; no. 6. יִבֶן; no. 8. Anm. 4. a. יִבֶן. — אִשָּׁה Qvinde. S. s. f. §. 57. 9. — בּוֹא gaae ind, komme. Hi. bringe, före. V. 3. s. m. fut. H. med Suff. ־ֶהָ §. 17. 4.; eg. יְבוֹיא; §. 42. A. 4. יָבִיא; no. 6. יָבִיא; med Suff. יְבִאֶהָ §. 2. 7. og 8. Anm. 2.; §. 14. 3. a.

V. 23. זֹאת denne, dette. dem. pron. s. f. §. 20. 1. — פַּעַם Skridt, Gang. S. s. f. ogsaa m. — עֶצֶם Been. 1) S. s. f. 2) pl. עֲצָמִים §. 53. 3. c. §. 11. 3. dekl. V. 1., med Suff. ־ִי. — בָשָׂר Kjöd. S. s. m. dekl. IV. §. 53. 3. e. §. 14. 1. Anm. 2. — לְזֹאת for det. §. 20. 1. — קָרָא kalder. N. pass. V. 3. s. m. fut. N. reg. — אִישׁ Mand. S. s. m. i St. abs. §. 57. 6. — לָקַח tage. V. 3. s. f. pr. Pu.; eg. לֻקְחָה; §. 4. 1. Anm. לֻקְחָה, § 3. 4. לֻקֳחָה.

V. 24. עַל־כֵּן derfor. — עָזַב forlade. V. 3. s. m. fut. K.; eg. יַעְזֹב; §. 35. A. 1. יַעֲזֹב, יַעֲזָב; ved Mak. §. 5. 3. §. 9. 4. b. §. 14. 1. — אָב Fader. S. s. m. med Suff. ו §. 18. 3.; ved Suff. §. 52. 4. Anm. אֲבִי. §. 52. 1. §. 18. 3. Anm. 1. —

אֵם Moder. S. s. f. med Suff. ו. §. 53. 3. g. dekl. VI. 6. — דָּבַק hænge ved, holde sig til. 3. s. m. pr. K. reg. — אִשָּׁה Hustrue. S. s. f. med Suff. ו. §. 57. 9.

V. 25. שְׁנַיִם to. nom. num. card. §. 78. 1. — עָרוֹם nögen. adj. pl. m.; pl. עֲרוּמִּים dekl. VI. 9. cfr. §. 14. 3. Anm. 6. — בּוֹשׁ skamme sig. V. 3. pl. m. fut. Hpll.; eg. §. 31. 5. יִתְבַּוְשְׁשׁוּ; §. 42. A. 2. יִתְבּוֹשְׁשׁוּ; §. 15. 4. יִתְבּוֹשָׁשׁוּ; cfr. §. 9. 3. c. §. 31. 5. Anm. I.

Cap. III.

V. 1. נָחָשׁ Slange. S. m. s. i St. abs. — עָרוּם adj. klog, listig. Om Compar. § 71. 4. — אַף conj. ogsaa; אַף כִּי ogsaa da; ja! h. l. for הַאַף כִּי mon det er saa, at — אָכַל spise. V. 2. pl. m. fut. K.; eg. תְּאָכְלוּ; §. 40. 1. תֹּאכְלוּ.

V. 2. אָכַל V. 1. pl. c. fut. K.; eg. נְאכֹל; §. 40. 1. נֹאכֹל, נֹאכַל. — נָגַע röre ved. V. 2. pl. m. fut. K.; eg. תִנְגְעוּ; §. 38. 4. תִּגְּעוּ; §. 4. 2. Anm. 2. תִגְּעוּ. — מוּת döe. V. 2. pl. m. fut. K.; eg. §. 42. A. 5. תְּמֻוְתוּ no. 8; no. 1. תְּמוּתוּ; no. 6. תְּמֻתוּ; med ן parag. §. 24. 2. A. ב Anm. §. 9. 4. c. תְּמוּתוּן §. 42. A. 6. Anm.; תְּמֻתוּן §. 2. 7. 8. Anm. 2. §. 12. 5.

V. 5. יָדַע kjende, vide. V. part. act. K.; eg. יֹדֵעַ; §. 35. C. 2. יֹדֵעַ. Anm. 3. — אֲכָלְכֶם see אֲכָלְךָ c. 2. v. 17. — פָּקַח aabner. V. 3. pl. c. pr. N. reg. — עַיִן Öie. S. dual. f. §. 53. 3. b. i dual. עֵינַיִם; dekl. V. dual. 13.; St. cstr. עֵינֵי; ved Suff. gr. עֵינֵיכֶם. — הָיָה er, bliver. V. 2. pl. m. pr. K; eg. הֲיִתֶם; §. 44. 3. הֱיִיתֶם; no. 4. חֲיִיתֶם. — כֵּאלֹהִים for כֶּאֱלֹהִים §. 15. 1. b. §. 12. 3. — יָדַע part. act. K. pl. m. i St. cstr.; eg. יֹדֵעַ v. יֹדֵעַ; pl. יֹדְעִים; st. cstr. יֹדְעֵי.

V. 6. רָאָה see. V. 3. s. f. fut. K.; eg. תִּרְאֹה; §. 44. 2. תִּרְאֶה; no. 6. תִּרְא; no. 8. Anm. 4. a. b. תִּרְא, תֵּרֶא. — מַאֲכָל c. 2. v. 9. — תַּאֲוָה Attraae, Lyst. S. s. f. — לָעֵינַיִם for לְהָעֵינַיִם. — נֶחְמָד c. 2. v. 9. — שָׂכַל handle klogt. Hi. see paa; blive klog. inf. cstr. Hi. reg. — לָקַח tage; see יִקַּח c. 2. v. 15. — פְּרִי Frugt. S. s. m.; seg. nom. oprind. פְּרִי §. 15. 3. Anm. 1; dekl. V. 15. med Suff. lev. ו, §. 18. 3.; og præf. מ §. 61. 1. b. — תֹּאכַל c. 2. v. 16. — נָתַן give. see יִתֵּן c. 1. v. 17. — גַּם conj. ogsaa. — אִישׁ Mand. S. d. s. m.; med Suff. ־ָהּ. — עִם med. præp. eg. S. i St. cstr. §. 61. 2. b.

V. 7. פָּקַח aabne. V. 3. pl. f. fut. N.; eg. תִּפָּקַחְנָה; §. 35. C. 2. תִּפָּקַחְנָה. — שְׁנַיִם to, begge. nom. num. card. §. 58. 1. — יָדַע kjende, vide,

indsee. V. 3. pl. m. fut. K.; eg. יִיְדְעוּ; §. 41. A. 3. יֵדְעוּ. — עֵירֹם nögen. adj. pl. m. §. 53. 3. g. dekl. VI. 9. — תָּפַר sammensye. V. 3. pl. m. fut. K. reg. — עָלֶה Blad. S. s. m. i St. cstr.; §. 51. 3. a. עָלֵה; §. 53. 3. e. עְלֵה; §. 11. 3. עֲלֵה; dekl. VII. 2. — תְּאֵנָה Figentræe. S. g. s. f. i St. abs. — עָשָׂה gjöre. V. 3. pl. m. fut. K.; eg. יִעְשְׂהוּ; §. 35. A. 1. יַעֲשׂהוּ, יַעֲשְׂהוּ; §. 44. 3. יַעֲשִׂיוּ, no. 5. יַעֲשׂוּ. — חֲגֹרָה Belte. S. acc. pl. f. dekl. F. 1.

V. 8. שָׁמַע höre. V. 3. pl. m. fut. K. reg. — קוֹל Stemme. S. acc. s. m. i St. cstr. dekl. I. §. 53. 3. 1. — הָלַךְ gaae, vandre. V. part. Hp. s. m. reg. — רוּחַ Aande, Aand; Vind. S. s. c. i St. cstr. dekl. I. §. 53. 3. 1. — חָבָא K. ubrug. N. skjule sig. Hp. id. V. 3. s. m. fut. Hp. reg.

V. 9. אַי hvor, hvor er. Adv.; eg. S. forbunden med Suff. ־ֶכָּה §. 17. 5. dekl. VI. parad. 5.; cfr. §. 19. 3.; eg. hvor er dig i ɔ: hvor er du.

V. 10. שָׁמַע v. 8. V. 1. s. m. pr. K. reg. — יָרֵא frygte. V. 1. s. c. fut. K.; eg. אֶיְרָא; §. 41. A. 1. אֶיְרַא; no. 3. אִירַא; §. 43. 2. אִירָא; med ו conv. fut. §. 24. 2. C. §. 11. 1. וָאִירָא. — אָנֹכִי jeg. pron. pers. §. 17. 2. — חָבָא v. 8. V. 1. s. c. fut. N.; eg. אֶנְחָבֵא; §. 35. A. 3. אֵחָבֵא.

V. 11. מִי hvo. pron. inter. §. 20. 3. — נָגַד K. ubrug. Hi. forkynde. V. 3. s. m. pr. Hi.; eg. הִנְגִיד; §. 38. 4. הִגִּיד. — אַתָּה du. pron. pers. §. 17. 2.; i Pausa אָתָּה §. 9. 3. c. §. 14. 2. c. — מִן af. præp. §. 61. 2. b.; med ה inter. §. 64. 1. a. הֲמִן. — צָוָה K. ubrug. Pi. befale. V. 1. s. c. pr. Pi.; eg. צִוַּהְתִּי; §. 44. 3. צִוַּיְתִּי; no. 4. צִוִּיתִי; med Suff. ךָ. §. 17. 4. — לְבִלְתִּי at ikke. Det er egentlig dannet af et S. בֶּלֶת Mangel, med parag. י §. 51. 3. Anm. 1. dekl. V. 2. בִּלְתִּי, og ל not. dat. — אֲכַל spise. V. inf. K.; eg. אְכֹל; §. 11. 3. Anm. 1. אֱכֹל; ved Mak. §. 5. 3. §. 9. 4. b. §. 14. 1. og 3. Anm. 7. אֱכָל־ cfr. §. 2. 8. Anm. 6. — מִמֶּנּוּ c. 2. v. 17. — אָכַל V. 2. s. m. pr. K.; reg.; i Pausa.

V. 12. נָתַן c. 1. v. 17. V. 2. s. m. pr. K.; eg. נָתַנְתָּ; §. 38. 4. Anm. 4. נָתַתָּ; §. 23. 6. נָתַתָּה. — עִמָּד hos, med. præp.; eg. S.; med pron. poss. ־ִי §. 18. 3. — נָתַן give. V. 3. s. f. pr. K. reg. — אָכַל spise. V. 1. s. c. fut. K.; eg. אֶאְכֹל; §. 40. 1. אֹאכַל, אֹאכֵל; no. 2. אֹכַל.

V. 13. לָאִשָּׁה for לְהָאִשָּׁה. — מַה hvad. pron. int. f. §. 20. 3. Anm. — זֹאת dette. dem. pron. f. s. §. 20. 1. — עָשָׂה gjöre. V. 2. s. f. pr. K.; eg. עָשַׂהְתְּ; §. 44. 3. עָשַׂיְתְּ; no. 4. עָשִׂית. — נָשָׁא K. ubrug. Hi. bedrage, forföre. V. 3. s. m. pr.

Hi.; eg. הִנְשִׁיא; §. 38. 4. הִשִּׁיא; med Suff. ־ַנִי §. 17. 4. og Anm.

V. 14. עָשָׂה gjör. V. 2. s. m. pr. K.; eg. עָשַׂהְתָ; §. 44. 3. עָשַׂיְתָ; no. 4. עָשִׂיתָ. — אָרַר forbande. V. part. pasſ. K. reg. — גָּחוֹן Bug. S. g. s. m. med Suff. ךָ §. 18. 3. dekl. III. §. 53. 3. e. — יָלַךְ gaae. V. 2. s. m. fut. K.; eg. תִּילֵךְ; §. 41. A. 1. תִּילֵךְ; no. 3. תֵּלֵךְ. — עָפָר Stöv. c. 2. v. 7. — תֹּאכַל c. 2. v. 16. — יוֹם Dag. S. g. pl. m. i St. cstr. Pl. יָמִים §. 57. 17. — חַי Liv. pl. חַיִּים; med Suff. ־ֶיךָ §. 18. 3.

V. 15. אֵיבָה Fjendskab. S. acc. s. f. i St. abs. — שִׁית sætte. V. 1. s. c. fut. K.; eg. §. 42. B. 2. אֶשְׁיִת; no. 3. אַשִׁית, אָשִׁית. — זֶרַע Sæd, Afkom. S. g. s. m. med Suff. ךָ. §. 18. 3. dekl. V. 8. §. 53. 3. b. זַרְעֲךָ; §. 11. 3. זַרְעֲךָ. — הוּא denne, den. pron. pers. §. 17. 2. — שׁוּף synderknuse, saare. V. 3. s. m. fut. K.; eg. §. 42. A. 5. יְשְׁוֻף; no. 1. יָשׁוּף; no. 6. יְשׁוּף; med Suff. ךָ §. 17. 4. יְשׁוּפְךָ; §. 42. A. 6. Anm. יְשׁוּפְךָ. — רֹאשׁ Hoved. S. acc. s. m. §. 57. 28. — עָקֵב Hæl. S. acc. s. m. i St. abs.

V. 16. רָבָה er mangfoldig. Hi. mangfoldiggjör. V. 1) inf. abs. Hi. §. 44. 8. Anm. 8. 2) 1. s. c. fut. Hi.; eg. אַרְבִּיה; §. 44. 2. אַרְבֶּה. — עִצָּבוֹן Smerte. S. acc. s. m. med Suff. ־ֵךְ; §. 18.

3; dekl. III. §. 53. 3. e. — הֵרוֹן Undfangelse, Svangerskab. S. acc. s. m., med Suff. ךְ- §. 18. 3. — עֶצֶב Smerte. S. s. m. i St. abs. — יָלַד föde. V. 2. s. f. fut. K.; eg. תִּילְדִי; §. 41. A. 3. תֵּלְדִי. — בֵּן Sön. S. acc. pl. m. §. 57. 11. — אִישׁ Mand. S. g. s. m. med Suff. ךְ- §. 18. 3. — תְּשׁוּקָה Attraae. S. s. f. med Suff. ךְ- §. 18. 3.; dekl. F. I. §. 52. 3. b. תְּשׁוּקָתֵךְ. — מָשַׁל herske. V. 3. s. m. fut. K.; eg. יִמְשֹׁל; §. 5. 3. §. 9. 4. b.; §. 25. 4. Anm. 6. יִמְשָׁל־ cfr. §. 2. 8. Anm. 6. c. — בָּךְ over dig. Af בְּ־ךְ §. 18. 3. §. 62. 3. a.

V. 17. שָׁמַע höre. c. c. ל adlyde. V. 2. s. m. pr. K. reg. — קוֹל Röst, Stemme. S. d. s. m. i St. cstr. dekl. I. — אִשָּׁה Hustrue. S. g. s. f. med Suff. ךָ- §. 18. 3. §. 57. 9. — צָוָה K. ubrug. Pi. befale. V. 1. s. c. pr. Pi.; eg. צִוַּהְתִּי; §. 44. 3. צִוַּיְתִי; no. 4. צִוִּיתִי; med Suff. ךָ §. 17. 4. — לֵאמֹר c. 1. v. 22. — מִמֶּנּוּ af det. c. 2. v. 17. — אָרַר v. 14. part. pass. f.; eg. אְרוּרָה; §. 11. 3. אֲרוּרָה. — בַּעֲבוּר formedelst. med Suff. ךָ- §. 18. 3. — אָכַל spise. V. 2. s. m. fut. K.; eg. תְּאְכֹל; §. 40. 1. תֹּאכֹל, תֹּאכַל; med Suff. ־ֶנָּה §. 17. 5.; §. 14. 3. a. תֹּאכְלֶנָּה; §. 3. 4. תֹּאכֲלֶנָּה. — יְמֵי חַיֶּיךָ v. 14.

V. 18. קוֹץ Torn. S. acc. s. m. — דַּרְדַּר Tidsel. S. acc. s. m. — צָמַח spire frem. Hi.

lod fremspire. V. 3. s. f. fut. Hi.; eg. תַּצְמִיח; §. 35. C. 2. תַּצְמִיחַ. — לָךְ for dig. §. 62. 3. c. — אָכַל spise. V. 2. s. m. pr. K.; eg. אָכַלְתָּ; med ו conv. præt. §. 24. 1. וְאָכַלְתָּ. — שָׂדֶה c. 2. v. 5. — זֵעָה Sved. S. s. f. i St. constr. dekl. F. I; §. 53. 3. a. — אַף c. 2. v. 7. dual. אַפַּיִם dekl. VI. 1.; med Suff. ־ֶיךָ §. 18. 3. — תֹּאכַל c. 2. v. 16.; §. 9. a. תֹּאכַל. — לֶחֶם Bröd. S. acc. s. m. — עַד indtil. §. 61. 2. b. — שׁוּב vende tilbage. V. inf. cstr. K.; eg. §. 42. A. 5. שֻׁב; no. 1. שׁוּב; med Suff. ךָ §. 17. 4. §. 36. Anm. 3. שׁוּבְךָ. — כִּי conj. thi. — מִמֶּנָּה af den. §. 62. 3. f. — לָקַח tage. Pu. pass. V. 2. s. m. fut. Pu.; eg. לֻקַּחְתָּ; §. 14. 2. c. לֻקָּחְתָּ. — עָפָר Stöv. S. s. m. — שׁוּב vende tilbage. V. 2. s. m. fut. K.; §. 42. A. 5. תָּשֻׁב; no. 1. תָּשׁוּב; no. 6. תָּשׁוּב.

V. 20. יִקְרָא c. 1. v. 5. — שֵׁם Navn. c. 2. v. 20. — הָיְתָה c. 1. v. 2. — אֵם Moder. S. s. f. i St. abs. dekl. VI. — חַי adj. levende. §. 14. 2. c. חָי.

V. 21. יַעַשׂ c. 1. v. 6. — כָּתְנֹת Kjortel. S. acc. pl. f. i St. cstr. dekl. F. 4. — עוֹר Skind. S. g. s. m. — לָבַשׁ iklæde sig. Hi. iklæde en Anden. V. 3. s. m. fut. H. reg.; med Suff. ־ם.

V. 22. הֵן see. interj. — אֶחָד een. nom. num. card. i St. cstr. s. m. §. 58. 1. — מִמֶּנּוּ af

os. §. 62. 3. f. — יָדַע kjende. V. inf. cstr. K.; eg. יְדֹעַ; §. 41. A. 1. יְדַע; no. 2. דַע, דַּעַת; med ל not. inf. §. 61. 1. a. γ. לָדַעַת. — עַתָּה nu. — פֶּן conj. at ikke. — שָׁלַח udsende, udstrække. V. 3. s. m. fut. K.; eg. יִשְׁלֹח; §. 35. C. 2. יִשְׁלַח. — יָד Haand. S. s. f. med Suff. וֹ. §. 18. 3. dekl. II. 2. — גַּם ogsaa. — חָיִי leve. V. 3. s. m. pr. K.; eg. חָיַי; §. 39. 2. 3. חַי; med וְ conv. pr. §. 24. 1. §. 63. 1. e. וָחַי. — עוֹלָם Evighed. S. s. m. i St. abs.

V. 23. שָׁלַח sende. V. 3. s. m. fut. Pi.; eg. יְשַׁלֵּחַ; §. 35. C. 2. יְשַׁלַּח; med Suff. ־הוּ. §. 17. 4. §. 14. 3. a. יְשַׁלְּחֵהוּ. — עָבַד dyrke. V. inf. cstr. K.; eg. עְבֹד; §. 35. A. 1. עֲבֹד; med ל not. inf. §. 61. 1. a. α. §. 15. 1. b. לַעֲבֹד. — לָקַח tage. Pu. pass. V. 3. s. m. pr. Pu. reg. — שָׁם adv. der; מִשָּׁם derfra. אֲשֶׁר־מִשָּׁם hvorfra, hvoraf.

V. 24. גָּרַשׁ fordrive. Pi. id. V. 3. s. m. fut. P. eg. יְגַרֵשׁ; §. 35. B. 3. יְגָרֵשׁ; Anm. וַיְגָרֶשׁ. — שָׁכַן boe. Hi. lade boe, sætte. V. 3. s. m. fut. Hi.; eg. יַשְׁכִּין; §. 29. 4. Anm. 4. יַשְׁכֵּן. — קֶדֶם c. 2. v. 8. — כְּרוּב Cherub. S. acc. pl. m. dekl. I. §. 53. 3. a. — לַהַט Flamme. S. acc. s. m. i St. cstr. seg. nom. dekl. V. 9. — חֶרֶב Sværd. S. g. s. f. dekl. V. 1. — הָפַךְ vende, Hp. vende

sig. V. part. Hp. s. f. reg. — שָׁמַר bevogte. V. inf. cstr. K. reg.; med ל not. inf. §. 15. 1. a. — דֶּרֶךְ Vei. S. acc. s. c. i St. abs.

Cap. IV.

V. 1. הָרָה undfange. V. 3. s. f. fut. apoc. K.; eg. תִּהְרֹה; §. 35. A. 1. תִּהֲרֹה, תַּהֲרֹה; §. 44. 2. תַּהֲרֶה; no. 6. תַּהֵר; no. 8. Anm. 4. a. d. תַּהַר. — יָלַד föde. V. 3. s. f. fut. K.; eg. תִּיְלֹד; §. 41. A. 1. תִּיְלַד; no. 3. תֵּלֵד; no. 4. Anm. 3. וַתֵּלֶד. — קָנָה faae, erhverve sig, kjöbe. V. 1. s. m. pr. K.; eg. קָנַהְתִּי; §. 44. 3. קָנַיְתִּי; no. 4. קָנִיתִי.

V. 2. יָסַף K. og Hi. lægge til, vedblive. V. 3. s. f. fut. Hi.; eg. תַּיְסִיף; §. 41. A. 4. תַּוְסִיף, תּוֹסִיף; §. 29. 4. Anm. 4. תּוֹסֵף; §. 41. A. 4. Anm. 3. וַתּוֹסֶף. — יָלַד föde. V. inf. cstr. K.; eg. יְלֹד; §. 41. A. 1. יְלַד; no. 2. לֵד, לֶדֶת cfr. §. 55. 3. b.; med ל not. inf. §. 61. 1. a. γ. לָלֶדֶת. — אָח Broder. §. 57. 3. — רָעָה vogte Qvæg. V. part. act. K. i St. cstr. s. m.; eg. רֹעֵה; §. 44. 2. רֹעֶה; i St. cstr. רֹעֵה §. 51. 3. a.; §. 9. 3. a. רֹעֵה. — צֹאן smaat Qvæg, Faar og Gedder. S. g. s. epic.

V. 3. קֵץ Ende. S. s. m. i St. cstr. dekl. VI. — יוֹם Dag. S. pl. m. §. 57. 17. — יָבֵא c. 2. v. 19. — פְּרִי Frugt. c. 1. v. 11. — מִנְחָה

Gave, Offer. S. acc. s. f. — לַיהוָה læses לַאדֹנָי §. 7. 1. §. 61. 1. b. Anm. — אֲדֹנָי Herre, Gud; med לְ not. dat. לְאֲדֹנָי; §. 15. 1. b. לַאֲדֹנָי; §. 12. 3. לַאדֹנָי. — בּוֹא gaae ind, komme. Hi. bringe. V. 3. s. m. pr. Hi.; eg. הִבְוִיא; §. 42. A. 4. הִבִיא; no. 6. הֵבִיא. — בְּכוֹר förstefödt. nom. pl. f. i St. cstr. — חֵלֶב Fedme. S. pl. m. med Suff. ־יהֶן; dekl. V. 4. חֶלְבֵיהֶן; §. 2. 7; 8. Anm. 2. §. 12. 5. חֶלְבֵהֶן. — שָׁעָה see til, betragte med Lyst. V. 3. s. m. fut. apoc. K.; eg. יִשְׁעֹה; §. 44. 2. יִשְׁעֶה; no. 6. יִשְׁע; no. 8. Anm. 4. a. יִשַׁע.

V. 5. חָרָה opflammes; Vreden opflammes; vredes. V. 3. s. m. fut. K. som יִשַׁע. — מְאֹד adv. meget; eg. S. Kraft. — נָפַל falde, er nedslaaet. V. 3. pl. c. pr. K. reg. — פָּנִים Ansigt. S. pl. m. af ubrug. sing. פָּנֶה.

V. 6. לָמָּה hvorfor. — חָרָה v. 5. pr. K.; §. 9. 3. a. חָרָה.

V. 7. לֹא adv. ikke; med הֲ interrog. §. 64. 1. a. הֲלֹא. — אִם conj. naar. — יָטַב er god. Hi. gjör godt. V. 2. s. m. fut. Hi.; eg. תַּיְטִיב; §. 41. B. 3. תֵּיטִיב. — נָשָׂא oplöfte; tilgive. V. inf. cstr. K.; eg. נְשָׂא; §. 38. 2. נְשָׂא; no. 3. שָׂא, שֶׂאֶת; cfr. §. 55. 3. a.; §. 12. 3. שְׂאֵת; dernæst er א bleven mobile שְׂאֵת; cfr. §. 43. 4. Anm. 4. §. 41. B., 3. Anm. 1. — פֶּתַח Dör. S. d. s. m.; af פָּתַח

aabne. — חַטָּאת Synd. S. s. f. af חָטָא synde. — רֹבֵץ ligger. V. part. act. K. reg. — אֶל til præp. §. 62. 2. — תְּשׁוּקָה c. 3. v. 16. — מָשַׁל c. 3. v. 16.

V. 8. הָיָה er. V. inf. cstr. K.; eg. הָיֹה; §. 44. 2. Anm. 2. הֱיוֹת; med Suff. ם– §. 18. 3. הֱיוֹתָם, og. præf. בְּ §. 15. 1. a. בִּהְיוֹתָם. — קוּם staae op. V. 3. s. m. fut. K.; eg. §. 42. A. 5. יָקוּם; no. 1. יָקוּם; no. 6. יָקֹם; no. 9. Anm. 3. יָקֹם, וַיָּקָם; cfr. §. 2. 8. Anm. 6. c. — הָרַג ihjelslaae. V. 2. s. m. fut. K.; eg. יַהְרֹג; §. 35. A. 1. יַהֲרֹג, יַהֲרֹג; med Suff. הוּ– §. 17. 4.; §. 25. 4. Anm. 6.; §. 36. יַהַרְגֵהוּ; §. 15. 1. Anm. יַהַרְגֵהוּ.

V. 9. אֵי hvor. adv.; eg. S. i St. cstr.; af ubrug. אַי. — יָדַע vide. V. 1. s. c. pr. K. reg. — שֹׁמֵר vogte. V. part. act. K. reg. med ה interr. §. 64. 1. a. — אָנֹכִי jeg. pron. pers. §. 17. 2., i Pausa אָנֹכִי. §. 9. 3. c.

V. 10. מֶה hvad. pron. interr. f. §. 20. 3. og Anm. — עָשִׂיתָ c. 3. v. 14. — דָּם Blod. S. g. pl. m. i St. cstr. dekl. II. 2. §. 53. 3. e. — צָעַק raabe. V. part. act. K. pl. m.; eg. צֹעֲקִים; §. 11. 3. צֹעֲקִים. — פָּצָה aabne. V. 3. s. f. pr. K.; eg. פָּצָהָה; §. 44. 5. Anm. פָּצְתָה. — פֶּה Mund. S. acc. s. m. med Suff. הָ §. 18. 3. §. 52. 4. Anm. פִּי; no. 1. פִּיהָ. — לָקַח tage. V. inf. cstr. K.;

eg. לְקֹחַ; §. 35. C. 2. לְקַח; §. 38. 3.; 4. Anm. 1. קַח, קַחַת; med ל not. inf. §. 61. 1. a. γ. לָקַחַת. — יָד Haand. S. s. f.

V. 12. עָבַד dyrke. V. 2. s. m. fut. K.; eg. תִּעֲבֹד; §. 35. A. 1. תְּעֲבֹד, תַּעֲבֹד. — תֹּסֵף v. 2. — נָתַן give. V. inf. cstr. K.; eg. נְתֹן; §. 38. 2. נְתֵן; no. 3. תֵּן, תֶּנֶת; cfr. §. 55. 3. b.; §. 38. 4. Anm. 4. תֵּת. — כֹּחַ Kraft. S. acc. s. m. med Suff. ־הּ cfr. §. 3. 5. Anm. — נוּעַ vandre om. V. part. act. K. s. m.; eg. §. 42. A. 5. נָוַע; no. 3. נָאַע, נָאע; Anm. נָע. — נוּד flygte. id. qu. נוּעַ.

V. 13. עָוֹן Bröde. S. s. m. med Suff. ־ִי §. 18. 3. dekl. III. §. 53. 3. e. — נָשׂא oplöfte, bære. V. inf. cstr. K. reg. med præf. מִ.

V. 14. גָּרַשׁ fordriver. Pi. id. V. 2. s. m. pr. Pi.; eg. גִּרַשְׁתָּ; §. 35. B. 3. גֵּרַשְׁתָּ. — סָתַר skjule sig. Niph. id. V. 1. s. c. fut. N. reg. — מָצָא finde. V. part. act. K.; eg. מֹצֵא; med Suff. ־ִי §. 18. 3.; dekl. II. 6. §. 53. 3. d. מֹצְאִי.

V. 15. לָכֵן derfor. — שִׁבְעָתַיִם syv Gange, syvfold. §. 59. 4. — נָקַם hævner, Ho. hævnes. V. 3. s. m. fut. Ho.; eg. יִנְקַם; §. 38. 4. יִקַּם; §. 14. 2. c. יֻקַּם. — שׂוּם sætte. V. 3. s. m. fut. K.; eg. §. 42. B. 2. יִשְׂיֹם; no. 3. יַשִׂים, יָשִׂים; no. 6. יָשֵׂם, וַיָּשֶׂם. — אוֹת Tegn. S. s. m. — לִבְלְתִּי c. 3. v. 11. — נָכָה K. ubr. Hi. ihjelslaae. V. inf.

cstr. Hi. eg. הַנְכִּיה; §. 38. 4. הַכִּיה; §. 44. 2. Anm. 2. הַכּוֹת.

V. 16. יָצָא gaae ud. V. 3. s. m. fut. K.; eg. יִיְצָא; §. 41. A. 1. יִיצֵּא; no. 3. יֵצֵא. — יָשַׁב boe. V. 3. s. m. fut. K. som יֵצֵא. — קִדְמַת c. 2. v. 14.

V. 17. יָדַע kjende. V. 3. s. m. fut. K.; eg. יִיְדַע; §. 41. A. 1. יִידַע; no. 3. יֵדַע. — בָּנָה bygge. V. part. act. K.; eg. בֹּנֵה; §. 44. 2. בֹּנָה; §. 9. 3. a. בֹּנֶה. — עִיר Bye. S. s. f. §. 49. 4. — בֵּן Sön. §. 57. 11.

V. 18. יָלַד föde. N. pass. V. 3. s. m. fut. N.; eg. יִיָּלֵד; §. 41. A. 4. יִוָּלֵד.

V. 19. יִקַּח c. 2. v. 15. — שְׁתַּיִם to. nom. num. card. f. i St. cstr. §. 58. 1. — נָשִׁים Hustruer. plur. af אִשָּׁה c. 1. v. 23. — אַחַת een. nom. num. card. f. §. 58. 1. — שֵׁנִית den anden. nom. num. ord. f. §. 59. 2.

V. 20. אָב Fader. S. s. m.; i St. cstr. אֲבִי §. 51. 3. Anm. 2. § 57. 1. — יָשֵׁב boe. V. part. act. K. reg. — אֹהֶל Telt. S. g. s. m. — מִקְנֶה Qvæg. S. s. m. Her maa underforstaaes רֹעֶה.

V. 21. תָּפַשׂ gribe, holde, behandle. part. act. K. reg. — כִּנּוֹר Cithar. S. s. m. — עוּגָב Flöite, Hyrdeflöite. S. s. m.

V. 22. לָטַשׁ hamre; oplære. part. act. K. reg. — חָרַשׁ smedde. V. part act. K. reg. — נְחֹשֶׁת Kobber, Erts. S. acc. s. c. — בַּרְזֶל Jern. S. s. m. dekl. VI. — אָחוֹת Söster. S. s. f. i St. cstr. §. 57. 4.

V. 23. שָׁמַע höre. V. 2. pl. f. imp. K.; eg. שְׁמֹעְנָה; §. 35. C. 2. שְׁמַעְנָה; §. 24. 3. שְׁמַעְן; §. 15. 4. שְׁמַעַן: — אָזַן K. ubr. Hi. höre paa. V. 2. pl. f. imp. Hi.; eg. הַאְזֵנְּנָה; §. 35. A. 1. הַאֲזֵנְנָה; §. 4. 2. הַאֲזֵנָּה. — אִמְרָה Ord. S. s. f. med Suff. ־ִי. — הָרַג ihjelslaaer. V. 1. s. m. pr. K. reg. — פֶּצַע Saar. S. s. m. seg. nom. dekl. V. 2. — יֶלֶד Dreng. S. s. m. seg. nom. dekl. V. 1. — חַבּוּרָה Byld, Saar. S. d. s. f. dekl. F. I. med Suff. ־ִי.

V. 24. שִׁבְעִים 70. nom. num. card. §. 58. 3. — שִׁבְעָה 7. nom. num. card. s. f. §. 58. 1.

V. 25. עוֹד atter. §. 64. 3. d. — שִׁית sætte. V. 3. s. m. pr. K.; eg. שָׁיַת; §. 42. A. 3. שָׁאַת, שָׁאת. Anm. שָׁת. — אַחֵר anden. adj. s. m. — הָרַג ihjelslaae. 3. s. m. pr. K.; eg. הָרַג; foran Suff. §. 36. הְרָג; §. 11. 3. הֲרָג.

V. 26. הוּא for לוֹ §. 67. 1. — יָלַד föde. Pu. pass. V. 3. s. m. pr. Pu. reg. — אָז da. — חָלַל gjennembore. Hi. begynde. Ho. pass. V. 3. s. m. pr. Ho.; eg. הָחְלַל; §. 39. 2. הֻחַל; no. 6.

הוּחַל. — קָרָא kalde, paakalde. V. inf. cstr. K. reg.; med לְ not. inf.

Cap. VI.

V. 1. חָלַל gjennembore. Hi. begynde. pr. Hi. §. 39. 2. 6. — רָבַב er mangfoldig. inf. cstr. K. §. 39. 2. — יָלַד föde. Pu. pass. pr. Pu. — V. 2. טֹב adj. god, smuk. — הֵנָּה de. pron. pers. — אִשָּׁה f. Hustru. §. 57. 10. — בָּחַר udvælge. pr. K. §. 15. 4. — V. 3. דִּין v. דּוּן dömme, herske. fut. K. Overs. Ikke skal min Aand herske i Mennesket til evig Tid ɔ: Mennesket skal ikke mere leve længe paa Jorden. — עוֹלָם m. Evighed, evig Tid. — בְּשַׁגָּם eftersom ogsaa. Det er sammensat af בְּ־שֶׁ־גַּם §. 61. 1. a. α.; §. 20. 2.; § 63. 1. — בָּשָׂר m. Kjöd; sandseligt Væsen. — שָׁנָה f. Aar. — נְפִלִים m. pl. Kjæmper; brug. ei i sing. — בּוֹא gaae ind, homme. fut. K. — גִּבּוֹר m. Helt; af גָּבַר er stærk. — אִישׁ m. Mand. pl. אֲנָשִׁים §. 57. 6.

V. 5. רַב adj. stor; af רָבַב. — רָעָה f. Ondskab; af רוּעַ er ond. — יֵצֶר m. Paafund; af יָצַר. — מַחֲשָׁבָה f. Tanke. pl. i St. cstr. dekl. F. II.; af חָשַׁב tænke. — לֵב m. Hjerte. dekl. VI. — רַק adv. kun; visselig. — רַע adj. ond. af רוּעַ er ond. — V. 6. נָחַם K. ubr. N. angre. fut. N. —

עָצַב arbeide, föle Smerte. Hp. smerte. fut. Hp. — V. 7. מָחָה udslette. fut. K. — עָשָׂה gjöre pr. K. 1. s. c. med Suff. ם. — V. 8. מָצָא finde. cfr. §. 9. 3. a. — חֵן m. Naade; af חָנַן er naadig. — V. 9. צַדִּיק retfærdig, adj. af צָדַק er retfærdig. — תָּמִים uskyldig; adj. af תָּמַם er fuldkommen. — דֹּר m. Slægt. pl. §. 50. 5. — הָלַךְ gaae, vandre. pr. Hp.

V. 10. יָלַד föde. Hi. avle. fut. Hi. — V. 11. שָׁחַת K. ubr. Pi. ödelægge. Hi. fordærve. N. pass.; fut. N. — מָלֵא er fuld, fylder; N. pass.; fut. N. — חָמָס m. Vold, af חָמַס borttage med Vold. — V. 12. שָׁחַת 1) pr. N. §. 15. 4. 2) pr. Hi. — דֶּרֶךְ f. Vei; af דָּרַךְ træde. — V. 13. קֵץ m. Ende. af קָצַץ afskjære. — שָׁחַת part. H. med Suff. ם–ָ. — V. 14. — עָשָׂה gjöre. imp. K. — תֵּבָה f. Ark. St. cstr. — עֵץ m. Træe. pl. St. cstr. — גֹּפֶר m. Fyrretræ. — קֵן m. Rede, Rum. pl. dekl. VI.; af קָנַן danne. — כָּפַר bedække, overdrage med Beeg. pr. K. — בַּיִת m. Huus.; מִבַּיִת indvendig. — חוּץ m. det som er udenfor; מִחוּץ udvendig. — כֹּפֶר m. Beeg.

V. 15. אַמָּה f. Alen. — אֹרֶךְ m. Længde; af אָרַךְ er lang. — רֹחַב m. Brede. af רָחַב er breed. — קוֹמָה f. Reisning, Höide; af קוּם reise sig. — V. 16. צֹהַר m. Lys, Vindue; af צָהַר ubr. —

כָּלָה er fuldkommen Pi. fuldkommer. fut. Pi. med Suff. ־ֶ־נָּה. — מִלְמַעְלָה adv. foroven. — פֶּתַח m. Aabning; af פָּתַח aabne. — צַד m. Side. dekl. VI. 2. — שִׂים sætte. 2. s. m. fut. K. eg. תָּשִׂים; §. 42. B תָּשִׂים. — תַּחְתִּי adj. det underste; dekl. VI.; af תַּחַת. — V. 17. בּוֹא kommer, Hi. bringer; part Hi. — מַבּוּל m. Vandflod; af יָבַל K. ubr. flyde; — שַׁחֵת inf. cstr. Pi. — גָּוַע udaande, döe; fut. K.; §. 14. 2. c. — V. 18. קוּם staae op, Hi. oprette, stadfæste. 1. s. c. pr. Hi.; i 3 pers. eg. הִקְוִים; §. 42. A. 4. הִקִים; no. 6. הֵקִים; i 1. pers. eg. הֲקִמְתִי; no. 7. og no. 6. Anm. §. 11. 3. הֲקִימוֹתִי; § 12. 5. הֲקִמֹתִי; med ו conv. pr. וַהֲקִמֹתִי. — בְּרִית f. Pagt; af בָּרָה skjære. Man offrede ved Forbunds Stiftelse. — V. 19. חַי adj. levende. — בּוֹא fut. Hi. — חָיָה leve, Hi. holde i Live; inf. Hi.

V. 21. לָקַח tage. imp. K. §. 38. 4. Anm. 1. — מַאֲכָל m. Spise; af אָכַל. — אָכַל spise. fut. N. — אָסַף samle. pr. K. — אָכְלָה f. Spise; af אָכַל — V. 22. צָוָה Pi. befale. pr. Pi.

Cap. VII.

V. 1. בַּיִת m. Huus, Familie. dekl. V. 13. — רָאָה see. pr. K. — V. 2. טָהוֹר adj. reen; f.

טְרוֹרָה. — V. 3. חָיָה leve. Pi. holde i Live; inf. Pi. — V. 4. מָטַר Hi. regne. part. Hi. — מָחָה udslette. pr. K. — יְקוּם m. Væsen; af קוּם. — V. 6. בֵּן m. Sön; gammel. — מַבּוּל m. Vandflod. — V. 7. מַיִם m. pl. Vand; St. cstr. מֵי §. 57. 20.

V. 11. שָׁנָה f. Aar. St. cstr. dekl. F. II. — חַי m. Liv; oftest i pl. חַיִּים; af חָיַי leve. — חֹדֶשׁ m. Maaned; eg. Nymaane; af חָדַשׁ er nye. — בָּקַע klöve. N. pass. pr. N. — מַעְיָן m. Kilde; dekl. II.; §. 50. 5.; af עַיִן Öie, Kilde. — תְּהוֹם c. Afgrund. — רַב adj. stor, f. רַבָּה; af רָבַב. — אֲרֻבָּה f. Sluse. eg. Gitter, Vindue; af אָרַב knytte, sammenföie. — פָּתַח aabne. N. pass.; pr. N. §. 15. 4. — V. 12. גֶּשֶׁם m. stærk Regn. af גָּשַׁם Hi. regne. — V. 13. עֶצֶם Been, §. 67. 12. selv samme. — V. 14. צִפּוֹר c. Spurv, liden Fugl. — כָּנָף m. Vinge, bevinget.

V. 16. סָגַר lukke; fut. K. — בְּעַד og בַּעַר efter; med Suff. ו §. 53. 3. b. — V. 17. רָבָה er mangfoldig; fut. K. — נָשָׂא opløfte; fut. K. — רוּם er höi, er opløftet; fut. K. — V. 18. גָּבַר er stærk; fut. K. — יָלַךְ gaae; fut. K. — V. 19. כָּסָה skjule. Pu. pass. fut. Pu. — הַר og הָר m. Bjerg. §. 16. 3. — גָּבוֹהַּ adj. höi; pl. m.; §. 3. 5. Anm. §. 5. 1. Anm. 1. dekl. III.

V. 21. גָּוַע udaande, döe; fut. K. — V. 22. נְשָׁמָה f. Aande. dekl. F. II. 2. — חָרָבָה f. tört Land; §. 16. 3. Anm.; af חָרֵב er tört. — מוּת döe; 3. pl. c. pr. K.; eg. i sing. §. 42. A. 9. Anm. 1. מָוֶת; no. 3. og Anm. מֵת; i pl. no. 8. מֵתוּ. — V. 23. מָחָה udslette; 1) fut. apoc. K. 2) fut. N. — שָׁאַר er tilovers, N. bliver tilovers; fut. N. — אַךְ kun.

Cap. VIII.

V. 1. זָכַר erindre; fut. K. — עָבַר gaae over Hi. lade fare over; fut. Hi. — שָׁכַךְ sætte sig, synke; fut. K.; eg. i sing. §. 39. 5. יִשְׁכֹּךְ; no. 2. יָשֹׁךְ; plur. no. 7. og no. 2. יָשֹׁבּוּ. — V. 2. סָכַר K. ubr. lukke. N. pass.; fut. N. — כָּלָא holde tilbage N. pass.; fut. N. — V. 3. שׁוּב vende tilbage. 1) fut. K. 2) inf. abs. K. — הָלַךְ gaae. inf. abs. K. — חָסֵר mangle, tage af; fut. K. §. 35. A. 2. — קָצֶה m. Ende. St. cstr. dekl. VII.; af קָצָה afskjære. — V. 4. נוּחַ hvile; fut. K. eg.; §. 42. A. 5. תָּנוּחַ; no. 1; no. 6. תְּנוּחַ, תָּנוּחַ, no. 9. Anm. 2. תָּנַח. — הַר og הָר m. Bjerg. pl. i St. cstr.

V. 5. רֹאשׁ m. Hoved, Top. plur. St. cstr. §. 57. 28. — V. 6. פָּתַח aabne; fut. K. — חַלּוֹן c. Vin-

due; af חָלַל gjennembore. — V. 7. שָׁלַח sende; fut. Pi. — עֹרֵב m. Ravn. — יָצָא gaae ud. 1) fut. K. 2) inf. abs. K. — יָבֵשׁ er tör; inf. cstr. K.; eg. יְבֹשׁ; med foem. Endelse. יְבֹשֶׁת. §. 41. A. 4. Anm. 1. — V. 8. יוֹנָה f. Due. — קָלַל er let, ringe, formindsket; pr. K. pl.; eg. i sing. קָלַל. §. 39. 2. 3. קַל; pl. no. 2. 7. קַלּוּ; med ה interr. §. 64. 2. a. — V. 9. מָצָא finde; pr. K. — מָנוֹחַ m. Hvilested; af נוּחַ. — כַּף f. noget huult; 1) det indvendige af Haanden; 2) Fodsaalen; af כָּפַף böie sig. — רֶגֶל f. Fod. med Suff. ־הּ dekl. V. 1. — לָקַח tage; fut. K. §. 38. 4. Anm. 1. יִקַּח; med Suff. ־הָ. §. 14. 2. a. יִקָּחֶהָ. — בּוֹא komme, Hi. bringe; fut. Hi.

V. 10. חוּל v. חִיל dreie sig, er varig, Hi. töve; fut. Hi. — אַחֵר adj. anden. §. 56. 5. — יָסַף lægge til, vedblive; fut. Hi. — V. 11. עֵת c. Tid. — עֶרֶב c. Aften. — עָלֶה m. Blad. — זַיִת m. Oliventræe. — טָרָף adj. frisk. — פֶּה m. Mund; ved Suff. פִּי. §. 57. 25. — יָדַע vide, erfare; fut. K. — V. 12. יָחַל töve; fut. N. §. 41. A. 4. Anm. 5. — V. 13. חָרֵב er tör, hentörres; pr. K. — סוּר vige bort; Hi. tage bort. 3 s. m. fut. Hi. §. 42. A. 4. 6. יָסִיר; no. 9. Anm. 2. וַיָּסַר. — מִכְסֶה m. Dække, Tag. af כָּסָה skjule. St. cstr. dekl. VII. — V. 14. יָבֵשׁ er tör; pr. K.

V. 15. דַּבֵּר tale. Pi. id.; fut. Pi. — V. 16. יָצָא gaae ud; imp. K. — V. 17. Af הַוְצֵא er Ch'thib. §. 7. 1. הוֹצֵא imp. H. af יָצָא gaae ud. Hi. före ud; §. 41. A. 4; men K'ri er הַיְצֵא reg. imp. Hi. — שָׁרַץ vrimle; pr. K. — פָּרָה er frugtbar; pr. K. — רָבָה er mangfoldig; pr. K. — V. 19. מִשְׁפָּחָה f. Slægt. plur. med Suff. ־ֵיהֶם; dekl. F. II.; af שָׁפַח udbrede.

V. 20. בָּנָה bygge; fut. apoc. K. — מִזְבֵּחַ m. Altar; af זָבַח offre. — עָלָה stige op; Hi. offre Brændoffer; fut. apoc. Hi. — עֹלָה f. Brændoffer; af עָלָה. — V. 21. רִיחַ K. ubr. Hi. lugte; fut. Hi. — רֵיחַ m. Lugt; af רִיחַ. — נִיחֹחַ m. Behagelighed. — לֵב m. Hjerte. — יָסַף vedblive; fut. Hi. § 12. 5. — קָלַל er let, ringe. Pi. forbande; inf. Pi. — בַּעֲבוּר formedelst. — יֵצֶר m. Paafund. — נְעוּרִים m. Ungdom. brug. kun i pl. §. 50. 9; af נַעַר Dreng. — נָכָה K. ubrug. Hi. slaae; inf. const. Hi. §. 38. 4. §. 44. 2. Anm. 2. — V. 22. קָצִיר m. Höst; af קָצַר afskjære. — קֹר m. Kulde. — חֹם m. Hede; af חָמַם er heed. — חֹרֶף m. Vinter; af חָרַף overvintre. — שָׁבַת hvile, ophöre; fut. K. §. 15. 4.

Cap. IX.

V. 1. בָּרַךְ velsigne. Pi. id.; fut. Pi. — V. 2. מוֹרָא m. Frygt. dekl. II. af יָרֵא frygte. — חַת m. Rædsel. dekl. VI. 2; af חָתַת er sönderknust, forskrækket. — דָּג m. Fisk; pl. i St. cstr. dekl. II. 2. — יָד f. Haand. dekl. II. §. 54. Anm. 2. — נָתַן give. N. pass.; pr. N. §. 38. 4. §. 15. 4. — V. 3. יֶרֶק m. Grönt. — נָתַן §. 38. 4. Anm. 4. — V. 4. נֶפֶשׁ c. Sjel, Liv. dekl. V. 1. §. 50. 5. — דָּם m. Blod. dekl. II. 2. — אָכַל spise; fut. K. §. 15. 4.

V. 5. דָּרַשׁ kræve; דָּרַשׁ דָּם hævne; fut. K. — שָׁפַךְ udgyde. 1) part. act. K. 2) fut. N. — V. 9. קוּם staae op, bestaae. Hi. oprette, stadfæste; part. H. §. 42. A. 5. — בְּרִית f. Pagt; af בָּרָה skjære. בָּרָא

V. 10. יָצָא gaae ud; part. act. K. pl. m. i St. cstr. — V. 11. קוּם see. cap. 6. v. 18. — כָּרַת skjære, ödelægge; N. pass.; fut. N. — שַׁחֵת ödelægge; inf. Pi. — V. 12. אוֹת c. Tegn. — נָתַן give, sætte; part. act. K. — דּוֹר m. Slægt. — עוֹלָם m. Evighed, evig Tid. — V. 13. קֶשֶׁת f. Bue. — עָנָן m. Skye. — V. 14. עָנַן Pi. drage Skyer sammen; inf. const. Pi.; eg. עַנֵּן; med Suff. ־ִי §. 17. 4. §. 14. 3. a. עַנְּנִי; §. 4. 2. Anm. 2. §. 3. 4. עַנְנִי. — רָאָה see. N. sees; pr. N. —

V. 15. זָכַר erindre; pr. K. — V. 18. אָב m. Fader. i St. cstr. אֲבִי §. 57. 1. — נָפַץ adsprede, udbrede sig; befolkes; pr. K.

V. 20. חָלַל gjennembore. Hi. begynde; fut. Hi. §. 39. — נָטַע plante; fut. K. — כֶּרֶם m. Viingaard. §. 14. 2. c. Anm. — V. 21. שָׁתָה drikke; fut. apoc. K. §. 44. 8. Anm. 4. b. — יַיִן m. Viin; Ruus. dekl. V. 13. — שָׁכַר beruse sig; fut. K. §. 25. 3. §. 14. 2. c. — גָּלָה blotte, aabenbare. Hp. blotte sig; fut. apoc. Hp. — תָּוֶךְ m. Midte; i st. cstr. §. 53. 3. b. dekl. V. 12. — אֹהֶל m. Telt. dekl. V. 7.; med Suff. הֹ. §. 18. 3. — V. 22. עֶרְוָה f. Blusel; af עָרָה er nögen. — נָגַד Hi. forkynde; fut. Hi. — אָח m. Broder; pl. med Suff. ־ָיו § 57. 3. — חוּץ m. det som er udenfor. — V. 23. שִׂמְלָה f. Klædning. — שִׂים lægge; fut. K. §. 42. B. — שְׁכֶם m. Skulder. — שְׁנַיִם to, begge. §. 58. 1; 4. Anm. 2. — אֲחֹרַנִּית adv. baglænds. — כָּסָה skjuler. Pi. id.; fut. Pi. — V. 24. יָקַץ opvaagne; fut. K. — קָטָן liden, ung. §. 71. 5.

V. 25. אָרַר forbande; part. pass. K. — עֶבֶד m. Slave; af עָבַד tjene, trælle. dekl. V. 1. — V. 26. בָּרַךְ velsigne; part. pass. K. — V. 27. פָּתָה er aaben. Hi. give Rum; fut. apoc. Hi. — שָׁכַן boe; fut. K. — אֹהֶל m. Telt. pl. i St. cstr.

dekl. V. 7. — V. 28. חָיָה leve; fut. apoc. K. — V. 29. מוּת döe; fut. K. §. 42. A. וַיָּמֹת; §. 9. 4. d.; §. 14, 2. c. וַיָּמָת.

Cap. XI.

V. 1. שָׂפָה f. Læbe, Sprog. — אֶחָד een. nom. num. card.; foem. אַחַת; §. 58. 1. Anm. 1. pl. m. אֲחָדִים. — V. 2. נָסַע drage; inf. K. §. 36. med Suff. ־ָם. — מָצָא finde; fut. K. — בִּקְעָה f. Dal; af בָּקַע klöve. — יָשַׁב boe; fut. K. §. 9. 3. a. — V. 3. רֵעַ m. Ven, Næste. — אִישׁ־רֵעַ den ene, den anden. §. 67. 13. — הָבָה velan! interj.; eg. imp. K. af יָהַב give; eg. יְהֹב; §. 41. A. 1. יְהַב; no. 2. הַב; med ה parag. §. 14. 2. a. הָבָה; cfr. §. 65. 3. not. 2. — לָבַן stryge Teglsteen; fut. K. med ה parag. — לְבֵנָה f. Teglsteen. §. 50. 7. — שָׂרַף brænde; fut. K. — שְׂרֵפָה f. Brænding. — אֶבֶן c. Steen. §. 14. 2. c. Anm. — חֵמָר m. Jordbeeg. — חֹמֶר m. Leer, Kalk. — V. 4. בָּנָה bygge; fut. K. — עִיר f. Bye. — מִגְדָּל m. Taarn; af גָּדַל er stor. — רֹאשׁ m. Hoved, Spidse. — עָשָׂה gjöre; fut. K. — שֵׁם m. Navn; Rygte, Mindesmærke. — פֶּן conj. at ikke. — פּוּץ synderslaae, adsprede, adsprede sig; fut. K.

V. 5. יָרַד stige ned; fut. K. — רָאָה see; inf. cstr. K. — בָּנָה pr. K. — V. 6. עַם m. Folk. §. 57. 24. — כֹּל dekl. VI. 9. §. 53. 3. f. — חָלַל gjennembore. Hi. begynde; inf. Hi.; eg. הַחְלֵל; §. 39. 2. הָחֵל; med Suff. ־ָם §. 18. 3. הַחִלָּם §. 39. 2. §. 14. 1. Anm. 1. — עָשָׂה inf. cstr. K. — בָּצַר afskjære, N. forhindres; fut. N. c. c. מ. — זָמַם tænke; 3 pl. m. fut. K.; eg. §. 39. 5. 2. 6. יָזֹמּוּ; no. 8. Anm. 9. יָזְמוּ. — V. 7. יָרַד stige ned; fut. K.; med ה parag. — בָּלַל sammenblánde, forvirre; 1. pl. c. fut. K.; eg. §. 39. 5. 2. 6. נִבְלֹל, נָבֹל, נָבֹל; med ה parag. §. 24. 2. A. §. 39. 2. 7. נָבֹלָה; no. 8. Anm. 9. נָבְלָה. — אֲשֶׁר conj. saa at. §. 63. 2. a. — שָׁמַע höre, forstaae; fut. K. — V. 8. פּוּץ synderslaae, adsprede. Hi. id.; fut. Hi. — חָדַל afstaae fra, ophöre med; fut. K. §. 35. A. 2. — V. 9. פּוּץ pr. Hi. med Suff. ־ָם.

V. 10. יָלַד föde. Hi. avle; fut. Hi. §. 41. A. 4. — V. 12. חָיַי leve; pr. K. — V. 28. מוּת döe; fut. K. — מוֹלֶדֶת f. Slægt, Födeland. af יָלַד. — V. 29. אִשָּׁה f. Hustrue. §. 57. 9. — V. 30. עָקָר adj. ufrugtbar; f. עֲקָרָה. — וָלָד m. Afkom; af יָלַד. — V. 31. כַּלָּה f. Svigerdatter. — יָצָא gaae ud; fut. K. — יָלַךְ gaae; inf. K. — אֶרֶץ c. Land; med ה loc. §. 61. 1. c. — יָשַׁב boe; fut. K. §. 9. 3. a.

Cap. XII.

V. 1. יָלַךְ gaae; imp. K. — לֶךְ §. 67. 3. — רָאָה see. Hi. vise; fut. Hi.; med Suff. ךָ–ֶ. §. 17. 5. — V. 2. גּוֹי m. Folk; især Udlænding, barbarus. — בָּרַךְ velsigne; fut. Pi. med Suff. ךָ. §. 17. 4. — גָּדֵל er stor. Pi. gjör stor; fut. Pi.; med ה parag. — שֵׁם m. Navn. — הָיָה være, blive; imp. K.; med ו cop. §. 63 1. b. Anm. — בְּרָכָה f. Velsignelse; af בָּרַךְ. — V. 3. בָּרַךְ velsigne 1) fut. Pi. 2) part. Pi. pl. m. 3) pr. N. — קָלַל er let, foragtet. Pi. forbande. part. Pi. — אָרַר forbande; fut. K. — מִשְׁפָּחָה f. Slægt. pl. i St. cstr. dekl. F. II. — V. 4. דָּבַר tale. Pi. id.; pr. Pi. §. 27. 4. Anm. 2. — יָצָא gaae ud; inf. K.

V. 5. רְכוּשׁ m. Eiendom, Gods; af רָכַשׁ erhverve; pr. K. §. 15. 4. — נֶפֶשׁ c. Sjel. h. l. Slave. — עָשָׂה gjöre. h. l. erhverve; pr. K. — V. 6. עָבַר gaae over, gaae igjennem; fut. K. — מָקוֹם m. Sted. i St. cstr. — אֵלוֹן m. Terebinthe. — V. 7. רָאָה see; N. aabenbare sig; 1) fut. N. 2) part. N. — נָתַן give; fut. K. — בָּנָה c. 8. v. 20. — V. 8. עָתַק blive flyttet. Hi. flytte, bryde op med sit Telt; fut. Hi. — הַר og הָר m. Bjerg; med ה loc. §. 61. 1. c.; og ה art. §. 16. 2. — קֶדֶם m. det som er foran, Östen. — V. 9. נָסַע

drage. 1) fut. K. 2) inf. abs. K. — הָלַךְ gaae; inf. abs. K. — נֶגֶב m. Syd; især Sydlandet af Palæstina; med ה loc. §. 61. 1. c.

V. 10. רָעָב m. Hunger; af רָעֵב hungre. — יָרַד stige ned, reise ned; fut. K. — גּוּר opholde sig som Fremmed; inf. K. — כָּבֵד adj. tung. §. 73. 2. — V. 11. קָרַב nærme sig; Hi. lade nærme sig; med fölgende Inf. er nær ved; pr. Hi. — בּוֹא komme; inf. K. — יָפֶה adj. smuk; foem. יָפָה; i St. cstr. יְפַת; §. 73. 3. — מַרְאֶה m. Udseende; af רָאָה. — אַתְּ du. pers. pron. foem.; אַתְּ §. 14. 2. c. §. 17. 2. — V. 12. הָרַג ihjelslaae; pr. K. — חָיָה leve. Pi. lade leve; fut. Pi. — V. 13. אָמַר imp. K. — אָחוֹת f. Söster. §. 57. 4; §. 9. 3. a. — לְמַעַן for at. — יָטַב er godt, gaaer godt; fut. K. §. 41. B. — בַּעֲבוּר formedelst. — גָּלָל m. Aarsag; בִּגְלַל formedelst.

V. 15. שַׂר m.; pl. שָׂרִים Överst, Fornem; af שָׂרַר herske. — הָלַל lyse, glindse; er overmodig; er afsindig, daarlig; Pi. love, prise; fut. Pi. §. 3. 4. — לָקַח tage. Ho. pass.; fut. Ho. — בַּיִת m. Huus. dekl. V. 13. — V. 16. יָטַב er godt; Hi. gjör godt; pr. Hi. §. 41. B. — צֹאן f. epicoen. smaat Qvæg. §. 50. 8. — בָּקָר m. stort Qvæg. — חֲמוֹר m. Esel. — עֶבֶד m. Slave. — שִׁפְחָה f. Slavinde; dekl. F. III. — אָתוֹן f.

Eselinde. — גָּמָל m. Kameel; dekl. VI. — V. 17. נָגַע slaae; fut. Pi. — נֶגַע m. Slag, Plage, Straf. af forr. — עַל־דְּבַר formedelst. — לָמָּה hvorfor. — נָגַד Hi. forkynde; pr. Hi. — V. 19. לָקַח tage. 1) fut. K. 2) imp. K. §. 38. 4. Anm. 1. — יָלַךְ gaae; imp. K. — V. 20. צָוָה K. ubr. Pi. befale; fut. Pi. — אִישׁ m. Mand; plur. אֲנָשִׁים §. 57. 6. — שָׁלַח sende; Pi. bortsende; fut. Pi.

Cap. XIII.

V. 1. עָלָה stige op, reise op; fut. K. — עִם præp. med. — V. 2. כָּבֵד tung; lat. gravis; æret, rig, mægtig. — מִקְנֶה m. Eiendom, især Hjord; af קָנָה. — כֶּסֶף m. Sölv. — זָהָב m. Guld. — V. 3. מַסַּע m. Reisen; bruges især om Nomadernes Omreisen; af נָסַע. — אֹהֶל m. Telt; med Suff. ה §. 18. 3. dekl. V. 7. — תְּחִלָּה f. Begyndelse; af חָלַל Hi. begynde. — V. 4. רִאשֹׁנָה f. Begyndelse; af רֹאשׁ.

V. 6. נָשָׂא bære, rumme. — יָשַׁב boe; inf. K. — יַחַד Forening; יַחְדָו tilsammen. — רַב adj. stor, meget. — יָכֹל kunne; pr. K. — V. 7. רִיב m. Trætte; af רִיב at trættes. — רָעָה vogte Qvæg; part. act. K. pl. i St. cstr. — מִקְנֶה m. Eiendom, især Hjord; af קָנָה erhverve, kjö-

be. — V. 8. מְרִיבָה f. Trætte; id. qu. רִיב. — אִישׁ m. Mand; plur. אֲנָשִׁים §. 57. 6. — אָח m. Broder. plur. אַחִים §. 57. 3. — אֲנַחְנוּ vi. pron. pers. §. 17. 2. — V. 9. פָּרַד adskille. N. skille sig fra; imp. N.; §. 9. 3. a. — שְׂמֹאל m. Venstre. — יָמַן K. ubr. Hiph. drage til Höire; 1. s. c. fut. Hi. §. 41. B.; med ה parag. — יָמִין m. Höire. — שָׂמַאל, kun i Hiph. הִשְׂמְאִיל verb. quadril. §. 34.; 1. s. c. fut. Hi.; med ה parag.

V. 10. נָשָׂא oplöfte; fut. K.; לֹא og פֶּן. — כִּכָּר m. Egn, Slette. — מַשְׁקֶה vandrig; eg. part. Hi. af שָׁקָה Hi. vande. — לִפְנֵי förend. — שַׁחֵת ödelægge; inf. Pi. — בּוֹא komme; inf. cstr. K. med Suff. כָה §. 18. 3.; §. 11. 3.; eg. naar du kommer ɔ: naar man kommer; §. 68. 8. Anm. 3. — V. 11. בָּחַר vælge; fut. K. — נָסַע drage. fut. K. — V. 12. עִיר f. Bye. §. 57. 23. — אָהַל bryde op med sit Telt; id. qu. נָסַע; fut K. — V. 13. חַטָּא m. Synder; af חָטָא feile, synde. — V. 14. נָשָׂא oplöfte; imp. K. — צָפוֹן m. Norden; med ה loc. §. 61. 1. c.; af צָפַן skjule. — נֶגֶב m. Syd. — קֶדֶם og קֵדֶם m. Östen. — יָם m. Hav, Vesten.

V. 15. נָתַן give; 1. s. c. fut. K.; §. 38; med Suff. ־ֶנָּה §. 17. 5. — V. 16. שִׂים og שׂוּם sætte; 1. s. c. pr. K.; §. 42. A. — עָפָר m. Stöv;

i St. cstr. — יָכֹל kan; fut. Ho. §. 41. A. 4.; §. 46. 3. Anm. — מָנָה tælle, 1) inf. cstr. K.; 2) fut. N. — V. 17. קוּם staae op; imp. K.; §. 42. A. 5. 1. — הָלַךְ gaae; imp. Hp. — אֹרֶךְ m. Længde; af אָרַךְ er lang. — רֹחַב m. Brede; af רָחַב er bred. — V. 18. אֵלוֹן m. Terebinthe. pl. i St. cstr.

Cap. XIV.

V. 1. יוֹם m. Dag. §. 57. 17. — מֶלֶךְ m. Konge; af מָלַךְ regjere. — V. 2. עָשָׂה gjöre; pr. K. — מִלְחָמָה f. Krig, Slag; af לָחַם kjæmpe; עָ״מ före Krig. — אֵת præp. med. — V. 3. חָבַר er forbunden, forbinde sig indbyrdes; pr. K. — עֵמֶק m. Dal. — יָם m. Hav. — מֶלַח m. Salt. — V. 4. שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה 12. nom. num. card. §. 58. 2. — עָבַר tjene. — מָרַד gjöre Oprör. §. 15. 4.

V. 5. מֶלֶךְ m. Konge. dekl. V. 1. — נָכָה Hi. slaae, hærge; fut. Hi. §. 38. 4. §. 44 3. 5. — V. 6. הָרָר og הֶרֶר m. Bjerg. — אֵיל m. Terebinthe. — מִדְבָּר m. Örk; af דָּבַר. — V. 7. שׁוּב vende tilbage; fut. K. — בּוֹא komme; fut. K. — עַיִן f. Öie, Kilde. St. cstr. — שָׂדֶה m. Mark. i St. cstr. — V. 8. יָצָא gaae ud; fut. K. — עָרַךְ ordne; stille i Slagorden; fut. K.

V. 10. בְּאֵר f. Brönd. plur. בְּאֵרוֹת; i St. cstr. בְּאֱרוֹת; §. 70. 2. — חֵמָר m. Jordbeeg. — נוּס flygte. 1) fut. K. 2) pr. K. — נָפַל falde; fut. K. — שָׁם der; med ה loc. — שָׁאַר er tilovers. N. id.; part. N. — הַר m. Bjerg; med ה loc. הֶרָה; formedelst ר forandres הָ til הֶ, cfr. §. 14. 3. Anm. 2. a. — V. 11. אֹכֶל m. Spise, af אָכַל. — יָלַךְ gaae bort; fut. K. §. 15. 4. — V. 13. פָּלִיט m. Flygtning; dekl. III.; af פָּלַט er glat, undflyer. — נָגַד Hi. forkynder; fut. Hi. — שָׁכַן boe; part. act. K. — בַּעַל m. Herre; med fölgende Genit. omskriver det Adjectiver §. 71. 3; h. l. Deeltager. — בְּרִית f. Pagt; af בָּרָה. — V. 14. שָׁבָה bortföre fangen; pr. N. — רִיק K. ubr. er tom; Hi. udtömmer, drage Sværdet; h. l. lod drage Sværdet ɔ: væbnede; fut. Hi. — חָנִיךְ adj. indviet, erfaren, övet; af חָנַךְ indvie. — יָלִיד adj. födt; af יָלַד. — בַּיִת m. Huus. §. 57. 10. — רָדַף forfölge; fut. K.

V. 15. חָלַק dele. N. dele sig; fut. N. — לַיִל m. Nat. — עֶבֶד m. Tjener. dekl. V. — נָכָה Hi. slaae; fut. Hi. — שְׂמֹאל m. venstre Haand, Nord. — V. 16. שׁוּב vende tilbage; Hi. tage tilbage, 1) fut. Hi. 2) pr. Hi. — אִשָּׁה f. Hustrue; pl. נָשִׁים §. 57. 9. — V. 17. יָצָא gaae ud; fut. K. — לִקְרָאת imöde; eg. contr. for קְרַאת; inf. K.

med Foem. End. af קָרָא möde; §. 43. 4. Anm. 3. — שׁוּב inf. K. §. 68. 6. — נָכָה inf. Hi. §. 38. 4.; §. 44. 2. Anm. 2. med præf. מ. — V. 18. יָצָא gaae ud; Hi. bringe ud; pr. Hi. — לֶחֶם c. Bröd. — יַיִן m. Viin. — כֹּהֵן m. Præst. — עֶלְיוֹן adj. höi; af עָלָה. — V. 19. בָּרַךְ velsigne. 1) fut. Pi. 2) part. pass. K. — קָנָה kjober, eier, er Herre over; part. act. K. s. m. i St. cstr.

V. 20. מָגַן Pi. give. — צַר m. Fjende. — מַעֲשֵׂר m. Tiende. — V. 21. נָתַן imp. K. — לָקַח imp. K. — V. 22. רוּם er höi. Hi. oplöfter; pr. Hi. §. 42. A. cfr. Gen. 6. 18. — V. 23. אִם dersom; ved Eed: at ikke. §. 74. 4. — חוּט m. Traad; af חוּט sye. — שְׂרוֹךְ m. Rem; af שָׂרַךְ flette. — נַעַל f. Skoe. — עָשַׁר er rig; Hi. gjör rig; pr. Hi. — V. 24. בִּלְעָדַי foruden. Det er en Stat. abs. Form af det almindelige בִּלְעֲדֵי og בִּלְעֲדֵי; cfr. §. 50. 3. Anm. 3.; af בַּל ikke, og עַד til §. 62. 2. — רַק kun. — נַעַר m. Dreng, Slave. — חֵלֶק m. Deel; af חָלַק.

Cap. XV

V. 1. מַחֲזֶה m. Syn; af חָזָה seer. — יָרֵא frygte; fut. K. — מָגֵן m. Skjold. — שָׂכָר m. Lön; af שָׂכַר tinge om Lön. — רָבָה er mangfol-

dig; inf. abs. Hi. §. 44. 8. Anm. 8. — V. 2. יֱהוִֹה; K'ri er אֱלֹהִים §. 7. 1. — עֲרִירִי adj. uden Afkom — מֶשֶׁק m. Besiddelse. ב״מ Besidder, Eier. §. 71. 3. — V. 3. נָתַן 2. s. m. pr. K. §. 38. 4. Anm. 4. נָתַתָּ; §. 23. 6. נָתַתָּה. — יָרַשׁ arve, eie; part act. K. — V. 4. יָרַשׁ fut. K. cfr. §. 14. 1. — מֵעִים pl. m. Indvolde.

V. 5. יָצָא gaae ud; Hi. före ud; fut. Hi. — חוּץ det som er udenfor; med ה loc. §. 61. 1. c. — נָבַט Hi. see, skue; imp. Hi. — שָׁמַיִם pl. m. Himmel; med ה loc. §. 61. 1. c. §. 50. 2. Anm. 4. §. 57. 32. — סָפַר tælle; imp. K. — כּוֹכָב m. Stjerne. — יָכֹל kan; fut. Ho. §. 46. 3. Anm. — V. 6. אָמַן er fast. Hi. troer; pr. Hi. — חָשַׁב holde for, tilregne, tænke; fut. K. — צְדָקָה f. Retfærdighed; af צָדַק er retfærdig. — V. 7. יָצָא pr. Hi. — נָתַן inf. K. cfr. §. 9. 3. a. §. 14. 3. c. not. — יָרַשׁ arve, eie; inf. K. — V. 8. מָה hvad. §. 20. 3; בַּמָּה hvorpaa. — יָדַע kjende, vide; fut. K. — יָרַשׁ fut. K. — לָקַח imp. K. med ה parag. — עֶגְלָה f. Kviekalv. — שָׁלַשׁ Pu. er treaarig; part. Pu. — עֵז f. Geed. dekl. VI. — אַיִל m. Vædder. — תֹּר m. Turteldue. — גּוֹזָל m. Dueunge.

V. 10. בָּתַר skjære i Stykker, dele; fut. Pi. — בֶּתֶר m. Stykke. cfr. §. 67. 13. — צִפּוֹר

m. liden Fugl. — V. 11. יָרַד stige ned; fut. K. — עַיִט m. Rovfugl. — פֶּגֶר m. Liig, död Krop. — יַשֵּׁב er fut. Hi. af נָשַׁב blæse. Det kan ogsaa tages af שׁוּב Hi. drive bort; for יָשֵׁב cfr. §. 14. 1. Anm. 3. — שֶׁמֶשׁ c. Sol. — בּוֹא gaae ind, gaae ned. inf. K. — תַּרְדֵּמָה f. dyb. Sövn; af רָדַם snorksove. — נָפַל falde. 1) pr. K. 2) part. act. K. f. — אֵימָה f. Sræk; af chald. אֵיִם skrække. — חֲשֵׁכָה f. Mörke; Ulykke, Bedrövelse; af חָשַׁךְ er mörk. — גָּדוֹל adj. stor. — V. 13. יָדַע vide, kjende; 1) inf. abs. K. 2) fut. K. — גֵּר m. fremmed; af גּוּר at opholde sig som fremmed. — עָבַד arbeide, tjene; c. c. ב paalægge Een Arbeide; h. l. עֲבָדוּם for עָבְדוּ בָם. — עָנָה Pi. plage, ydmyge; pr. Pi. — V. 14. גּוֹי m. Folk. — עָבַד fut. K. §. 15. 4. — דִּין og דּוּן dömme, straffe; part. K.

V. 15. אָב m. Fader; pl. אָבוֹת §. 57. 1. — שָׁלוֹם m. Fred, Velgaaende. — קָבַר begrave; N. pass.; fut. N. — שֵׂיבָה f. Alderdom; af שִׂיב har graae Haar. — טוֹב adj. god. — V. 16. הֵנָּה adv. hid. — שָׁלֵם adj. fuldendt. — עָוֹן m. Bröde. — V. 17. בּוֹא gaae ind, gaae ned; pr. K. — עֲלָטָה f. tykt Mörke. — תַּנּוּר m. Ovn, Bagerovn. — עָשָׁן m. Rög. — לַפִּיד m. Fakkel, Flamme. — גְּזָרִים af ubr. sing. גֶּזֶר v. גֵּזֶר Stykke;

af גָּזַר skjære. — V. 18. כָּרַת skjære; כּ׳ בְּרִית indgaae Forbund; cfr. τέμνειν ὅρκια, icere, ferire, foedus. — נָהָר m. Flod.

Cap. XVI.

V. 1. שִׁפְחָה f. Tjenestepige. — שֵׁם m. Navn. — V. 2. עָצַר lukke; pr. K. §. 36. — יָלַד föde; inf. K. — אוּלַי maaskee. — בָּנָה bygge, opbygge; N. pass.; fut. N. — V. 3. קֵץ m. Ende; af קָצַץ afskjære. — יָשַׁב boe; inf. K. — V. 4. הָרָה undfange; 1) fut. K. 2) pr. K. — רָאָה see; fut. K. — קָלַל er let, ringeagtet; fut. K. §. 39. 5. — גְּבֶרֶת f. Huusmoder; F. IV. 2. — עַיִן f. Öie. V. 14.

V. 5. חָמָס m. Vold, Uret. IV. 2. — חֵיק m. Barm. — שָׁפַט dömme; fut. K. — V. 6. עָשָׂה gjöre; imp. K. 2. s. f. — עָנָה Pi. ydmyge; fut. Pi. — בָּרַח flygte; fut. K. — V. 7. מָצָא finde; fut. K. — מַלְאָךְ m. Engel. II. 3. — עַיִן f. Öie, Kilde. St. cstr. V. 13. — דֶּרֶךְ c. Vei. — V. 8. אֵי hvor, אֵי־מִזֶּה hvorfra. — בּוֹא pr. K. 2. s. f. — אָנָה hvorhen. — יָלַךְ gaae; fut. K. 2. s. f. §. 15. 4. — בָּרַח flygte; part. act. K. f. — V. 9. שׁוּב vende tilbage; imp. K. — עָנָה Pi. ydmyge; Hp. ydmyge sig; imp. Hp.

V. 10. רָבָה er mangfoldig; Hi. gjör mangfoldig. 1) inf. abs. Hi. §. 44. 8.; 2) fut. Hi. — סָפַר tælle; fut. N. — רֹב m. Mængde; af רָבָה — V. 11. הָרָה adj. f. frugtsommelig. — יָלַד föde; part. act. K. f.; oprindelig Form for יֹלֶדֶת. — קָרָא kalde; pr. K. 2. s. f. §. 43. 3. — עֳנִי m. Lidelse; af עָנָה. — V. 12. פֶּרֶא m. vild Esel; vild. — אָח m. Broder. — שָׁכַן boe; fut. K. — V. 13. דָּבַר tale; part. act. K. — רֳאִי m. Syn. — הֲלֹם adv. her. — בְּאֵר f. Brönd. — חַי adj. levende.

Cap. XVII.

V. 1. רָאָה see; N. aabenbare sig; fut. N. — שַׁדַּי almægtig; eg. pl. maj. §. 50. 3. Anm. 3. §. 50. 9. Anm. 1. — הָלַךְ gaae; imp. Hp. — תָּמִים adj. uskyldig, fuldkommen; af תָּמַם er fuldendt. — V. 3. נָפַל falde; fut. K. — V. 4. אָב m. Fader; §. 57. 1. — הָמוֹן c. Mængde.

V. 5. אֵת §. 69. 9. Anm. 1. — V. 6. פָּרָה er frugtbar; Hi. gjör frugtbar; pr. Hi. — V. 7. קוּם Gen. 6. 18. — דֹּר m. Slægt. §. 50. 5. — V. 8. מָגוּר m. Udlændighed; af גּוּר. — אֲחֻזָּה f. Eiendom; af אָחַז. — V. 9. שָׁמַר iagttage.

V. 10. מוּל omskjære; imp. N. — זָכָר m. Mandkjön. — V. 11. נָמַל id. qu. מוּל. — בָּשָׂר m. Kjöd. IV. — עָרְלָה f. Forhud. — אוֹת c. Tegn. — V. 12. יָלִיד m. födt. — מִקְנָה f. Kjöb, kjöbt; af קָנָה. — כֶּסֶף m. Sölv, Penge. — נֵכָר m. fremmed; af נָכַר. — V. 13. מוּל 1) inf. abs. N. 2) fut. N. — V. 14. עָרֵל adj. uomskaaren. — כָּרַת skjære, afskjære, ödelægge.; N. pass. pr. N. — פּוּר synderbryde; Hi. bryde, krænke. Melius ex radice פָּרַר.

V. 15. בָּרַךְ. velsigne; pr. Pi. — V. 17. צָחַק lee; fut. K. — לֵב m. Hjerte. — בֵּן m. Sön; ved Alderens Angivelse: gammel; lat. natus; med ה interr. §. 64. 1. c. — יָלַד 1) fut. N. 2) fut. K. — V. 18. לוּ gid. — V. 19. אֲבָל men, dog; vistnok.

V. 20. נָשִׂיא m. Fyrste; af נָשָׂא oplöfte; it. elatus fuit. — יָלַד föde; Hi. avle; fut. Hi. — V. 21. מוֹעֵד m. bestemt Tid; af יָעַד. — אַחֵר anden. §. 57. 5. — V. 22. כָּלָה er fuldendt; Pi. trans. fut. Pi. — עָלָה stige op; fut. K. — V. 23. אִישׁ m. Mand; plur. אֲנָשִׁים §. 57. 6. — מוּל fut. K. — עֶצֶם §. 67. 12. — דָּבַר tale, sige; pr. Pi. §. 27. 4. Anm. 2.

Cap. XVIII.

V. 1. פֶּתַח m. Aabning, Dör; af פָּתַח aabne. — חָמַם er heed; inf. K. — V. 2. נָצַב stille; N. staae; part. N. — רוּץ löbe; fut. K. — שָׁחָה böie sig; Hpll. id.; 3. s. m. fut. Hpll.; eg. §. 31. 5. יִתְשַׁחֲוֶה; §. 11. 3. §. 28. 2. b. יִשְׁתַּחֲוֶה; §. 44. 8. Anm. 9. יִשְׁתַּחֲוֶה; no. 2. יִשְׁתַּחֲוֶה; no. 6. יִשְׁתַּחֲו; no. 8. Anm. 4. a. יִשְׁתַּחוּ. — אֶרֶץ med ה loc.; og i Pausa; §. 61. 1. c.; §. 14. 2. c. — V. 3. חֵן m. Naade; af חָנַן. — עָבַר gaae forbi; fut. K. — V. 4. לָקַח tage; Ho. pass.; fut. Ho. — מְעַט lidet. — רָחַץ vaske; imp. K. — רֶגֶל f. Fod. — שָׁעַן K. ubr.; N. stötte sig paa, hvile sig; imp. N. — עֵץ m. Træe.

V. 5. לָקַח fut. K.; med ה parag. — פַּת m. Stykke; af פָּתַת synderbryde. — לֶחֶם c. Bröd. — סָעַד styrker; imp. K. — אַחַר siden efter. — עָבַר gaae over, forbi, bort; fut. K. §. 15. 4. — V. 6. מָהַר ile; tage hurtig; 1) fut. Pi. 2) imp. P. — אֹהֶל m. Telt; med ה loc. — סְאָה f. Maal. §. 50. 7. — קֶמַח m. Meel. — סֹלֶת c. Hvedemeel. — לוּשׁ ælte; imp. K. — עָשָׂה gjöre, tillave; imp. K. — עֻגָּה f. Kage. — V. 7. בָּקָר m. stort Qvæg. — רוּץ pr. K. — רַךְ adj. blöd, lækker it. spæd; af רָכַךְ er blöd. —

V. 8. חֶמְאָה f. tyk Melk. — חָלָב m. Melk. — עֹמֵד staaer; part. act. K. — V. 9. אַיֵּה adv. hvor.

V. 10. שׁוּב vende tilbage. 1) inf. abs. K. §. 68. 4. 2) fut. K. — עֵת c. Tid. — חַי adj. levende; gjenoplevende; כָּעֵת חַיָּה ved samme Tid i næste Aar. — שָׁמַע höre; part. act. K. — V. 11. זָקֵן adj. gammel; af זָקֵן er gammel. — חָדַל ophöre. — אֹרַח c. Vei, Viis. — V. 12. צָחַק lee; fut. K. — קֶרֶב m. Midte. — בָּלָה er gammel; inf. K. — עֶדְנָה f. Lyst. — V. 13. אֻמְנָם adv. virkelig; af אָמַן. — V. 14. פָּלָא K. ubr. N. er udmærket, underfuldt; fut. N. — דָּבָר Ord, Ting, Noget. — מוֹעֵד m. bestemt Tid.

V. 15. כָּחַשׁ tage af; Pi. lyve; fut. Pi. — יָרֵא frygte; pr. K. §. 15. 4. — V. 16. שָׁקַף K. ubr. Hi. böie sig ud over, vende sig henimod; fut. Hi. — שָׁלַח sende; Pi. ledsage; inf. Pi. — V. 17. כָּסָה bedække; Pi. dække, skjule; part. Pi. — V. 18. עָצוּם adj. stærk, talrig; af עָצַם er stærk. — V. 19. יָדַע kjende; pr. K. §. 36. — צָוָה Pi. befale; fut. Pi. — דֶּרֶךְ c. Vei. — צְדָקָה f. Retfærdighed; af צָדַק er retfærdig. — מִשְׁפָּט m. Dom; af שָׁפַט dömme. — בּוֹא komme; Hi. lade komme; inf. Hi.

V. 20. צְעָקָה f. Raab, Skrig; af צָעַק. — רָבַב er mangfoldig, stor; pr. K. — חַטָּאת f.

Synd; af חָטָא. — כָּבֵר er tung, stor; pr. K. — V. 21. יֵרֵד stige ned; fut. K. med ה parag. — צְעָקָה Raab; med Suff. ה-ָ, præf. כְּ, og ה interr. §. 64. 1. c. — בּוֹא part. act. K. — כָּלָה adv. fuldkomment; eg. S. s. f. Tilintetgjörelse; cfr. §. 64. 3. c. — יָדַע fut. K. med ה parag.; cfr. §. 15. 4. — V. 22. פָּנָה vende sig. — עוֹד endnu; cfr. §. 19. 3. §. 69. 9. — V. 23. נָגַשׁ nærme sig; fut. K. — סָפָה ödelægge; fut. K. — צַדִּיק adj. m. retfærdig; dekl. I. — רָשָׁע ugudelig. IV. — V. 24. אוּלַי maaskee. — יֵשׁ partik. her, er her; modsat אֵין cfr. §. 74. 7. — עִיר f. Stad. — נָשָׂא löfte, bære; bære over med; tilgive; fut. K. — מָקוֹם m. Sted. — קֶרֶב m. Midte.

V. 25. חָלִילָה intject.; langt være det fra. §. 65. 2. §. 74. 10. — מוּת döe; Hi. ihjelslaae; inf. Hi. — שָׁפַט dömme; part. act. K. — מִשְׁפָּט m. Dom, retfærdig Dom. — V. 26. בַּעֲבוּר formedelst. — V. 27. עָנָה svare; fut. K. — יָאַל Hi. begynde; pr. Hi. — דָּבַר tale; inf. Pi. — עָפָר m. Stöv. — אֵפֶר m. Aske. — V. 28. חָסַר mangle, tage af; fut. K. med ן parag. §. 24. 2. A. — שָׁחַת K. ubr. Hi. ödelægge. — V. 29. יָסַף lægge til, vedblive; fut. Hi.

V. 30. חָרָה opflammes, vredes; fut. K. — דָּבַר fut. Pi. §. 24. 2. A. — V. 32. פַּעַם f. Fod,

Gang. — V. 33. כָּלָה er fuldendt; Pi. fuldender; pr. Pi.

Cap. XX.

V. 1. נָסַע drage; fut. K. — גּוּר opholde sig som fremmed; fut. K. — V. 2. אֶל om; cfr. §. 69. 3. — אָחוֹת f. Söster, §. 57. 4. — V. 3. חֲלוֹם m. Dröm. — מוּת döe; part. act. K. — בָּעַל eier, ægter; part. pass. K. — בַּעַל m. Herre, Ægtemand. — V. 4. קָרַב nærme sig. — הָרַג ihjelslaae; fut. K.

V. 5. תֹּם m. Uskyldighed; af תָּמַם er fuldendt, lydefrie. — לֵבָב m. Hjerte. — נִקָּיוֹן m. Reenhed. III.; af נָקָה er reen. — כַּף f. noget huult, krummet; huul Haand, Haand. VI.; af כָּפַף krumme. — V. 6. חָשַׂךְ holde tilbage, forhindre; fut. K. — חָטָא synde; inf. K. §. 43. 4. Anm. 5. — נָגַע röre ved; inf. K. — V. 7. שׁוּב vende tilbage; Hi. give tilbage; imp. Hi. — נָבִיא m. Prophet. — פָּלַל K. ubr.; Hp. bede. — אַיִן Partik. er ikke; §. 74. 7. — יָדַע imp. K. — מוּת döe; 1) inf. abs. K.; 2) fut. K. — V. 8. שָׁכַם Hi. staae tidlig op, gjöre noget tidlig; fut. Hi. — בֹּקֶר m. Morgen. — אֹזֶן f. Öre. — יָרֵא frygte; fut. K. — V. 9. מָה hvad, interr. pron.

§. 20. 3. — חָטָא synde; pr. K. — בּוֹא komme; Hi. bringe; pr. Hi. §. 42. A. 9. Anm. 5. — מַמְלֶכֶת f. Kongerige; af מָלַךְ. — חֲטָאָה f. Synd. — מַעֲשֶׂה Gjerning. VII.; af עָשָׂה. — עָשָׂה gjör; 1) fut. N.; 2) pr. K. — עִמָּד hos, med; mod.

V. 10. רָאָה seer; pr. K. — V. 11. יִרְאָה f. Frygt; af יָרֵא. — הָרַג dræbe; pr. K.; §. 36. — V. 12. אָמְנָה adv. virkelig. — אֵם f. Moder. VI. — V. 13. תָּעָה vandre om; Hi. lade vandre; pr. Hi. — אָמַר sige, tænke; 1. s. c. fut. K. — חֶסֶד m. Kjerlighed. V. — עָשָׂה 2. s. f. fut. K. — בּוֹא komme; fut. K.

V. 15. יָשַׁב boe; imp. K. — V. 16. אֶלֶף sc. שְׁקָלִים cfr. §. 72. 7. Anm. — כְּסוּת f. Bedækning; af כָּסָה skjule. — יָכַח K. ubr.; Hiph. bevise Noget; overbevise Een; sætte i Rette, straffe. N. er overbeviist; h. l. part. N. Oversætt. Og til Sara sagde han: see jeg har givet din Broder 1000 Sölv-Sekler; see! det skal være til et Slör til dig for alle som ere hos dig og alle Andre; og hun var overbeviist ɔ: hun havde intet at sige til sin Undskyldning. — V. 17. רָפָא læge; fut. K. — אָמָה f. Tjenestepige; §. 57. 8. — V. 18. עָצַר lukke; cfr. §. 69. 8. — רֶחֶם m. Modersliv.

Cap. XXI.

V. 1. פָּקַד besöge. — V. 2. זְקוּנִים m. pl. Alderdom; §. 50. 9; af זָקֵן er gammel. — מוֹעֵד m. bestemt Tid. — V. 4. מוּל omskjære; fut. K. — צִוָּה Pi. befale

V. 5. יָלַד föde; inf. N.; cfr. §. 69. 9. Anm. 1. — V. 6. צְחֹק m. Latter; af צָחַק. — שָׁמַע höre; part. act. K. — צָחַק lee; fut. K.; §. 3. 4. — V. 7. מִלֵּל tale, sige; pr. Pi. — יָנַק dier; Hi. give Die; pr. Hi. §. 41. B. — V. 8. גָּדַל og גָּדֵל er, bliver stor; fut. K. — גָּמַל afvænne. N. pass.; 1) fut. N.; §. 26. 3. Anm. 3.; 2) inf. N. — מִשְׁתֶּה m. Gjestebud; af שָׁתָה drikke. — V. 9. רָאָה see; fut. K. — צָחַק lee; Pi. spotte; part. Pi.

V. 10. גָּרַשׁ fordrive; imp. Pi. — אָמָה f. Tjenestepige; §. 57. 8. — יָרַשׁ arve; fut. K. — V. 11. רוּעַ er ond; mishager; fut. K.; §. 42. A. 5. no. 9. Anm. 2. — אוֹדוֹת pl. f. Aarsag. — V. 13. שִׂים sætte; fut. K. — V. 14. שָׁכַם Hi. staae tidlig op; fut. Hi. — לֶחֶם m. Bröd. — חֵמֶת f. Flaske. En ubrug. Form חֵמָה ligger til Grund; cfr. §. 9. 3. a. — שִׂים lægge; part. act. K. — שְׁכֶם m. Skulder. — יֶלֶד m. Dreng. — שִׁלַּח sende; fut. Pi. — תָּעָה vandre om, fare vild; fut. K.

V. 15. כָּלָה er fuldkommen, er ophört, fortæret; fut. K. — שָׁלַךְ K. ubr.; Hi. kaste, lægge; fut. H. — שִׂיחַ m. Busk. — הַרְחֵק borte; eg. inf. abs. Hi.; af רָחַק er borte. — טָחָה K. ubr.; Pll. kaste med Pile; part. Pilel; §. 31. 3.; eg. מְטַחְוְהִים; §. 44. 8. Anm. 9. מְטַחְוְוִים; no. 3. og 5. §. 11. 3. מְטַחֲוִים; i St. cstr. מְטַחֲוֵי. — קֶשֶׁת c. Bue. — מָוֶת m. Död; V. 12. — נָשָׂא oplöfte; fut. K. — בָּכָה græde; fut. K. — V. 17. יָרֵא frygte; fut. K. — V. 18. חָזַק er stærk; Hi. gjör stærk; holde paa; imp. Hi. — שִׂים sætte, gjöre; fut. K. — V. 19. פָּקַח aabne; fut. K. — מָלֵא er fuld, fylder; Pi. fylder; fut. Pi. — שָׁקָה Hi. give at drikke; fut. Hi.

V. 20. גָּדַל og גָּדֵל er, bliver stor; fut. K. — רָבָה er megen, er stor; part. act. K. da han blev stor, voxede til. — קַשָּׁת m. Bueskytte; af קֶשֶׁת Bue; §. 48. 5. — V. 21. אֵם f. Moder; VI. — V. 22. עֵת c. Tid. — שַׂר m. Överste, Oberst; af שָׂרַר herske. — צָבָא m. Hær. — V. 23. שָׁבַע N. sværge; imp. N. — שָׁקַר lyve, handle svigfuldt; fut. K. — נִין m. Sön. — נֶכֶר m. Sönnesön. — חֶסֶד m. Kjerlighed, Godhed. — גּוּר opholde sig som fremmed; pr. K. §. 23. 6. — V. 24. שָׁבַע fut. N.

V, 25. יָכַח K. ubr.; Hi. bevise, overbevise; irettesætte; pr. Hi. — אוֹרוֹת pl. f. Aarsag. — בְּאֵר f. Brönd. — גָּזַל beröve. V. 26. בִּלְתִּי foruden; eg. af בֶּלֶת Mangel; cfr. §. 51. 3. Anm. 1. — V. 27. כָּרַת skjære; indgaae Forbund; fut. K. — V. 28. נָצַב v. יָצַב stille; fut. Hi. — כִּבְשָׂה f. Lam; F. III. — בַּד m. Eenlighed; alene. — V. 29. נָצַב v. יָצַב pr. Hi.

V. 30. עֵדָה f. Vidnesbyrd; af עוּד. — חָפַר grave; pr. K. — V. 33. נָטַע plante; fut. K. — אֶשֶׁל Tamariske, en Træart i Orienten.

Cap. XXII.

V. 1. נָסָה K. ubr.; Pi. friste, pröve; pr. Pi. — V. 2. יָחִיד adj. eneste. — אָהַב og אָהֵב elsker; pr. K. — יָלַךְ imp. K. — עָלָה stige op; Hi. offre Brændoffer; imp. Hi. — עוֹלָה f. Brændoffer. — אֶחָד een; §. 58. 1. — V. 3. חָבַשׁ binde, sadle; fut. K. — חֲמוֹר m. Esel. — נַעַר m. Dreng, Slave; V. 9. — בָּקַע klöve; fut. Pi. — עֵץ m. Træe. — V. 4. רָחוֹק fjern.

V. 5. יָשַׁב boe, blive; imp. K. — פֹּה adv. her. — יָלַךְ fut. K. med ה parag. — כֹּה der. — שָׁחָה böie sig; Hpll. id.; tilbede; fut. Hpll.; cfr. Gen. 18. 2. — שׁוּב vende tilbage; fut. K. —

V. 6. אֵשׁ c. Ild. — מַאֲכֶלֶת f. Kniv, af אָכַל spiser; cfr. Inf. 5. — V. 7. שֶׂה c. et Stykke smaat Qvæg, f. Ex. Lam; §. 57. 30. — V. 9. בָּנָה bygge; fut. K. — עָרַךְ ordne; fut. K. — עָקַד binde; fut. K. — מִמַּעַל לְ ovenover; cfr. §. 61. 3.

V. 10. שָׁלַח udsende, udstrække; fut. K. — שָׁחַט slagte; inf. K. — V. 12. מְאוּמָה noget. — יָרֵא adj. frygtende. — חָשַׂךְ holde tilbage, skaane; pr. K. — V. 13. אַיִל m. Vædder. — אָחַז gribe, holde; N. pass.; part. N. — סְבָךְ m. indviklede Grene; af סָבַךְ flette. — קֶרֶן f. Horn; V. 1.

V. 15. שֵׁנִית anden Gang. — V. 16. שָׁבַע N. sværge; pr. N. — נְאֻם m. Udsagn, Ord, Orakel; eg. part. pass. i St. cstr. af נָאַם sige. Det bruges kun om Guds Tale, og om Prophterne, naar de tale i Guds Navn. — יַעַן אֲשֶׁר fordi; §. 63. 2. c. — V. 17. חוֹל m. Sand. — שָׂפָה f. Læbe, Bred. — יָרַשׁ arve, eie, besidde; fut. K. — שַׁעַר c. Port. — אֹיֵב m. Fjende. — V. 18. עֵקֶב אֲשֶׁר fordi; §. 63. 2. c.

V. 20. נָגַד Hi. forkynde; Ho. pass.; fut. Ho. — בְּכוֹר m. förstefödt. — V. 24. פִּילֶגֶשׁ f. Medhustrue.

Cap. XXIII.

V. 1. חַי m. Liv. — V. 2. סָפַד sörge; inf. K. — בָּכָה græde; inf. K. — V. 3. מות döe; part. act. K.; cfr. §. 49. 6. — V. 4. גֵּר m. Fremmed; af גּוּר. — תּוֹשָׁב m. Gjæst, Udlænding; af יָשַׁב. — נָתַן give; imp. K. — אֲחֻזָּה f. Eiendom; af אָחַז. — קֶבֶר m. Grav.

V. 5. עָנָה svare; fut. K. — V. 6. שָׁמַע höre; imp. K. §. 14. 1. — נָשִׂיא m. Fyrste; af נָשָׂא. — מִבְחָר m. Udvalgt; af בָּחַר. — כָּלָה for כָּלָא forhindre; fut. K.; cfr. §. 43. 4. Anm. 6. — V. 7. שָׁחָה Gen. 18. 2. — עַם og עָם m. Folk. — V. 8. נֶפֶשׁ c. Sjel, Sind, Villie. — פָּגַע stöde paa; trænge ind paa med Bönner. — V. 9. מְעָרָה f. Hule. — קָצֶה m. Ende. — שָׂדֶה m. Mark. — מָלֵא adj. fuld.

V. 10. עָנָה svare; fut. K. — אֹזֶן f. Öre. — בּוֹא gaae ind; part. act. K. pl. i st. cstr. — שַׁעַר c. Port. — עִיר f. Bye.

V. 15. שֶׁקֶל m. Sekel, en Mynt og Vægt, uvis hvor stor. — V. 16. שָׁקַל afveie; fut. K. — עָבַר gaae over, gaae; part. act. i K. — סָחַר reise om for at handle; part. act. K. — V. 17. קוּם staae op, staae; blive stadfæstet; fut. K. —

גְבוּל m. Grændse. — סָבִיב rundt omkring. — V. 18. מִקְנָה f. kjöbt. Eiendom; af קָנָה.

Cap. XXIV.

V. 1. זָקֵן adj. gammel. — V. 2. מָשַׁל hersker. — שׂוּם lægge; imp. K. — יָרֵךְ f. Lænd; dekl. IV. — V. 3. שָׁבַע N. sværge; Hi. tage i Eed; fut. Hi. — קֶרֶב m. Midte. — V. 4. מוֹלֶדֶת f. Slægt, Födeland; af יָלַד.

V. 5. אוּלַי maaskee. — אָבָה vil; fut. K.; §. 40. — שׁוּב vende tilbage; Hi. före tilbage; 1) inf. abs. H.; cfr. §. 14. 3. Anm. 1. a.; 2) fut. Hi. — V. 6. שָׁמַר vogte; N. vogte sig; imp. N. — V. 7. שָׁלַח sende; fut. K. — מַלְאָךְ m. Engel. — V. 8. נָקָה er reen; N. er frie, löst fra sin Eed; pr. N. — שְׁבוּעָה f. Eed; af שָׁבַע.

V. 10. גָּמָל m. Kameel. VI. — טוּב m. Godhed; Gods. — V. 11. בָּרַךְ velsigne, böie Knæe; Hi. lade lægge sig. — מִחוּץ ל udenfor. — שָׁאַב öse Vand; part. act. K. pl. f. — V. 12. קָרָה möde; Hi. lade möde, skee; imp. K. — V. 13. נָצַב N. er stillet, staaer; part. N. — עַיִן f. Kilde. — V. 14. נַעַר Dreng, er i Pentat com.; hvor det staaer som foem. er K'ri נַעֲרָה. — נָטָה udstrække, nedböie; Hi. id.; imp. Hi. 2. s. f. —

כַּד f. Krukke. — שָׁתָה drikke; 1) fut. K.; 2) imp. K. — שָׁקָה Hi. give at drikke; fut. Hi. — יָכַח K. ubr.; Hi. bevise; udsee til; pr. Hi.

V. 15. כָּלָה er fuldendt; Pi. fuldender; pr. Pi. — שְׁכֶם m. Skulder. — V. 16. בְּתוּלָה f. Jomfru. — יָרַד stige ned; fut. K. — מָלֵא er fuld; Pi. fylder; fut. Pi. — עָלָה stige op; Hi. drage op; fut. K. v. Hi. — V. 17. רוּץ löbe; fut. K. — גָּמָא drikke; Hi. lade drikke; imp. Hi. — מָהַר ile; fut. Pi. — יָרַד stige ned; Hi. tage ned; fut. Hi.

V. 20. עָרָה er nögen; Pi. blotte, tömme; fut. Pi. — שֹׁקֶת f. Vandrende; af שָׁקָה. — V. 21. שָׁאָה Hp. betragte med Forundring; part. Hp. §. 28. 2. b. — חָרַשׁ er rolig, er döv; Hi. tie; part. Hi. — צָלַח Hi. lykkes; pr. Hi. — V. 22. נֶזֶם m. Ring. — בֶּקַע m. Halvdeel; sc. שֶׁקֶל; §. 72. 7. Anm.; af בָּקַע; klöve. — מִשְׁקָל m. Vægt. — צָמִיד m. Armbaand. — V. 23. לִין overnatte; inf. K.

V. 25. תֶּבֶן m. Straae. — מִסְפּוֹא m. Foder. — לוּן v. לִין overnatte. — V. 26. קָדַד böie sig; fut. K.; §. 39. 8. Anm. 3. — שָׁחָה Gen. 18. 2. — V. 27. אֱמֶת f. Trofasthed, Sanddruhed; af אָמַן. VI.; cfr. §. 14. 3. Anm. 7. — נָחָה före; pr. K.

V. 31. עָמַד staae; fut. K. — פָּנָה vende sig; Pi. skaffe bort, rydde op. — V. 32. פָּתַח aabne; Pi. löse; fut. Pi. — רָחַץ vaske; inf. K. — V. 33. שׂוּם sætte; fut. Ho.; K'ri er nemlig וַיּוּשַׂם. — V. 35. גָּדַל er stor, rig, mægtig; fut. K. — זִקְנָה f. Alderdom; af זָקֵן. — V. 38. מִשְׁפָּחָה f. Slægt.

V. 40. הָלַךְ gaae; pr. Hp. — שָׁלַח sende; fut. K. — V. 41. נָקָה er reen; N. er uskyldig, löst fra en Eed; fut. N. — אָלָה f. Eed. — נָקִי adj. frie, uskyldig. — V. 47. שָׁאַל spörge; fut. K. — אַף m. Næse; VI. — V. 48. קָדַד böie sig; fut. K. — שָׁחָה Gen. 18. 2. — נָחָה före; pr. Hi. — לָקַח tage; inf. K. — V. 49. פָּנָה vende sig; fut. K.

V. 50. יָכֹל kunne; fut. Ho. — V. 52. שָׁחָה Gen. 18. 2. — V. 53. יָצָא gaae ud; Hi. fremtage; fut. Hi. — כְּלִי m. Kar, Huusgeraad; pl. st. cstr. V. — בֶּגֶד c. Klædning. — מִגְדָּנוֹת pl. f. Kostbarheder.

V. 56. אָחַר töve, Pi. standse; fut. Pi. — V. 57. שָׁאַל spörge; fut. K. — פֶּה m. Mund, h. l. hendes Mund, ɔ: hendes Mening. — יָלַךְ gaae; fut. K. med ה interrog. — מֵנֶקֶת f. Amme; eg. part. Hi. f.; af יָנַק die; Hi. give Die.

V. 60. אֶלֶף m. tusinde. — רְבָבָה f. ti tusinde. — יָרַשׁ arve, eie; fut. K. — שַׁעַר c. Port. — שָׂנֵא hade; part. act. K. — V. 61. רָכַב ride; fut. K. — V. 63. שׂוּחַ eftertænke, v. spadsere; inf. K. — לִפְנוֹת henimod; eg. inf. K.; af פָּנָה vende sig. — V. 64. נָפַל falde; fut. K.

V. 65. צָעִיף m. Slör. — כָּסָה skjule sig; fut. Hp. — V. 66. סָפַר tælle; Pi. fortælle; fut. Pi. — V. 67. בּוֹא komme; Hi. bringe; fut. Hi. — אָהַב elske; fut. K. — נָחַם K. ubr. N. har Medlidenhed med; tröste sig.

Cap. XXVI.

V. 1. רָעָב m. Hunger. — V. 2. רָאָה see; N. aabenbare sig; fut. N. — שָׁכַן boe; imp. K. — V. 3. קוּם Gen. 6. 18. — שְׁבוּעָה f. Eed, edelig Pagt; af שָׁבַע N. sværge. — V. 4. רָבָה er mangfoldig; Hi. mangfoldiggjör; pr. Hi. — כּוֹכָב m. Stjerne.

V. 5. מִשְׁמֶרֶת f. Vagt, det som iagttages, Bud; af שָׁמַר. — מִצְוָה f. Befaling; af צָוָה. — חֻקָּה f. Bestemmelse; af חָקַק. — תּוֹרָה f. Lov; af יָרָה. — V. 7. שָׁאַל spörge; fut. K. — V. 8. אָרַךְ er lang; pr. K. — יוֹם m. Dag. — שָׁקַף K. ubr.; Hi. lægge sig ud; see ud; fut. Hi. — חַלּוֹן

c. Vindue. — צָחַק lee; Pi. spöge, spotte; part. Pi.

V. 10. כִּמְעַט paa Lidet nær. — בּוֹא komme; Hi. bringe; pr. Hi. §. 42. A. 9. Anm. 5. — אָשָׁם m. Bröde, Skyld; af אָשַׁם. — V. 11. צָוָה Pi. befaler; fut. Pi. — נָגַע röre ved; part. act. K. — מוּת döe; Hi. dræbe; Ho. dræbes; 1) inf. abs. K.; cfr. §. 68. 4. Anm. 1.; 2) fut. Ho. — V. 12. זָרַע saae; fut. K. — שַׁעַר m. Maal, Fold. — V. 14. עֲבֻדָּה f. Tyender; af עָבַד. — קָנָא K. ubr. Pi. misunde; fut. Pi.

V. 15. חָפַר grave; pr. K. — סָתַם tilstoppe; pr. Pi. — V. 16. עָצַם er stærk; pr. K. — V. 17. חָנָה slaae Leir; fut. K. — נַחַל m. Dal.

V. 20. רִיב trættes; fut. K. — עָשַׂק Hp. kives; pr. Hp. — V. 21. שִׂטְנָה eg. Modstand; af שָׂטַן. — V. 22. עָתַק blive bevæget; Hi. bryde op, flytte; fut. Hi. — רִיב pr. K. — רָחַב er viid, Hi. gjör viid; giver Plads; pr. Hi. — פָּרָה er frugtbar; pr. K. — V. 24. יָרֵא frygte; fut. K. — רָבָה pr. Hi.

V. 25. נָטָה udstrække, udspænde; nedböie; fut. K. — כָּרָה grave; fut. K. — V. 26. רֵעֶה m. Ven. — שַׂר m. Överst, Fyrste; af שָׂרַר. — צָבָא m. Hær. — V. 27. מַדּוּעַ hvorfor. — שָׂנֵא hade; pr. K. — V. 28. רָאָה see; 1) inf. abs.

K.; §. 44. 8. Anm. 2.; 2) pr. K. — אָלָה f. Eed, edelig Pagt. — בֵּין mellem; §. 62. 2. — V. 29. נָגַע röre ved, fornærme.

V. 30. מִשְׁתֶּה m. Gjestebud. — שָׁתָה drikke; fut. K. — V. 31. שָׁכַם Hi. staae tidlig op; fut. Hi. — שָׁבַע N. sværge. — V. 35. מֹרָה f. Kummer; h. l. Hjertesorg.

Cap. XXVII.

V. 1. כָּהָה er svag, mat; fut. K. — V. 2. מָוֶת m. Död. — V. 3. נָשָׂא tage; imp. K. — כְּלִי m. Kar, Redskab, Vaaben. — תְּלִי m. Kogger. — קֶשֶׁת c. Bue. — יָצָא gaae ud; imp. K. — צוּד jage, fange Vildt; imp. K. — צַיִד m. Vildt, Fangst.

V. 5. בּוֹא komme; Hi. bringe; inf. Hi. — V. 7. מַטְעַמִּים pl. m. lækker Ret; af טַעַם. — V. 8. צָוָה Pi. befale; part. Pi. foem. — V. 9. גְּדִי m. en lille Buk; Kid. — עֵז f. Geed. VI.

V. 11. שָׂעִיר adj. laadden, haarrig. — חָלָק adj. glat. — V. 12. מָשַׁשׁ föle paa, undersöge; fut. K. — תָּעַע K. ubr. Pilp. bedrage; part. Pilp. §. 32. 2. — קְלָלָה f. Forbandelse; af קָלַל.

V. 15. בֶּגֶד c. Klæder. — חֲמוּדוֹת pl. f. Kostbarheder; af חָמַד. — לָבַשׁ iföre sig; Hi.

iföre en Anden; fut. Hi. — V. 16. עוֹר m. Hud. §. 50. 6. — חֶלְקָה f. det Glatte; af חָלַק. — צַוָּאר m. Hals. — V. 19. בְּכֹר m. förstefödt. — יָשַׁב sidde; imp. K.

V. 20. מָהַר ile; pr. Pi. — קָרָה möde; Hi. bringe imöde. — V. 21. נָגַשׁ nærme sig; imp. K. — מָשַׁשׁ föle paa; fut. K. — V. 23. נָכַר K. ubr.; Hi. kjende.

V. 25. נָגַשׁ nærme sig; Hi. bringe nærmere; 1) imp. Hi.; 2) fut. Hi. — יַיִן m. Viin. — שָׁתָה drikke; fut. K. — V. 26. נָשַׁק kysse; imp. K.; §. 3. 4. — V. 27. רִיחַ Hi. lugte; fut. Hi.; cfr. §. 42. A. 9. Anm. 2. — רֵיחַ m. Lugt. — V. 28. טַל m. Dug. — מִשְׁמָן m. Fedme; dekl. VI.; af שָׁמַן. — רֹב m. Mængde; af רָבַב. — דָּגָן m. Korn. — תִּירשׁ m. Most. — V. 29. שָׁחָה Hpll. Gen. 18. 2. — לְאֹם m. Folk. VI. — גְּבִיר m. Herre. — אָרַר forbande; 1) part. act. K.; 2) part pass. K.

V. 30. כָּלָה er fuldendt; Pi. fuldender; pr. Pi. — V. 33. חָרַד zittre, forfærdes; fut. K. — חֲרָדָה f. Forfærdelse. — V. 34. צָעַק raabe; fut. K. — צְעָקָה f. Raab. — מַר adj. bitter; af מָרַר.

V. 35. מִרְמָה f. Sviig. — בְּרָכָה f. Velsignelse. — V. 36. עָקַב bedrage; fut. K. — בְּכֹרָה f. Förstefödsels-Ret. — אָצַל holde tilbage. —

V. 37. עָנָה svare; fut. K. — סָמַךְ understötte, skjænke; pr. K. — V. 38. בָּכָה græde; fut. K. — A. 39. מוֹשָׁב m. Bolig.

V. 40. חֶרֶב f. Sværd. — רוּד vandre om; Hi. id.; ville; attraae, fut. Hi. — פָּרַק synderbryde; pr. K. — עֹל m. Aag. VI. — V. 41. שָׂטַם hade; fut. K. — קָרַב nærmer sig; fut. K. — אֵבֶל m. Sorg; af אָבַל. — הָרַג dræbe; fut. K. — V. 42. נָגַד Hi. forkynde; Ho. pass.; fut. Ho. — נָחַם K. ubr. N. föle Medlidenhed, tröste sig, Hp. id.; hævne sig; part. Hp. — V. 43. בָּרַח flygte; imp. K. — V. 44. שׁוּב vender tilbage; h. l. sætter sig, tager af; fut. K. — חֵמָה f. Vrede, Hidsighed.

V. 45. אַף m. Næse; Vrede; for אַנְף. VI. — שָׁכַל og שָׁכֹל er barnelös, beröves sine Börn; fut. K. — V. 46. קוּץ have Væmmelse, Modbydelighed for, kjedes ved; pr. K.

Cap. XXVIII.

V. 1. צָוָה Pi. befale; fut. Pi. — V. 3. אֵל m. Gud; eg. den Mægtige. — שַׁדַּי pl. m. den Almægtige; §. 50. 3. Anm. 3; no. 9. Anm. 1. — קָהָל m. Forsamling, Mængde. — V. 4. יָרַשׁ arve, eie; inf. K. — מְגוּרִים pl. m. Udlændighed; af גּוּר.

V. 11. פָּגַע træffe paa; fut. K. — לִין overnatte; fut. K. — בּוֹא gaae ind, gaae ned, pr. K. — אֶבֶן c. Steen. — שִׂים lægge; fut. K. — מְרַאֲשׁוֹת pl. f. Nærheden af Hovedet; under Hovedet; af ראשׁ Hoved. — שָׁכַב ligge; fut. K. — V. 12. חָלַם drömme; fut. K. — סֻלָּם m. Stige. — נָצַב K. ubr.; Hi. stille; Ho. pass.; part. Ho. — נָגַע röre ved; Hi. naae til; part. Hi. — V. 14. עָפָר m. Stöv. — פָּרַץ synderrive; adspredes, udbrede sig; pr. K. — יָם m. Hav, Vesten. — קֵדֶם og קֵדְם m. det som er foran, Östen. — צָפוֹן m. Norden; af צָפַן skjule. — נֶגֶב m. Syd. — מִשְׁפָּחָה f. Slægt.

V. 15. שָׁמַר bevare; pr. K. — שׁוּב vende tilbage; Hi. före tilbage; pr. Hi.; cfr. Gen. 6. 18. קוּם. — עָזַב forlade; fut. K. — V. 16. יָקַץ vaagne. — שֵׁנָה f. Sövn; af יָשֵׁן. — אָכֵן altsaa. — V. 17. יָרֵא frygte; 1) fut. K.; 2) part. N. frygtelig. — V. 18. מַצֵּבָה f. Mindesteen; af נָצַב. — יָצַק udgyde; fut. K. — שֶׁמֶן m. Fedt, Olie. — V. 19. אוּלָם conj. men. — רִאשֹׁנָה f. Begyndelse.

V. 20. נָדַר love; fut. K. — נֶדֶר m. Lövte. — V. 22. עָשַׂר tage Tiende; Pi. give Tiende; 1) inf. abs. Pi.; 2) fut. Pi.

Cap. XXIX.

V. 1. רֶגֶל f. Fod. — V. 2. עֵדֶר m. Hjord. — רָבַץ ligge; part. act. K. — שָׁקָה Hi. give at drikke, vande; fut. Hi. — פֶּה m. Mund, Munding. — V. 3. אָסַף samle; N. pass.; fut. N. — גָּלַל rulle, afvælte; pr. K.

V. 6. שָׁלוֹם m. Fred, Velbefindende. — V. 7. מִקְנֶה m. Hjord; af קָנָה. — רָעָה græsse, vogte Qvæg; imp. K. — V. 8. יָכֹל kan; fut. Ho. §. 46. 3. Anm.

V. 10. גָּלַל fut. Hi. — שָׁקָה fut. Hi. — V. 11. נָשַׁק kysse; fut. K. — V. 12. רוּץ löbe. — V. 13. שֵׁמַע m. Rygte. — חָבַק omfavne; fut. Pi. — סָפַר tælle; Pi. fortælle; fut. Pi. — V. 14. עֶצֶם f. Been. — בָּשָׂר m. Kjöd. — חֹדֶשׁ m. Maaned; af חָדַשׁ.

V. 15. חִנָּם omsonst; af חָנַן; §. 64. 2. — מַשְׂכֹּרֶת f. Lön; af שָׂכַר. — V. 16. קָטָן m. liden, ung. VI. — V. 17. רַךְ adj. blöd, svag; af רָכַךְ. — יָפֶה adj. smuk. — V. 19. נָתַן give; inf. K. §. 38. 4. Anm. 4. — יָשַׁב boe, blive; imp. K.

V. 20. אַהֲבָה Elsken, Kjerlighed; inf. K. med foem. Endelse; cfr. §. 25. 4. Anm. 4. §. 35. A. 1. — V. 21. יָהַב give; imp. K.; cfr. Gen. 11. 3. — V. 22. אָסַף samle; fut. K. — V. 24. שִׁפְחָה f. Tjenestepige.

V. 25. רָמָה kaste; Pi. bedrage; pr. Pi. — V. 26. צָעִיר adj. liden, ung. — בְּכִיר förstefödt. — V. 27. מָלֵא er fuld, fylder; Pi. fylde; udholde; imp. Pi. — שָׁבוּעַ c. Uge.

V. 31. שָׂנֵא hade, tilsidesætte; part. pass. K. — פָּתַח aabne; fut. K. — רֶחֶם m. Modersliv. — עָקָר adj. ufrugtbar. — V. 32. הָרָה undfange; fut. K. — עֳנִי m. Kummer, Nöd; af עָנָה. — V. 34. לָוָה holde sig til een; N. id.; fut. N. — V. 35. יָדָה K. ubr.; Hi. bekjende; lovprise; fut. Hi.

Cap. XXXI.

V. 1. כָּבוֹד m. Ære, Rigdom; af כָּבֵד. — V. 2. תְּמוֹל igaar. — שִׁלְשׁוֹם iforgaars. — V. 6. אַתֵּנָה I; pron. pers.; §. 17. 2. — כֹּחַ m. Kraft. — V. 7. הָתַל Pi. bedrage; pr. Pi.; cfr. §. 27. 4. Anm. 5; §. 9. 3. a. — חָלַף gaae over; være forbi; Hi. forandre, forvende; pr. Hi. — מַשְׂכֹּרֶת f. Lön. — מֹנִים m. pl. Gange; af ubr. sing. מֹנֶה; af מָנָה. — רוּעַ er ond; Hi. gjör ondt; inf. Hi. — V. 8. נָקֹד adj. plettet. VI. — שָׂכָר m. Lön. — עָקֹד adj. stribet. VI. — V. 9. נָצַל K. ubr.; Hi. udrive, befrie; fut. Hi.

V. 10. יָחַם blive varm; Pi. parres. — עַתּוּד m. Buk. — בָּרֹד adj. spettet, haglet. VI. — V. 13. מָשַׁח salve; pr. K. — V. 14. עָנָה svare; fut. K. — חֵלֶק m. Deel. — נַחֲלָה f. Arv.

V. 15. נָכְרִי adj. fremmed. §. 55. 2. Anm. — חָשַׁב tænke, agte, holde for; pr. N. — מָכַר sælge; pr. K. — כֶּסֶף m. Sölv, Værdie. — V. 16. עֹשֶׁר m. Rigdom. — V. 17. גָּמָל m. Kameel. VI. — V. 18. נָהַג före, bortföre; fut. K. — קִנְיָן m. Eiendom; af קָנָה. — V. 19. גָּזַז klippe; inf. K. — גָּנַב stjæle; fut. K. — תְּרָפִים pl. m. Huusguder.

V. 20. בָּרַח flygte; part. act. K. — V. 21. נָהָר m. Flod. — V. 23. רָדַף forfölge; fut. K. — דָּבַק hænge ved; Hi. indhente. — V. 24. שָׁמַר vogte; N. vogte sig; imp. N.

V. 25. נָשַׂג K. ubr.; Hi. indhente, naae; fut. Hi. — תָּקַע slaae, slaae Telt. — שָׁבָה före fangen; part. pass. K. pl. f. — חֶרֶב f. Sværd. — V. 27. חָבָא N. er skjult, skjule sig; pr. N. — שִׂמְחָה f. Glæde; af שָׂמַח. — שִׁיר m. Sang. — תֹּף m. Aduphe, Haandpauke. — כִּנּוֹר m. Cithar. — V. 28. נָטַשׁ lade, tillade; pr. K. — סָכַל K. ubr.; Hi. handle daarlig; pr. Hi. — עָשֹׂה inf. abs. K.; cfr. §. 44. 8. Anm. 2.. — V. 29. אֶמֶשׁ forrige Nat, igaar.

V. 30. כָּסַף længes efter; 1) inf. abs. N.; 2) pr. N. — V. 31. גָּזַל borttage; pr. K. — V. 32. נֶגֶד hos; i Overværelse af. — נָכַר K. ubr.; Hi. ansee; kjende, vedkjende sig; imp. Hi. — V. 33. אָמָה f. Tjenestepige; §. 57. 8. — V. 34. כַּר m. Kameelsaddel. — מָשַׁשׁ föle paa; Pi. id. gjennemsöge, fut. Pi. — חָרָה opflammes, vredes; fut. K.

V. 35. יָכֹל kan; fut. Ho.; §. 46. 3. Anm. — חָפַשׂ söge; Pi. id.; fut. Pi. — V. 36. רִיב trættes med; fut. K. — פֶּשַׁע m. Bröde. — חַטָּאת f. Synd. — דָּלַק brænde; forfölge c. c. אַחֲרֵי; pr. K. — V. 37. יָכַח K. ubr.; Hi. overbevise; vise til Rette; dömme c. c. בֵּין; §. 69. 7.; fut. Hi. — V. 38. רָחֵל f. Faar. — עֵז f. Geed. — שָׁכַל og שָׁכֹל er barnelös; Pi. föde i Utide; pr. Pi.; §. 15. 4. — אַיִל m. Vædder. — V. 39. טְרֵפָה f. det Synderrevne; af טָרַף. — חָטָא synde; Pi. böde, erstatte. — בָּקַשׁ Pi. söge, fordre, fut. Pi. — גָּנַב stjæle; part. pass. f. med י parag.; eg. גְּנוּבָה v. גְּנֻבַת; cfr. Gr. §. 55. 3. c.; §. 51. 3. Anm. 1.

V. 40. חֹרֶב m. Hede. — קֶרַח m. Kulde. — נָדַד flygte; fut. K.; cfr. §. 45. 2. — שֵׁנָה f. Sövn. — V. 42. פַּחַד m. Frygt; h. l. den som Isak frygter ɔ: Gud. — רֵיקָם tomhændet; §.

64. 2. — יְגִיעַ m. Möie. — V. 44. עֵד m. Vidnesbyrd.

V. 45. רוּם er höi; Hi. opreiser; fut. Hi. — V. 46. לָקַט samle; imp. K. — גַּל m. Höi; af גָּלַל. — V. 47. יְגַר שָׂהֲדוּתָא Vidnesbyrdets Höi; chaldaisk, id. qu. גַּלְעֵד. — V. 49. צָפָה see efter, have Tilsyn med; fut. K. — סָתַר skjule sig; N. id.; adskilles; fut. N.

V. 50. עָנָה Pi. ydmyge, krænke; fut. Pi. — V. 51. יָרָה kaste, opkaste; pr. K. — V. 54. זָבַח offre; fut. K. — זֶבַח m. Offer. — לִין overnatte; fut. K.

Cap. XXXII.

V. 2. פָּגַע stöde paa, möde; fut. K. — V. 3. מַחֲנֶה c. Leier, Hær; af חָנָה.

V. 5. אָחַר töve; 1. s. c. fut. K.; §. 40. 3. Anm. 1. — V. 6. שׁוֹר m. Oxe; §. 57. 31. — חֵן m. Naade; af חָנַן. — V. 7. בּוֹא komme; 1. pl. c.; pr. K. — V. 8. יָרֵא frygte; fut. K. — יָצַר id. qu. צוּר; §. 46. 1. 2. er snever, beklemt; ængster; impers. — חָצָה deele; fut. K. — V. 9. נָכָה Hi. slaae; pr. Hi. — שָׁאַר er tilovers; N. blive tilovers; part. N. — פְּלֵיטָה f. Redning; af פָּלַט.

V. 10. יָטַב er god; Hi. gjör godt; fut. Hi.; §. 41. B. — V. 11. קָטֹן er liden, ringe; pr. K.; cfr. §. 25. 4. Anm. 1. — מַקֵּל m. Stav; §. 50. 6. — V. 12. נָצַל Hi. udrive, befrie; imp. Hi. — V. 13. חוֹל m. Sand. — V. 14. מִנְחָה f. Gave.

V. 15. עֵז f. Geed. — תַּיִשׁ m. Buk. — רָחֵל f. Faar. — אַיִל m. Vædder. — V. 16. גָּמָל epicoi. Kameel; §. 49. 6. — יָנַק dier; Hi. giver Die; part. Hi. — פָּרָה f. Koe. — פַּר og פָּר m. Tyr. — אָתוֹן f. Eselinde. — עַיִר m. ung Esel. — V. 17. עֵדֶר m. Hjord. — רֶוַח m. Mellemrum. — V. 18. פָּגַשׁ möde; fut. K. — שָׁאַל og שָׁאֵל spörge; pr. K. — V. 19. שָׁלַח sende; part. pass. K. f. — V. 21. כָּפַר bedække; Pi. forsone; fut. Pi. — V. 23. מַעֲבָר m. Vadsted; af עָבַר — V. 24. עָבַר gaae over; Hi. före over; fut. Hi. — נַחַל m. Dal, Flod.

V. 25. יָתַר K. ubr.; N. blive tilovers. — אָבַק K. ubr.; N. brydes; fut. N. — שַׁחַר m. Morgenröde. — V. 26. יָכֹל kan, formaae over; faae Overhaand; pr. K. — נָגַע röre; fut. K. — כַּף f. det Hule; f. Ex. af Haanden. — יָרֵךְ f. Lænd; כ״י Hofteskaal. — יָקַע forvride, vride af Led; fut. K. — V. 29. שָׂרָה stride; pr. K. — אִישׁ m. Mand; §. 57. 6.

V. 31. נָצַל K. ubr.; Hi. udrive, frelse; N. pass.; fut. N. — V. 32. זָרַח staae op, om Solen; fut. K. — צָלַע halte; part. act. K. — V. 33. גִּיד m. Sene; גִּיד הַנָּשֶׁה Spændesenen.

Cap. XXXIII.

V. 1. חָצָה dele; fut. K. — V. 3. שָׁחָה böie sig; fut. apoc. Hpll.; Gen. 18. 2. — פַּעַם f. Fod; Gang. — נָגַשׁ nærme sig; inf. K. — V. 4. חָבַק omfavne; fut. Pi. — צַוָּאר m. Hals. — נָשַׁק kysse; fut. K. — בָּכָה græde; fut. K. — V. 5. חָנַן er naadig, giver; pr. K.

V. 10. רָצָה har Behag i; modtage Een naadig. — V. 11. בְּרָכָה f. Velsignelse, Gave. — בּוֹא komme; Hi. bringe, Ho. pass. 3. s. f. pr. Ho.; cfr. §. 23. 6.; §. 12. 3. — פָּצַר og פָּצַר nöde, trænge ind paa. — V. 12. נָסַע drage; fut. K. — V. 13. רַךְ adj. blöd, spæd; svag; af רָכַךְ. VI. — עוּל malke; part. act. K. pl. f. — דָּפַק overdrive; pr. K. — נָהַל K. ubr.; Pi. före; Hp. gaae frem. — אַט m. langsom Gang. — לְאִטִּי ɔ: eftersom jeg pleier. — רֶגֶל f. Fod, Gang. — מְלָאכָה f. Forretning; Formue; især Qvæg.

V. 15. יָצַג K. ubr.; Hi. stille; lade blive tilbage; fut. Hi.; §. 38. 4. Anm. 1. — V. 17. בָּנָה bygge; fut. K. — סֻכָּה f. Lövhytte; af סָכַךְ. — V. 18. חָנָה slaae Leier; fut. K. — קָנָה kjöbe; fut. K. — חֶלְקָה f. Deel. — נָטָה udspænde. — קְשִׂיטָה f. en Mynt af ubekjendt Værdie. — נָצַב Hi. stille, opreise; fut. Hi. — מִזְבֵּחַ m. Altar; af זָבַח.

Cap. XXXVII.

V. 2. דִּבָּה f. ondt Rygte; af דָּבַב snige sig om. — V. 3. זְקֻנִים pl. m. Alderdom; af זָקֵן er gammel. — כְּתֹנֶת f. Kjortel. — פַּס m. Det bruges kun i denne Forbindelse כְּתֹנֶת פַּסִּים, og betyder formodentlig Overkjole, tunica talaris et manicata. Almindeligst oversættes det: broget, efter LXX. — V. 4. שָׂנֵא hade; fut. K.

V. 5. יָסַף lægge til, vedblive; fut. Hi. — V. 7. אָלַם Pi. binde; part. Pi. — אֲלֻמָּה f. Neeg. §. 50. 5. — סָבַב omringe; fut. K. — שָׁחָה böie sig; fut. Hpll.; Gen. 13. 2. — V. 8. מָלַךְ regjere; 1) inf. abs. K.; 2) fut. K. — מָשַׁל herske; 1) inf. abs. K.; 2) fut. K. — V. 9. יָרֵחַ m. Maane. — שָׁחָה böie sig; part. Hpll.; cfr. Gen. 18. 2.

V. 10. נָעַר skjænde paa; fut. K. — שְׂחַח inf. Hpll.; cfr. Gen. 18. 2. — V. 11. קָנָא K. ubr.; Pi. er ivrig, misundelig; fut. Pi. — V. 14. שׁוּב imp. Hi. — עֵמֶק m. Dal.

V. 15. מָצָא finde, træffe; fut. K. — תָּעָה fare vild, vandre om; part. act. K. — שָׁאַל spörge; fut. K. — בִּקֵּשׁ Pi. söge; fut. Pi. — V. 17. נָסַע drage bort; pr. K. — V. 18. קָרַב nærme sig; fut. K. — נָכַל handle listig Hp.; öve List imod; fut. Hp. — מוּת döe; Hi. slaae ihjel; inf. Hi. — V. 19. בַּעַל m. Herre; ב״ח Drömmer; cfr. §. 71. 3.

V. 20. הָרַג ihjelslaae; fut. K. — שָׁלַךְ K. ubr.; Hi. kaste; fut. Hi. — בּוֹר m. Cisterne. §. 50. 6. — ח״ר vildt Dyr. — V. 21. נָצַל Hi. udrive, frelse; fut. Hi. — נָכָה Hi. slaae; fut. Hi. — נֶפֶשׁ §. 70. 8. — V. 22. שָׁפַךְ udgyde; fut. K. — דָּם m. Blod. — V. 23. פָּשַׁט afklæde sig; Hi. aftrække Een Klæderne; fut. Hi. c. c. g. a. — כֻּתֹּנֶת og כְּתֹנֶת f. Kjole. — V. 24. רֵק og רֵיק adj. tom.

V. 25. אֹרְחָה f. Gang; Caravane. — נְכֹאת f. Specerie, LXX. Rögelse. — צֳרִי og צְרִי m. Opobalsom, en lægende Harpix, som flyder af Balsombusken. — לֹט m. Ladanum, en vellugtende Harpix, som sætter sig paa Bladene af Cistus

ladanifera. — יָרַד stige ned, Hi. bringe ned; inf. Hi. — V. 26. בֶּצַע m. Fordeel. — כָּסָה bedække, skjule; pr. Pi. — V. 27. מָכַר sælge; fut. K. — V. 28. סָחַר reise om, handle; part. act. K. — מָשַׁךְ gribe, tage; fut. K. — עָלָה stige op; Hi. opdrage; fut. Hi. — V. 29. קָרַע synderrive; fut. K.

V. 31. שָׁחַט slagte; fut. K. — שָׂעִיר m. laadden; Buk. — טָבַל dyppe; fut. K. — V. 32. נָכַר K. ubr.; Hi. ansee; kjende, vedkjende sig; imp. Hi. — V. 33. טָרַף synderrive; 1) inf. abs. K.; cfr. §. 68. 4. Anm. 1.; 2) pr. Pu.; §. 35. B. 3. — V. 34. שִׂמְלָה f. Klædning. — שַׂק m. grovt Klæde; Sæk; Sörgedragt. — מָתְנַיִם dual. m. Lænder. — אָבַל sörge; fut. Hp.

V. 35. נָחַם K. ubr.; Ni. föler Medlidenhed med; Pi. tröster; inf. Pi. — מָאֵן K. ubr.; Pi. vægre sig ved; fut. Pi. — יָרַד stige ned; fut. K. — אָבֵל adj. sörgende. — שְׁאוֹל c. Underverden; Grav. — בָּכָה græde; begræde; fut. K. — סָרִיס m. Castrat, Hofmand. — שַׂר m. Fyrste, Oberst; af שָׂרַר. — טַבָּח m. Kok, Skarpretter; Livvagts Soldat; af טָבַח cfr. part. 6.

Cap. XXXIX.

V. 1. יָרַד stige ned; Hi. före ned; Ho. pass.; 1) pr. Ho.; 2) pr. Hi. — V. 2. צָלַח lykkes; Hi. trans. og intrans. part. Hi. — V. 4. חֵן m. Naade; af חָנַן. — שָׁרַת K. ubr.; Pi. tjene; fut. Pi. — פָּקַד see paa, besöge; give Opsigt over; Hi. id.; fut. Hi.

V. 5. בִּגְלַל formedelst; af גָּלָל Aarsag. — בְּרָכָה f. Velsignelse. — V. 6. עָזַב forlade, overlade; fut. K. — מְאוּמָה Noget. — יָפֶה adj. smuk. — תֹּאַר m. Skabning. — V. 7. שָׁכַב ligge; imp. K.; med ה parag. — V. 8. מָאֵן Pi. vægre sig; fut. Pi. — V. 9. חָשַׂךְ holde tilbage, spare. — חָטָא synde; pr. K.

V. 10. דָּבַר tale; inf. Pi. — אֵצֶל hos. — V. 11. מְלָאכָה og מְלֶאכֶת f. Gjerning. — V. 12. תָּפַשׂ gribe, holde; fut. K. — בֶּגֶד c. Klædning. — נוּס flygte; fut. K. — V. 14. צָחַק lee; Pi. spotte; inf. Pi.

V. 15. רוּם er höi; Hi. oplöfte; pr. Hi.; cfr. Gen. 6. 18. — V. 16. נוּחַ hvile; Hi. lade hvile, lade ligge; fut. Hi.; §. 42. A. 9. Anm. 2. — V. 18. רוּם inf. Hi. — V. 20. סֹהַר m. Slot, Taarn; Fængsel. — אָסוּר og אָסִיר m. bunden, fangen; af אָסַר. — V. 21. נָטָה nedböie, böie; fut. K.

Cap. XL.

V. 1. מַשְׁקֶה m. Mundskjænk; af שָׁקָה Hi. give at drikke. — אֹפֶה m. Bager. — אָדוֹן m. Herre; §. 70. 1. — V. 2. קָצַף vredes; fut K. — V. 3. מִשְׁמָר m. Bevogtning; af שָׁמַר. — V. 4. פָּקַד see paa; sætte over. — שָׁרַת Pi. tjene.

V. 5. חָלַם drömme; fut. K. — חֲלוֹם m. Dröm. — פִּתְרוֹן m. Udtydning; af פָּתַר. — V. 6. זָעַף vredes, er sörgmodig. — V. 8. סָפַר tælle; Pi. fortælle; imp. Pi. — V. 9. גֶּפֶן c. Viinstok.

V. 10. שָׂרִיגִים m. pl. Ranker. — פָּרַח skyde frem; blomstre frem; part. act. K. — עָלָה stige op, springe frem; pr. K. — נֵץ m. Blomst; af נָצַץ glindse, blomstre. — בָּשַׁל koge, modnes; Hi. modne. — אֶשְׁכֹּל m. Drueclase; h. l. Drue (umoden.) — עֵנָב m. Viindrue. — V. 11. כּוֹס f. Bæger. — שָׂחַט udtrykke, presse. — V. 13. נָשָׂא 1) opløfte; נָשָׂא רֹאשׁ פּ״ oplöfte Eens Hoved er det samme som: נרפ מִבֵּית כֶּלֶא oplöfte Eens Hoved af Fængselshuset ɔ: tage Een ud af Fængsel; 2) borttage; נָשָׂא רֹאשׁ פּ״ מֵעָלָיו borttage Eens Hoved fra ham. — כֵּן m. Sted, Post. — מִשְׁפָּט m. Dom; Skik. — V. 14. זָכַר erindre; 1) pr. K.; 2) pr. Hi.

V. 15. גָּנַב stjæle; 1) inf. abs. Pu.; 2) pr. Pu. — בּוֹר m. Cisterne; Fængsel. — V. 16.

סַל m. Kurv. — חֹרִי Hvedebröd. — V. 17. עֶלְיוֹן adj. överst; af עָלָה. — V. 19. תָּלָה hænge; pr. K. — V. 20. יָלַד föde; inf. Ho.; med foem. Endelsen; og med י assimileret med ל; §. 38. 4. Anm. 1. — מִשְׁתֶּה m. Gjestebud; af שָׁתָה. — V. 23. שָׁכַח glemme; fut. K.

Cap. XLI.

V. 1. קֵץ m. Ende; af קָצַץ. — שָׁנָה f. Aar; dual. — יְאֹר m. Flod. — V. 2. עָלָה stige op; part. act. K. — פָּרָה f. Koe. — יָפֶה adj. smuk; plur. f. — בָּרִיא adj. feed. — רָעָה græsse, vogte Qvæg; fut. K. — אָחוּ m. Eng. — V. 3. רַק adj. tynd, mager. — אֵצֶל hos. — V. 4. יָקַץ vaagne; fut. K.

V. 5. יָשֵׁן sove; fut. K. — שֵׁנִית andengang. — שִׁבֹּלֶת f. Ax; plur. שִׁבֳּלִים. — קָנֶה m. Straae, Rör. — V. 6. שָׁדַף afsvie, brænde; part. pass. K. — קָדִים s. m. hvad som er foran; Östen; Östenvind. — צָמַח spire frem; part. act. K. — V. 7. בָּלַע opsluge; fut. K. — מָלֵא adj. fuld. — V. 8. פָּעַם stöde, drive frem; N. pass. foruroliges; fut. N. — חַרְטֻמִּים pl. m. Tegnsudlægger, Mager, ἱερογραμματεῖς. — חָכָם adj. viis. — חֵטְא m. Synd; plur. חֲטָאִים er dannet efter dekl.

V.; §. 54. VII. Anm. 3. — V. 9. זָכַר erindrer; Hi. id.

V. 10. קָצַף vredes paa. — V. 13. הֵשִׁיב cfr. §. 68. 8. Anm. 3. — V. 14. רוּץ löbe; Hi. lade löbe, ile; fut. Hi. — גָּלַח K. ubr.; Pi. rage; fut. Pi, — חָלַף gaae over, gaae bort; Pi. skifte, vexle. — V. 16. עָנָה svare; forkynde; fut. K. — שָׁלוֹם m. Velbefindende, Lykke, Fred. — V. 19. דַּל adj. mager, svag, fattig; af דָּלַל. — תֹּאַר m. Skabning. — רַק adj. tynd, fattig; af af רָקַק. — רֹעַ m. Ondskab, Styghed, af רוּעַ.

V. 21. קֶרֶב m. Midte, Bug. — תְּחִלָּה f. Begyndelse; af חָלַל. — V. 23. צָנַם er tör, mager; part. pass. K. — V. 24. נָגַד K. ubr.; Hi. forkynde, udlægge; part. Hi. — רֵק og רֵיק adj. tom, svang, gold; af רִיק. — רָעָב m. Hunger. — V. 28. רָאָה see; Hi. vise; pr. Hi. — V. 29. שָׂבָע m. Mættelse, Overflödighed.

V. 30. כָּלָה er fuldendt; Pi. fuldender; ödelægger; pr. Pi. — V. 32. שָׁנָה blive anderledes; gjentage; N. pass.; inf. N. — כּוּן K.; ubr.; Pll. og Hi. grundfæster; N. er fast; part. N. — מָהַר ile; part. Pi. — V. 33. נָבוֹן adj. forstandig; eg. part. N.; af בִּין indsee. — שִׁית sætte; fut. K. — V. 34. פָּקַד see paa, besöge, sætte over; Hi. sætte over; fut. Hi. — פָּקִיד m.

Forstander. — חָמֵשׁ K. ubr.; Pi. tage femte Delen; tage dobbelt Tiende; pr. Pi.

V. 35. קָבַץ samle; fut. K. — צָבַר oplægge, samle; fut. K. — בַּר og בָּר m. Korn. — עִיר f. Bye; §. 57. 23. — שָׁמַר bevare, gjemme; pr. K.; §. 15. 4. — V. 36. פִּקָּדוֹן m. Bevaring, Depositum. — כָּרַת skjære; tilintetgjöre; N. pass.; fut. N. — V. 37. יָטַב er god; fut. K.

V. 40. פֶּה m. Mund, Befaling; §. 57. 25. — נָשַׁק eg. ordne, föie sammen; deraf: ruste; kysse (os adjungere ori) h. l. hele mit Folk skal hylde dig (bringe dig Hyldingskysset) v. hele mit Folk skal ruste sig paa dit Bud; fut. K. — כִּסֵּא m. Throne; §. 70. 8. — גָּדַל og גָּדֵל er stor; fut. K. — V. 42. סוּר vige bort; Hi. tage bort; fut. Hi.; §. 42. A. 9. Anm. 2. — טַבַּעַת f. Signetring; Ring; af טָבַע synke ned. — שֵׁשׁ m. hvidt Bomuldstöi, byssus. — רָבִיד m. Halskjæde. — צַוָּאר m. Hals. — V. 43. רָכַב kjöre, ride; Hi. caus.; fut. Hi. — מֶרְכָּבָה f. Vogn. — מִשְׁנֶה m. Anden Rang. — אַבְרֵךְ abrek; enten hebr. 1. s. c. fut. Hi.; af בָּרַךְ jeg vil böie Knæe; v. imp. Hi. böi Knæe; for הַבְרֵךְ; eller ægypt. for au rek hver böie sig; v. for. ape rek böier Hovedet. — נָתַן give, sætte; inf. abs. K.; §. 68. 4. — V. 44. רוּם er höi; Hi. oplöfte; fut. Hi.

V. 45. צָפְנַת פַּעְנֵחַ Nom. pr. Det er et ægyptisk Ord, som rimeligviis betyder Landets Frelser; copt. Pſot — em — phanech; LXX. ψοθομφανηχ. Andre derivere det af Hebr. og overſætte: Hemmelighedens Aabenbarer; men פַּעְנֵחַ giver ingen Etymologie i Hebraisk. — כֹּהֵן m. Præst. — V. 47. עָשָׂה gjöre, bære Frugt; fut. K. — קֹמֶץ m. Haandfuld; Dynge. — V. 48. סָבִיב m. Omkreds; plur. omliggende Egne. — V. 49. חָדַל ophöre med. — מִסְפָּר m. Tal; af סָפַר.

V. 51. נָשָׁה forglemme; Pi. lade glemme; pr. Pi.; §. 27. 4. Anm. 2. — עָמָל m. beſværligt Arbeide, Möie. — V. 53. כָּלָה er fuldendt; fut. K. — V. 54. חָלַל gjennembore; Hi. begynde.

V. 55. רָעֵב hungre, fut. K. — V. 56. פָּתַח aabne; fut. K. — שָׁבַר 1) bryde, brække; 2) denom. af שֶׁבֶר a) kjöbe Korn; b) ſælge Korn, Hi. ſælge. — חָזַק er ſtærk; fut. K.

Cap. XLII.

V. 1. שֶׁבֶר og שֵׁבֶר m. Brud, Brækken, Saar; Korn (fordi det brydes paa Möllen). — רָאָה ſeer; Hp. ſee paa ſig ɔ: töve; fut. Hp. — V. 2. יָרַד ſtige ned; imp. K. — V. 4. קָרָא möde; fut.

K. — אָסוֹן m. Ulykke. — V. 6. שַׁלִּיט m. Fyrste; af שָׁלַט. — שָׁחָה Gen. 18. 2. — V. 7. נָכַר K. ubr.; Hi. ansee, kjende; Hp. forstille sig; 1) fut. Hi.; 2) fut. Hp. — קָשׁוֹת haardelig; §. 64. 3. c.; eg. adj. plur. f.; af קָשֶׁה; haarde sc. מִלִּים haarde Ord. — V. 9. רָגַל liste om; Pi. liste om enten for at bagtale, eller for at speide; part. Pi. — עֶרְוָה f. Nögenhed; h. l. de for Angreb blottede Steder; af עָרָה. — V. 11. כֵּן adj. rigtig, oprigtig, redelig; af כּוּן.

V. 15. בָּחַן pröve; N. pass.; fut. N.; §. 15. 4. — חַי m. Liv; i St. cstr. חֵי; §. 51. 3. b. — אִם §. 74. 4. — V. 16. אָסַר binde; N. pass.; imp. N. — V. 17. אָסַף samle; fut. K. — V. 19. רְעָבוֹן m. Hunger; שֶׁבֶר; eg. Eders Familiers Hungers Korn ɔ: Korn for Eders Familiers Fornödenhed.

V. 20. אָמַן er fast; Hi. troe; N. pass.; fut. Ni. — V. 21. אֲבָל dog; visselig. — אָשֵׁם adj. skyldig. — צָרָה f. Trængsel, Angest. — חָנַן er naadig; Hp. beder om Naade; inf. Hp. — V. 23. לוּץ eg. tale et uforstaaeligt Sprog; haane; Hi. tolke; part. Hi. Tolk. — V. 24. סָבַב vende sig; fut. K.

V. 25. שַׂק m. Sæk. — צֵדָה og צֵידָה f. Spise, Proviant. — V. 27. מִסְפּוֹא m. Foder. — מָלוֹן

m. Herberg; af לוּן. — פֶּה m. Mund, Munding. — אַמְתַּחַת f. Sæk. — V. 28. שׁוּב vende tilbage; Hi. bringe tilbage; Ho. pass.; pr. Ho. — לֵב m. Hjerte, Mod. — חָרַד forskrækkes. — V. 29. קָרָה möde; part. act. K. pl. f.

V. 33. יָנַח K. ubr.; Hi. sætte; lade tilbage; imp. Hi. — סָחַר reise om, for at handle; fut. K. — V. 35. רִיק er tom; Hi. udtömmer; part. Hi. — צְרוֹר og צְרֹר Pung; af צָרַר sammenbinde. — V. 36. שָׁכֹל og שָׁכַל er barnelös; Pi. gjör barnelös; pr. Pi. — V. 37. נָתַן give; imp. K. med ה parag. — V. 38. שָׁאַר er tilovers; N. blive tilovers; part. N. — יָרַד stige ned; Hi. före ned; pr. Hi. — שֵׂיב og שֵׂיבָה f. graae Haar. — יָגוֹן m. Sorg. — שְׁאוֹל og שְׁאֹל com. Underverden, Grav.

Cap. XLIII.

V. 3. עוּד gjentage, forsikkre gjentagne Gange; Hi. forsikkre; vidne; 1) inf. abs. Hi.; 2) pr. Hi. — V. 6. רוּעַ er ond; Hi. gjör Ondt; pr. Hi. — V. 8. טַף m. smaa Börn; Familie; af טָפַף. — עָרַב gaae i Borgen for; fut. K. — בָּקַשׁ K. ubr.; Pi. opsöge, fordre; fut. Pi. — יָצַג K. ubr.; Hi. stille; pr. Hi.; §. 38. 4. Anm. 1.

V. 10. לוּלֵא og לוּלֵי hvis ikke. — מָהַהּ K. ubr.; Hplpl. nöle; pr. Hplp. — V. 11. זִמְרָה f. Sang; א״; Landets Sang ɔ: Landets besungne Producter. — צְרִי og צֳרִי m. Opobalsom. — דְּבַשׁ m. Honning; Druesirup. — נְכֹאת f. Krydderie. — לֹט m. Ladanum, en vellugtende Harpix. — בָּטְנִים pl. m. Pistacienödder. — שָׁקֵד m. Mandel. — V. 12. מִשְׁגֶּה m. Vildfarelse; af שָׁגָה. — V. 14. רַחֲמִים pl. m.; eg. Indvolde; viscera; Kjærlighed, Naade. — שָׁכֹל og שָׁכַל er barnelös; pr. K.

V. 16. טָבַח slagte; imp. K. — טֶבַח m. Slagteqvæg. — כּוּן K. ubr.; Hi. stille op, grundfæste; tilberede; imp. Hi. — צֹהַר m. Glands, Lys; dual. צָהֳרַיִם Middag. — V. 18. גָּלַל vælte; Poal er omvæltet; Hithpo. vælte sig ind paa; inf. Hithpo. — נָפַל falde; Hp. falde over, styrte sig ind paa; inf. Hp. — V. 23. מַטְמוֹן m. Gjemmested; Skat; af טָמַן. — V. 24. רָחַץ vaske, vaske Legemet; fut. K. — V. 26. שָׁחָה böie sig; Gen. 18. 2. — קָדַד böie sig; fut. K.; §. 39. 8. Anm. 3. — V. 29. חָנַן er naadig; fut. K.; for יָחְנְךָ §. 39. 8. Anm. 8.

V. 30. כָּמַר K. ubr.; N. brænder; pr. N. — חֶדֶר m. Lönkammer. — V. 31. אָפַק K. ubr.; Hp. gjöre sig stærk; fut. Hp. — V. 32. תּוֹעֵבָה

f. Vederstyggelighed. — V. 33. בְּכוֹר m. förstefödt. — בְּכוֹרָה f. Förstefödsel. — צָעִיר m. liden, ung; §. 71. 5. — צְעִירָה f. yngre Alder. — תָּמַהּ undre sig; fut. K. — V. 34. מַשְׂאֵת f. i St. cstr. מַשְׂאַת; pl. מַשְׂאֹת. Hvad der bæres; Byrde; Gave; hvad der bydes Een for at hædre ham; γερας; af נָשָׂא. — רָבָה er stor, mangfoldig; fut. K. — יָד f. Haand; Gang. — שָׁתָה drikke; fut. K. — שָׁכַר drikke sig mæt; beruse sig; fut. K.

Cap. XLIV.

V. 2. גָּבִיעַ m. Bæger. — V. 4. רָחַק er langt borte; Hi. trans. og intrans. — רָדַף forfölge; imp. K. — נָשַׂג K. ubr.; Hi. indhente. — שָׁלַם er fuldendt; Pi. fuldende, gjengjælde; pr. Pi. — V. 5. נָחַשׁ K. ubr.; Pi. spaae af Slanger; udöve ὀφιομαντεια; ahne — רוּעַ er ond; Hi. gjör Ondt; pr. Hi.; cfr. Gen. 6. 18. — V. 10. נָקִי adj. reen, uskyldig; fri for Bröde og Straf; dekl. VI. 8. — V. 12. חָפַשׂ söge; Pi. id.; fut. Pi. — חָלַל gjennembore; Hi. begynde; pr. Hi. — V. 13. קָרַע synderrive; fut. K. — עָמַס löfte; læsse paa; fut. K. — V. 16. צָדַק er retfærdig; Pi. retfærdiggjöre; Hp. retfærdiggjöre sig; 1. pl. c. fut. Hp.; §. 28. 2. b. c. — עָוֹן m. Bröde. —

V. 18. נָגַשׁ nærme sig; fut. K. — V. 20. יָתַר blive tilovers; N. id.; fut. N. — V. 22. עָזַב forlade; inf. K. — יָסַף K. og Hi. lægge til, vedblive; fut. Hi. — V. 28. טָרַף synderrive; Pu. pass.; 1) inf. abs. K. §. 68. 4. Anm. 1.; 2) pr. Pu.; §. 15. B. 3. — V. 30. קָשַׁר binde, lænke; part. pass. K.

Cap. XLV.

V. 2. יֵרַע §. 41. A. 4. Anm. 5. — V. 2. בְּכִי m. Graad; af בָּכָה. — V. 3. בָּהַל K. ubr.; N. er bestyrtset, skjælve; pr. N. — V. 5. עָצַב arbeide, lide Smerte; Ni. bedröves. — מִחְיָה f. Livs Ophold. — חָרִישׁ m. Plöining; af חָרַשׁ. — קָצִיר m. Höst; af קָצַר. — V. 7. שְׁאֵרִית f. Levning, Overblevne; af שָׁאַר. — פְּלֵיטָה f. Redning; af פָּלַט..

V. 10. קָרוֹב adj. nær. — V. 11. כּוּל maale; Pilpl fatte i sig; underholde med Levnetsmidler; §. 32. 2. — יָרַשׁ tage i Besiddelse, arve, eie; fordrive en Anden for at tage hans Eiendom; N. beröves sin Eiendom; forarmes; fut. N. — V. 13. כָּבוֹד m. Ære, Herlighed. — V. 14. צַוָּאר m. Hals. — V. 17. טָעַן belæsse; imp. K. — בְּעִיר m. Fæe, Lastdyr. — V. 18.

טוֹב m. Gode, det Bedste. — חֵלֶב m. Fedt, det Bedste. — V. 19. צָוָה K. ubr.; Pi. befale; Pu. være befalet, 2. s. m. pr. Pu. — עֲגָלָה f. Vogn.

V. 20. חוּס forbarme sig over, skaane; fut. apoc. K. — V. 22. חֲלִיפָה f. Vexel, Skifte. — V. 23. מָזוֹן m. Spise; af זוּן. — V. 24. רָגַז zittre; er heftig bevæget; f. Ex. af Smerte, Vrede; fut. K. — V. 26. פּוּג blive kold, föleslös; fut. K.

Cap. XLVI.

V. 3. יָרַד stige ned; inf. K.; §. 41. A. 4. Anm. 1. — V. 28. יָרָה K. ubr; Hi. vise; inf. Hi. — V. 29. אָסַר binde, spænde for; fut. K. — מֶרְכֶּבֶת f. Vogn. — V. 32. רָעָה vogte Qvæg; part. K. — V. 34. תּוֹעֵבָה f. Vederstyggelighed.

Cap. XLVII.

V. 2. נָצַג K. ubr., Hi. stille; fut. Hi. — V. 4. מִרְעֶה m. Græsgang; af רָעָה. — V. 6. מֵיטָב m. det Bedste. — חַיִל m. Kraft; Dyd, virtus; א״ח en duelig, brav Mand. — V. 9. מָגוּר m. Bolig; plur. מְגוּרִים Udlændighed. — V. 11. אֲחֻזָּה f. Eiendom; af אָחַז. — V. 13. לָהָה er mat, af-

kræftet; 3. s. f. fut. K.; eg. תִּלְהֹה; §. 44. 2. תִּלְהֶה; no. 6. תִּלְה; §. 5. 1. תִּלְהּ; §. 44. 8. Anm. 4. a. תִּלַהּ; b. תֵּלַהּ. — V. 14. לָקַט Pi. samle.

V. 15. תָּמַם er fuldendt, færdig, fortæret; fut. K.; §. 39. 8. Anm. 3. — יָהַב give; imp. K.; cfr. Gen. 11. 3.; 29. 21. — אָפֵס ophöre, faae Ende; pr. K. — V. 17. סוּס m. Hest. — נָהַל K. ubr.; Pi. före; beskytte; forsörge; fut. Pi. — V. 18. כָּחַד K. ubr.; Pi. fordölge; fut. Pi. — גְּוִיָּה f. Legeme. — V. 19. יָשַׁם id. qu. שָׁמֵם er ödelagt; fut. K. — V. 21. עָבַר gaae over; Hi. flytte; pr. Hi. — גְּבוּל m. Grændse. — V. 22. חֹק m. Bestemmelse; bestemt Portion; af חָקַק. — V. 24. תְּבוּאָה f. Afgröde. — יָד f. Haand; Deel.

V. 26. חֹמֶשׁ m. Femtedeels Afgivten; dobbelt Tiende. — V. 27. אָחַז gribe; holde; N. tage i Besiddelse. — V. 29. קָרַב nærme sig; fut. K. — יָרֵךְ f. Lænd; dekl. IV. 4. — קָבַר begrave; fut. K. — V. 30. שָׁכַב ligge; fut. K. — V. 31. שָׁבַע N. sværge; 1) imp. N.; 2) fut. N. — שָׁחָה böie sig; Gen. 18. 2. — מִטָּה f. Leie, Seng; af נָטָה. Kom v Gr. κλίνη af κλίνω.

Cap. XLVIII.

V. 1. חָלָה er syg. — V. 2. חָזַק er stærk; Hp. gjör sig stærk. — V. 4. קָהָל m. Forsamling, Mængde. — V. 6. מוֹלֶדֶת f. Afkom. — נַחֲלָה f. Arv. — V. 7. כִּבְרָה f. et uvist Længdemaal; enten en Dags Plöieland; eller en Miil. — V. 10. זֹקֶן m. Alderdom. — V. 11. רָאָה see; Hi. reise; 1) inf. K. reg.; 2) pr. Hi. — פָּלַל K. ubr.; Pi. dömme; troe. — V. 12. בֶּרֶךְ f. Knæe. — V. 14, שָׂכַל handle klog; Pi. indvikle; h. l. enten: han lagde Hænderne over Kors; eller han lagde Hænderne klogelig ɔ: med Flid saaledes; pr. Pi.

V. 16. גָּאַל udfrie, frelse. — דָּגָה formere sig. — V. 17. תָּמַךְ gribe, tage; fut. K. — סוּר vige bort; Hi. borttage; inf Hi. — V. 19. מָאֵן K. ubr., Pi. vægre sig ved; fut. Pi. — מְלוֹא og מְלֹא m. Fylde, Mængde; af מָלֵא. — V. 22. שְׁכֶם m. Skulder, Nakke; h. l. Deel. — חֶרֶב f. Sværd. — קֶשֶׁת com. Bue.

Cap. L.

V. 2. רָפָא læge; part. act. K. — חָנַט balsamere; 1) inf. K.; 2) fut. K. — V. 3. חָנַט part. pass. pl. m. — V. 4. בְּכִית f. Graad; af בָּכָה. —

V. 5. שָׁבַע N. sværge; Hi. tage i Eed; pr. Hi. — כָּרָה grave; pr. K. — V. 9. רֶכֶב m. Vogn. — פָּרָשׁ m. Rytter; dekl. I. for פָּרָאשׁ. — מַחֲנֶה m. Hær. Leir.

V. 10. גֹּרֶן Tærskeplads. — עֵבֶר m. det som er paa hiin Side; det som er paa denne Side; af עָבַר. — סָפַד sörge; fut. K. — מִסְפֵּד m. Sorg. — אֵבֶל m. Sorg. — V. 15. שָׂטַם hade; fut. K. — גָּמַל tilföie Een Noget; gjengjælde; pr. K. — V. 17. פֶּשַׁע m. Bröde.

V. 20. חָשַׁב tænke; pr. K. — V. 23. שִׁלֵּשִׁים pl. m. Afkom i tredie Led. — בֶּרֶךְ f. Knæe. — V. 24. פָּקַד see til, besöge, tage sig af; 1) inf. abs. K.; 2) fut. K. — עֶצֶם f. Been. — V. 26. יִשֶׂם id. qu. שׂוּם blive lagt; fut. K. — אָרוֹן m. Kiste.

Veiledning

til en

grammatisk Analyse

af

Chrestomathia hebraica,

udgiven

af

Jac. Chr. Lindberg,
Adjunct ved Metropolitan - Skolen.

Anden Deel.

Kjöbenhavn, 1823.
Paa den *Wahlske* Boghandlings Forlag.
Trykt i det *Schultziske* Officin.

Fortegnelse

over

den *Wahlske* Boghandlings Forlagskrifter.

Den vedsatte Priis er Rbp. Sedler og Tegn.

Aglaia, en Samling af Fortællinger, oversat af *Schorn*. Indbunden . . . . 2 Rbd.

Epicteti Enchiridion græce. Ad fidem opt. editt. recensuit *Abr. Kall.*

Herodoti historiarum libr. 9. ed. *Abr. Kall.* Af denne Udgave ere de 4 förste Böger udkomne, tilligemed en latinsk Oversættelse. Af 1ste Bog er et nyt Oplag under Pressen og vil snart udkomme. Ved denne nye Udgave vil saavel Texten som Oversættelsen blive berigtiget.

Hertel (Chr. V.) Forsög til en antiquarisk-historisk Beskrivelse over Aarhuus Dom- og Cathedral-Kirke, Haderslev 1809, 8vo, 1ste og 2den Deel.

Lindberg (Jac. Chr.) Hebraisk Grammatik, Kjöbenhavn 1822, $9\frac{1}{2}$ Ark, st. 8vo, indb. og planeret . . . . . 1 Rbd. 4 Mk.

I denne — den fuldstændigste hebraiske Grammatik som paa Dansk er udkommen — gives ei alene de nödvendige Regler og Oplysninger til at forklare alle Ord-Former; men tillige fuldstændige Paradigmata saavel for Verbernes, som for Nominernes Flexion. En kort Syntaxis er tilföiet.

— Veiledning til en grammatisk Analyse af Genesis, Kbh. 1822, 7 Ark, st. 8vo, indb. og planeret. . . . . 5 Rbm.

Forfatteren har under denne Titel leveret Begyndere i det hebraiske Sprog et Hjælpemiddel til, under Analysen, at anvende Grammatiken med Sikkerhed og Nöiagtighed. De hebraiske Ord-Betydninger ere tilföiede, og især i de förste Capitler er der med Omhyggelighed gjort opmærksom paa Ordenes Dannelse og Flexion med bestandig Henvisning til Grammatiken.

Lindberg (Jac. Chr.) Veiledning til en grammatisk Analyse af Chrestomathia hebraica, 1ste og 2den Deel, Kbh. 1823, 12 Ark, st. 8vo, indb. og planeret . . . . . 1 Rbd. 3 Mk.

Denne Veiledning er af samme Indretning, som den foregaaende; 1ste Deel indeholder de 40 Capitler af Genesis, som efter den Höikongelige Universitets- og Skole-Directions Befaling læses i Skolerne, og som udgjöre 1ste Deel af Chrestomathia hebraica; 2den Deel indeholder Analyse af de 40 Capitler, som ere udvalgte af den 2den, 4de og 5te Mosebog, og som udgjöre 2den Deel af Chrestomathia hebraica.

— Anvisning til en grammatisk Analyse af det hebraiske Sprog er under Pressen, og vil omtrent udgjöre 2 Ark.

Denne Anvisning, som ikke indskrænker sig til at oplyse enkelte Ord eller Böger af det G. T., men som omfatter alle Sprogets Ordformer, leverer deels en Samling af Regler og Bemærkninger for at henlede Begyndernes Opmærksomhed paa de Kjendemærker, hvorpaa et Ords grammatiske Analyse beroer, deels en fuldstændig Fortegnelse paa alle Servilbogstaver, som her blive af saa stor Vigtighed. Til Grammatiken henvises bestandig. I Forerindringen har Forfatteren forklaret, i hvad Forhold hans forskjellige Skrifter staae til hinanden, og hvorledes de efter hans Formening bedst kunne bruges i Forening med hinanden, for at tjene til at fremme et grundigt Studium af det hebraiske Sprog.

Malteseridderne, Skuespil i 5 Acter og *Florimel*, original Fortælling ved *J. H. Berner* . . . . 4 Rbm.

Om Kirkedisciplin, oversat af Dr. *G. L. Baden*. Heft. . 1 Rbm.

Schaldemose (F.) Fransk Grammatik. Indb. . . . . . . 4 Rbm.

— Forglemmigei. Kbh. 1823. Nitid. . . . . 2 Rbd.

Under denne Titel har Forfatteren leveret en Samling af Fortællinger og Digte, som næsten alle ere originale. Blandt Oversættelserne er Schillers yndede Sang om Klokken.

Weckherlin (C. C. F.) Hebraisk Sproglære for Begyndere i Skolerne. Leipzig 1798. Indb. . . . . 1 Rbd.

Winther (M.) Danske Folkeeventyr. Heftet . . . . 1 Rbd.

Efterhaanden skulle flere Samlinger af lignende Eventyr omtrent af samme Arketal fölge.

— Kulsvierhytten i Thyringerskoven, Skuespil i 3 Acter. Heftet . . . . 2 Rbm. 8 Sk.

Exodus.

Cap. I.

V. 1. אֵלֶּה disse; pron. dem. pl. c.; §. 20. 1. — שֵׁם Navn; S. pl. m. i pl. שֵׁמוֹת; §. 50. b.; i St. cstr. שְׁמוֹת; dekl. II. 4.; §. 53. 3. e. — בֵּן Sön; S. pl. m. i St. cstr.; i pl. בָּנִים; i St. cstr. בְּנֵי; §. 57. 11. — בּוֹא komme; V. part. act. K. pl. m.; i sing.; eg. §. 42. A. 5. בָּוָא; no. 3. בָּאָא, בָּאא; Anm. בָּא; pl. בָּאִים; med ה art.; §. 16. 1. הַבָּאִים. — מִצְרַיִם Ægypten; eg. dual.; §. 50. 2; med ה locale; §. 61. 1. c. מִצְרַיְמָה; §. 14. 2. c. מִצְרַיְמָה. — אֵת præp. med; §. 62. 3. e. — אִישׁ Mand; enhver; §. 67. 14. — בַּיִת Huus, Familie; S. s. m. med Suff. ו, §. 18. 3; ved Suff.; §. 53. 3. b. בֵּית; dekl. V. 13. בֵּיתוֹ; med ו cop.; §. 63. 1. d. וּבֵיתוֹ. — בּוֹא komme; V. 3. pl. c. pr. K.; eg. בָּוְאוּ; §. 42. A. 4. בָּאוּ.

V. 5. הָיָה er, bliver, skeer; V. 3. s. m. fut. apoc. K.; eg. יִהְיֶה; §. 44. 2. יִהְיֶה; no. 6.

יִהְי; no. 8. Anm. 4. a. c. יְהִי, יְהִי; med ו conv. ſut.; §. 24. 2. C. וַיְהִי; §. 4. 2. Anm. 2. וַיְהִי. — כֹּל al; adj.; eg. S.; i St. cstr. dekl. VI. 9. כֹּל; ſoran Mak.; §. 5. 3. §. 9. 4. b. כָּל־; cfr. §. 2. 8. Anm. 6. c.; §. 54. Anm. 6. — נֶפֶשׁ Sjel, Væsen, Person; S. g. s. c.; seg. nom. — יָצָא gaae ud; V. part. act. K. pl. m. i St. cstr.; eg. יֹצֵא; pl. יֹצְאִים; i St. cstr. יֹצְאֵי; §. 51. 3. d. — יָרֵךְ Lænd; S. s. f. i St. cstr.; dekl. IV. 4. יֶרֶךְ. — שִׁבְעִים 70; nom. num. card.; §. 58. 3. — נֶפֶשׁ §. 14. 2. c. Anm. נָפֶשׁ. — הָיָה er, bliver; V. 3. s. m. pr. K.; eg. הָיַה; §. 44. 2. הָיָה. — מִצְרַיִם Ægypten; §. 14. 2. c. מִצְרָיִם; med præf. בְּ; §. 61. 1. a. α. בְּמִצְרָיִם,

V. 6. מוּת döe; V. 3. s. m. fut. apoc. K.; eg. §. 42. A. 5. יָמֻת; no. 1. יָמוּת; no. 6. יָמוּת; no. 9. Anm. 3. יָמֹת; med ו conv. fut.; §. 24. 2. C. וַיָּמָת. — אָח Broder; S. pl. m. med Suff. ־ָיו; §. 18. 3; i pl. אַחִים; med Suff. ־ָיו; §. 52. 3. c. אַחָיו; §. 14. 3. Anm. 2. a. אֶחָיו; §. 57. 3. — דּוֹר Slægt; S. s. m.; §. 50. 5; med ה art.; §. 16. 1. הַדּוֹר. — הוּא den; pron. pers. §. 17. 2.; med ה art.; §. 16. 2. הַהוּא.

V. 7. פָּרָה er frugtbar; V. 3. pl. c. pr. K.; eg. פָּרְהוּ; §. 44. 3. פָּרְיוּ; no. 5. פָּרוּ. — שָׁרַץ vrimle; V. 3. pl. m. fut. K. reg. — רָבָה er mang-

foldig; V. 3. pl. m. fut. K.; eg. יִרְבְּהוּ; §. 44. 3. יִרְבְּיוּ; no. 5. יִרְבּוּ; §. 4. 1. יִרְבּוּ. — עָצַם er stærk, talrig; V. 3. pl. m. fut. K.; eg. יַעְצְמוּ; §. 35. A. 1. יַעֲצְמוּ, יַעֲצְמוּ; Anm. 2. יַעַצְמוּ. — מְאֹד meget, adv.; eg. S. Kraft; med præf. בְּ. — מָלֵא er fuld, fylder; N. pass.; V. 3. s. f. fut. N. reg. — אֶרֶץ Jord; S. s. c.; i Pausa, og naar Artiklen gaaer foran hedder det אָרֶץ; med ה art.; §. 16. 2. הָאָרֶץ. — אֵת not. acc.; ved Suff. lev. אוֹת; §. 62. 3. d.; med Suff. ־ָם; §. 18. 3. אֹתָם.

V. 8. קוּם staaer op; V. 3. s. m. fut. K.; eg. §. 42. A. 5. יָקוּם; no. 1. יָקוּם; no. 6. יָקוּם; no. 9. Anm. 3. יָקֹם; med ו conv. fut.; §. 24. 2. C. וַיָּקָם. — מֶלֶךְ Konge; S. s. m. seg. nom. dekl. V. 1. — חָדָשׁ adj. nye. — עַל over; præp.; eg. S. i St. cstr.; §. 61. 2. b. — אֲשֶׁר som; pron. rel.; §. 20. 2. — לֹא adv. ikke. — יָדַע kjende, vide; V. 3. s. m. pr. K. reg.

V. 9. אָמַר sige, V. 3. s. m. fut. K.; eg. יִאמֹר; §. 40. 1. יֹאמֹר, יֹאמַר; no. 3. Anm. 2. וַיֹּאמֶר. — אֶל til; præp.; eg. S. i St. cstr.; §. 61. 2. b. — עַם Folk; S. s. m. med Suff. וֹ, §. 18. 3.; dekl. VI. 1. — הִנֵּה see; interj. — רַב megen, mangfoldig; adj. s. m. — עָצוּם stærk, talrig; adj. s. m. — מִמֶּנּוּ fremfor os; sammensat af præf. מִמֶּן, §. 62. 3. f.; og Suff. נוּ; §. 18. 3.

V. 10. הָבָה interj. velan; eg. V. 2. s. m. imp. K.; af יָהַב give; eg. יְהֹב; §. 41. A. 1. יְהַב; no. 2. הַב; med ה parag.; §. 24. 3; §. 14. 2. a. הָבָה; §. 65. 3. not. ††. — הַבָה Verb. giv hid; הָבָה interj. velan. — חָכַם er viis; Hp. viser sig viis; V. 1. pl. c. fut. Hp.; eg. נִתְחַכֵּם; med ה paragog.; §. 24. 2. A. א; §. 14. 3. a. נִתְחַכְּמָה. — לוֹ for det, mod det; sammensat af ל præf.; §. 62. 3. c.; og ו Suff.; §. 18. 3. — פֶּן conj. at ikke. — רָבָה er mangfoldig; V. 3. s. m. fut. K.; eg. יִרְבֶּה; §. 44. 2. יִרְבֶּה. — הָיָה er, bliver, skeer; V. 3. s. m.; eg. הָיַה; §. 44. 2. הָיָה; med ו conv. præt.; §. 24. 1. — כִּי conj. naar. — קָרָא id. qu. קָרָה möder; V. 3. s. m. fut. K.; eg. תִקְרֹא; §. 43. 1. תִקְרָא; no. 2. תִקְרָא; med Suff. ־ֶנָּה §. 17. 4.; §. 14. 3. a. תִקְרֶאנָּה; §. 12. 2. 3. תִקְרֶאנָה. Det kan og tages som 3 pl. f. fut. K.; §. 43. 3. for תִקְרֶאנָה. — מִלְחָמָה Krig; S. s. f. — יָסַף lægge til; N. pass.; V. 3. s. m. pr. N.; eg. נִיְסַף; §. 41. A. 4. נִוְסַף, נוֹסַף; med ו conv. pr.; §. 24. 1. — גַּם ogsaa; conj. — עַל over, til; præp.; eg. S. i St. cstr.; §. 61. 2. b. — שָׂנֵא hade; V. part. act. K. pl. m. med Suff. ־ֵינוּ, eg. שֹׂנְאִים; §. 52. 3. c. med Suff. ־ֵינוּ; §. 18. 3. שֹׂנְאֵינוּ. — לָחַם spise, kjæmpe; N. kjæmpe; stride; V. 3. s. m. pr. N. reg; c. c. ב. — בָּנוּ

mod os; sammensat af præf. ב; §. 62. 3. a. og Suff. נוּ–ָ; §. 18. 3. — עָלָה stige op; især reise fra Ægypten til Palæstina; V. 3. s. m. pr. K.; eg. עָלַה; §. 44. 2. עָלָה; med ו conv. præt.; §. 24. 1. — מִן af; præp.; eg. S. i St. cstr.

V. 11. שׂוּם lægge, sætte; V. 3. pl. m. fut. K.; i s. eg. §. 42. B. 2. יְשׂוּם; no. 3. יְשׂוּם, יָשׂוּם; i pl. יָשׂוּמוּ no. 5.; — עַל over; præp.; eg. S. som ved Suff. altid staaer i plur.; §. 62. 2. — שַׂר Överste, Opsynsmand; i plur. שָׂרִים for שַׂרִים dekl. VI.; §. 14. 2. b.; i St. cstr. שָׂרֵי §. 13. 2. — מַס Hoveriearbeide; S. pl. m.; §. 53. 3. g. dekl. VI. 2. — לְמַעַן for at; conj. — עָנָה Pi. ydmyge, plage; V. inf. cstr. Pi.; eg. עַנֵּה; §. 44. 2. Anm. 2. עַנּוֹת; med Suff. וֹ; §. 17. 4. — סִבְלָה Byrde; S. pl. f.; dekl. F. III. 2. med Suff. ם–ָ; §. 18. 3. — בָּנָה bygge; V. 3. s. m. fut. K.; eg. יִבְנֶה; §. 44. 2. יִבְבֶה; no. 6. יִבֶן; no. 8. Anm. 4. a. יִבֶן. — עִיר Bye; S. pl. f. i St. cstr.; §. 57. 2. — מִסְכְּנוֹת Forraad, Magazin; S. pl. f. — אֵת not. acc.; ved Mak.; §. 5. 1.; §. 9. 4. b.; §. 14. 1. אֶת־.

V. 12. אֲשֶׁר pron. rel. som; med præf. כְּ; §. 15. 1. b.; כַּאֲשֶׁר eftersom, ligesom. — עָנָה Pi. ydmyge, plage; V. 3. pl. m. fut. Pi.; eg. יְעַנֵּהוּ; §. 44. 3. יְעַנְּיוּ; no. 5. יְעַנּוּ. — כֵּן conj. saaledes. — רָבָה er, bliver mangfoldig; V. 3.

s. m. fut. K.; eg. יִרְבֶּה; §. 44. 2. יִרְבֶּה. — פָּרַץ udbrede sig; V. 3. s. m.; fut. K.; reg. — קוּץ ækles ved, frygte for; V. 3. pl. m.; fut. K.; eg. i sing.; §. 42. A. 5. יָקֻץ; no. 1. יָקוּץ; no. 6. יָקוּץ; i pl. no. 8. יָקוּצוּ; §. 12. 5; §. 2. 8. Anm. 2. יָקֻצוּ. — פָּנִים Overflade, Ansigt; S. pl. m. i St. cstr.; ubrug. i sing.; i St. cstr. פְּנֵי, §. 51. 3. d., §. 53. 3. e.; med præf. מ; §. 61. 1. b. — מִפְּנֵי for.

V. 13. עָבַד tjene, trælle, dyrke; H. lade trælle; V. 3. pl. m.; fut. Hi.; eg. יַעְבִירוּ; §. 35. A. 1. יַעֲבִירוּ; §. 12. 5. יַעֲבִדוּ. — פֶּרֶךְ Haarhed, Tyrannie; S. s. m.; §. 14. 2. c. Anm. פֶּרֶךְ.

V. 14. מָרַר er bitter; Pi. forbittre, V. 3. pl. m. fut. Pi.; eg. יְמַרְּרוּ; §. 35. B. 3. יְמָרְרוּ; §. 3. 4. §. 11. 5. יְמָרֲרוּ; med ו conv. fut.; §. 24. 2. C. §. 4. 2. Anm. 2. וַיְמָרֲרוּ. — חַי Liv; S. pl. m. Det bruges oftest i plur. חַיִּים; i St. cstr. חַיֵּי; med Suff. grav. ־ֵיהֶם §. 18. 3. §. 52. 2. חַיֵּיהֶם. — עֲבֹדָה Trælarbeide; S. s. f. med præf. ב; §. 61. 1. a. α; §. 15. 1. b. — קָשֶׁה adj. haard; i f. קָשָׁה §. 55. 2. — חֹמֶר Leer; S. s. m. — לְבֵנָה Teglsteen; S. pl. f.; med masc. plur. Endelse; §. 50. 7. — שָׂדֶה Mark; S. s. m.; med ה art. §. 16. 1. הַשָּׂדֶה; med præp. ב; §. 61. 1. a. α. β. בְּהַשָּׂדֶה, בַּשָּׂדֶה. — עֲבֹדָה Trælarbeide; S. s. f.

med Suff. ם־ָ; §. 18. 3; §. 52. 3. b. עֲבֹדָתָם. — עָבַד tjene, trælle; paalægge Trælarbeide, c. c. ב. V. 3. pl. m. pr. K. reg. — בָּהֶם sammensat af ב־הֶם §. 62. 3. a.

V. 15. יָלַד föde; Pi. hjælpe at föde; V. part. Pi. pl. f.; eg. מְיַלְּדוֹת; med ה art. הַמְיַלְּדוֹת §. 16. 2. Anm.; med ל not. dat. §. 61. 1. a. α. β. לַמְיַלְּדוֹת — מְיַלֶּדֶת Gjordemoder. — עִבְרִי Hebræer; foem. עִבְרִית Hebræerinde; §. 55. 3. c. Anm.; plur. עִבְרִיּוֹת §. 50. 4. Anm. 1. — אַחַת een; nom. num. card. f.; §. 58. 1. — שֵׁנִית anden; nom. num. ord. f.; §. 59. 2.

V. 16. יָלַד föde; Pi. hjælpe at föde; V. inf. Pi.; eg. יַלֵּד; med Suff. כֶן; §. 18. 3. §. 14. 1. יַלֶּדְכֶן; med ב præf. §. 61. 1. a. α. — רָאָה see; V. 2. pl. f. pr. K.; eg. רְאַהְתֶּן; §. 44. 3. רְאִיתֶן; no. 4. רְאִיתֶן; med ו copul.; §. 63. 1. d. — אָבְנַיִם Vaskerbækken; S. dual.; ubr. i sing. — מוּת döe; Hi. ihjelslaae; V. 2. pl. m. pr. Hi.; eg. i sing. הִמְוִית; §. 42. A. 4. הִמִית; no. 6. הֵמִית; i 2 pl. foem.; eg. הֵמִיתְתֶן; §. 14. 3. a., §. 11. 3. הֵמִיתְתֶן; §. 4. 2. הֲמִתֶּן; §. 12. 5. הֲמִתֶּן; med ו conv. præt.; §. 24. 1. — אֵת not. acc.; ved Suff. lev. אוֹת; §. 62. 3. d. — בַּת Datter; S. s. f.; §. 57. 12. — הִיא hun; pron. pers.; §. 17. 2.; cfr. Anm. 2. — חָיַי lever; V. 5. s. f. pr. K.;

eg. i 3 s. m. חָיִי; §. 39. 2. 3. חַי; i foem. no. 7. חָיְָה; no. 8. Anm. 9. חָיָה; §. 14. 2. c. חָיְָה; med ו conv. præt. §. 24 1. §. 63. 1. Anm. 1. וְחָיָה.

V. 17. יָרֵא frygte; V. 3. pl. f. fut. K.; eg. תִּיְרְאֶנָה; §. 41. A. 3. תּוֹרְאֶנָה; §. 43. 3. תִּירֶאנָה; §. 23. 6. תִּירֶאןָ. — עָשָׂה gjöre; V. 3. pl. c. pr. K.; eg. עָשְׂהוּ; §. 44. 3. עָשְׂיוּ; no. 5. עָשׂוּ. — דָבַר tale; V. 3. s. m. pr. Pi.; eg. דִּבֵּר; §. 27. 4. Anm. 2. דִּבֶּר. — אֵל præp. til; eg. S. pl. i St. cstr. med Suff. grav. ־ֵיהֶן §. 62. 2. — חָיָה leve; Pi. lade leve; V. 3. pl. f. fut. Pi.; eg. תְּחַיֵּיְהֶנָה; §. 44. 3. תְּחַיֵּיְנָה; no. 4. תְּחַיֶּינָה; §. 23. 6. תְּחַיֶּיןָ. — יֶלֶד Dreng; S. acc. pl. m. dekl. V. 1. §. 53. 3. c. יְלָדִים; med ה art. §. 16. 2. Anm. הַיְלָדִים.

V. 18. קָרָא kalde; V. 3. s. m. fut. K.; eg. יִקְרָא; §. 43. 1. יִקְרַא; no. 2. יִקְרָא. — לָהֶן til dem; sammensat af הֶן Suff.; §. 18. 3; og ל not. dat. §. 62. 3. c. — מַדּוּעַ hvorfor; af מַה־דּוּעַ §. 20. 3. Anm. — עָשָׂה gjöre; V. 2. pl. f. pr. K.; eg. עָשְׂהֶתֶן; §. 35. A. 1. עֲשַׂהְתֶּן; §. 44. 3. עֲשַׂיְתֶן no. 4. עֲשִׂיתֶן. — דָבָר Ord; Ting; S. s. m. med ה art. §. 16. 1. — זֶה denne; pron. dem. s. m. §. 20. 1.

V. 19. אָמַר sige; V. 3. pl. f. fut. K.; eg. תְּאְמֹרְנָה; §. 40. 1. תֹּאמֹרְנָה, תֹּאמַרְנָה; §. 23. 6. תֹּאמַרְןָ. — אִשָּׁה Hustrue; S. pl. f., i pl. ureg.

נָשִׁים §. 57. 9. — מִצְרִי Ægypter; i foem. מִצְרִית §. 55. 3. c. Anm.; plur. foem. מִצְרִיּוֹת §. 50. 4. Anm. — חָיֶה adj. levende, stærk; i foem. §. 55. 2. חָיָה; pl. f. חָיוֹת dekl. F. II. 1. — הֵנָּה de; pron. pers. §. 17. 2. — טֶרֶם förend; בְּטֶרֶם id. §. 63. 2. b. — בּוֹא kommer; V. 3. s. f. fut. K.; eg. §. 42. A. 5. תַּבְוֻא; no. 1. תַּבוּא; no. 6. תָּבוּא; no. 9. Anm. 2. תָּבוֹא. — אֶל til; præp.; eg. S. pl. i St. cstr. §. 61. 2. b. — יָלַד föde; V. 3. pl. c. pr. K. reg.

V. 20. יָטַב er godt; Hi. gjör godt; V. 3. s. m. fut. Hi.; eg. יַיְטִיב; §. 41. B. 3. יֵיטִיב; §. 29. 4. Anm. 4. יֵיטֵב; §. 24. 2. C. §. 14. 1. וַיֵּיטֶב. — רָבָה er mangfoldig; V. 3. s. m. fut. apoc. K.; eg. יִרְבֶּה; §. 44. 2. יִרְבֶּה; no. 6. יִרְב; no. 8. Anm. 4. a. יִרֶב.

V. 21. יָרֵא frygte; V. 3. pl. c. pr. K.; reg. — עָשָׂה gjör; V. 3. s. m. fut. apoc. K.; eg. יַעְשֶׂה; §. 35. A. 1. יַעֲשֶׂה, יַעֲשֶׂה; §. 44. 2. יַעֲשֶׂה; no. 6. יַעֲשׂ; no. 8. Anm. 4. a. d. יַעַשׂ. — בַּיִת Huus, Familie; S. pl. m.; i pl. ureg. §. 57. 10; בָּתִּים (bottim).

V. 22. צָוָה K. ubrug.; Pi. befale; V. 3. s. m. fut. apoc. Pi.; eg. יְצַוֶּה; §. 44. 2. יְצַוֶּה; no. 6. יְצַוְ; no. 8. Anm. 3. יְצַו. — אָמַר sige; V. inf. cstr. K.; eg. אֱמֹר; §. 35. A. 1. §. 11. 3. Anm. 1.

אֱמֹר; med ל not. inf. §. 61. 1. a. α. לֶאֱמֹר; §. 15. 1. b. לֶאֱמֹר; §. 12. 3. לֵאמֹר. — יִלּוֹד en Födt; S. s. m. med ה art. §. 16. 1. — יְאֹר Flod; især om Nilen; S. s. m.; med ה loc. §. 61. 1. c. יְאֹרָה; med ה art. §. 16. 2. Anm. הַיְאֹרָה. — שָׁלַךְ K. ubrug.; Hi. kaste; V. 2. pl. m. fut. Hi.; eg. תַּשְׁלִיכוּ; med Suff. הוּ §. 17. 4.; §. 12. 5. §. 2. 7. 8. Anm. 2. תַּשְׁלִיכֻהוּ. — חָיָה leve; Pi. lade leve; V. 2. pl. m. fut. Pi.; eg. תְּחַיְּהוּ; §. 44. 3. תְּחַיּוּ; no. 5. תְּחַיּוּ; med ן paragog. §. 24. 2. A. ב Anm. תְּחַיּוּן.

Cap. II.

V. 1. יָלַךְ gaae; V. 3. s. m.; fut. K.; eg. יִילֹךְ; §. 41. A. 1. יֵילֵךְ; no. 3. יֵלֵךְ; no. 4. Anm. 3. וַיֵּלֶךְ. — אִישׁ Mand; S. s. m. §. 57. 6. — בַּיִת Huus, Familie; S. s. m. i St. cstr. dekl. V. §. 53. 3. 2. בֵּית; med præf. מ. §. 61. 1. b. מִבֵּית. — לָקַח tage; V. 3. s. m. fut. K.; eg. יִלְקַח; §. 35. C. 2. יִלְקַח; §. 38. 4. Anm. 1. יִקַּח.

V. 2. הָרָה undfange; V. 3. s. f. fut. apoc. K.; eg. תִּהְרֶה; §. 35. A. 1. תֶּהֱרֶה, תַּהֲרֶה; §. 44. 2. תַּהֲרֶה; no. 6. תַּהַר; no. 8. Anm. 4. a. d. תַּהַר. — אִשָּׁה Hustrue, Qvinde; S. s. f. ureg. §. 57. 9. —

יָלַד föde; V. 3. s. f. fut. K.; eg. תִּילֹד; §. 41. A. 1. תֵּילֵד; no. 3. תֵּלֵד; no. 4. Anm. 3. וַתֵּלֶד. — רָאָה seer; V. 3. s. f. fut. apoc. K.; eg. תִּרְאֶה; §. 44. 2. תִּרְאֶה; no. 6. תִּרְא; no. 8. Anm. 4. a. b. תִּרְא; תֵּרֶא. — כִּי conj. at, thi, fordi. — טוֹב god, smuk; adj. s. m. — הוּא han; pron. pers.; §. 17. 2. — צָפַן skjule; V. 3. s. f. fut. K.; eg. תִּצְפֹּן; med Suff. הוּ-; §. 17. 4.; §. 36. תִּצְפְּנֵהוּ. — שְׁלֹשָׁה tre; nom. num. card. f.; §. 58. 1. — יֶרַח Maaned; S. pl. m. dekl. V. 8. §. 53. 3. c. יְרָחִים.

V. 3. יָכֹל kan; V. 3. s. f. pr. K. reg. — צָפַן inf. cstr. Hi.; eg. הַצְפִּין; med Suff. ו; §. 17. 4. הַצְפִּינוֹ. — תֵּבָה Kasse, Ark; S. s. f. — גֹּמֶא Papyrus Plante; S. s. m. — חָמַר overdrage med Jordbeeg; V. 3. s. f. fut. K.; eg. תִּחְמֹר, §. 35. A. 2. תַּחְמֹר; med ה parag. §. 24. 2. A. תַּחְמְרָה; §. 25. 4. Anm. 6. — חֵמָר Jordbeeg; en brændbar Harpix; S. s. m. — זֶפֶת Beeg; S. s. f.; §. 14. 2. c. Anm. זָפֶת. — שִׂים sætte, lægge; V. 3. s. f. fut. K.; eg. §. 42. B. 2. תַּשִׂים; no. 3. תַּשִׂים, תָּשִׂים; no. 6. תָּשֵׂם, וַתָּשֶׂם. — סוּף Siv, Tang; S. s. m.; med ה art. §. 16. 1. הַסּוּף; med ב præf. §. 61. 1. a. α. β. בַּסּוּף, בְּהַסּוּף. — עַל paa, ved; præp.; eg. S. i St. cstr. §. 61. 2. b. — שָׂפָה Læbe, Bred, Strandbred; S. s. f. i St. cstr.; §. 51. 3. c. שְׂפַת, §. 53. 3. e. שְׂפַת; dekl. F. II. 1.

V. 4. יָצַב stille; K. ubrug.; Hp. stille sig; V. 3. s. f. fut. Hp.; eg. תִּתְיַצֵּב; §. 10. 2. תִּיתַצֵּב; §. 12. 2. 3. תֵּיתַצֵּב; no. 5. תֵּתַצֵּב; §. 28. 6. Anm. 1. תֵּתַצַּב. — אָחוֹת Söster; S. s. f. med Suff. ו; §. 53. 3. e. §. 11. 3. אֲחוֹתוֹ; §. 57. 4. — רָחוֹק langt borte, fjern; adj. s. m.; med præp. מ; §. 61. 1. b. מֵרָחוֹק. — יָדַע kjende, vide, erfare; V. inf. cstr. K.; eg. יְדֹעַ; §. 41. A. 1. יְדַע; no. 2. דֵּעַ; no. 4. Anm. 1. דֵּעָה; med ל not. inf. §. 61. 1. a. — מָה hvad; pron. interr. s. f. §. 20. 3. Anm. — עָשָׂה gjör; N. skeer; V. 3. s. m. fut. N.; eg. יִנְעָשֶׂה; §. 35. A. 3. יֵעָשֶׂה; §. 44. 2. יֵעָשֶׂה; §. 4. 3. יֵעָשֶׂה.

V. 5. יָרַד stige ned; V. 3. s. f. fut. K.; eg. תִּירֹד; §. 41. A. 1. תִּירַד; no. 3. תֵּרַד; no. 4. Anm. 3. וַתֵּרֶד. — רָחַץ vaske sig, bade sig; V. inf. cstr. K. reg.; med ל not. inf. — נַעֲרָה Pige; S. pl. f. med Suff. ־ֶיהָ; §. 18. 3.; dekl. F. I. — הָלַךְ gaae; V. part. act. K. pl. f. reg. — יָד Haand, Side; S. s. f. i St. cstr.; §. 53. 3. d. dekl. II. 2. — תָּוֶךְ Midte; S. s. m. i St. cstr. תּוֹךְ, §. 53. 3. b. dekl. V. 12; med præf. ב §. 61. 1. a. α. — שָׁלַח sende; V. 3. s. f. fut. K.; eg. תִּשְׁלֹח; §. 35. C. 2. תִּשְׁלַח. — אָמָה Tjenestepige; S. s. f. med Suff. ־ָהּ §. 18. 3; §. 52. 3. b. אָמָתָהּ; §. 53. 3. e.; §. 11. 3. אֲמָתָהּ; cfr. §. 57. 8. — לָקַח tage; V. 3.

s. f. fut. K.; eg. תִּלְקַח; §. 35. C. 2; §. 38. 4. Anm. 1. תִּקַּח; med Suff. ־ֶ־הָ; §. 14. 2. a. תִּקָּחֶהָ.

V. 6. פָּתַח aabne; V. 3. s. fut. K.; eg. תִּפְתַּח; §. 35. C. 2. תִּפְתַּח. — רָאָה see; V. 3. s. f. fut. K.; eg. תִּרְאֶה; §. 44. 2. תִּרְאֶה; med Suff. ־ֵהוּ §. 17. 4.; §. 44. 7. תִּרְאֵהוּ. — הִנֵּה see; interj. — נַעַר Dreng; S. s. m. — בָּכָה græde; V. part. act. K. s. m.; eg. בֹּכֵה §. 44. 2. בֹּכֶה. — חָמַל ynkes; V. 3. s. f. fut. K.; eg. תִּחְמֹל: §. 35. A. 2. תַּחְמֹל. — יֶלֶד Dreng; S. pl. m. i St. cstr. dekl. V. 1. יַלְדֵי; med præf. מ; §. 61. 1. b. — זֶה denne, pron. dem. §. 20. 1.

V. 7. יָלַךְ gaae; V. 1. s. c. fut. K.; eg, אֵילֵךְ; §. 41. A. 1. אֵילֵךְ; no. 3. אֵלֵךְ; med ה interrog. §. 64. 1. b. — קָרָא kalde; V. 1. s. c. pr. K.; eg. קָרַאתִי; §. 43. 3. קָרָאתִי. — יָנַק die; Hi. give Die; 1) V. part. Hi. s. f.; eg. מַיְנֶקֶת; §. 44. B. 3. מֵינֶקֶת; 2) 3. s. f. fut. Hi.; eg. תַּיְנִיק; §. 41. B. 3. תֵּינִיק; §. 12. 5. תֵּינִק. — יֶלֶד §. 14. 2. c. Anm. יָלֶד.

V. 8. יָלַךְ gaae; V. 2. s. f. imp. K.; eg. יְלְכִי; §. 41. A. 2. לְכִי; §. 15. 4. לֵכִי. — עַלְמָה Pige; S. s. f. — אֵם Moder; S. acc. s. f. i St. cstr. dekl. VI. 6.

V. 9. יָלַךְ gaae; Hi. lede, före; V. 2. s. f. imp. Hi.; eg. הַיְלִיכִי; §. 41. B. 3. הֵילִיכִי. —

יָנַק 2. s. m. imp. H.; eg. הַיְנִיק; §. 41. B. 3. הֵינִיק; med Suff. ־ֵהוּ; § 17. 4. הֵינִיקֵהוּ; §. 12. 5. הֵינִקֵהוּ. — אֲנִי jeg; pron. pers.; §. 17. 2. — נָתַן give; V. 1. s. c. fut. K.; eg. אֶנְתֹּן; §. 38. 2. אֶנְתֵּן; no. 4. אֶתֵּן. — שָׂכָר Lön; S. s. m. med Suff. ־ֵךְ; §. 18. 3; eg. שָׂכָרֵךְ; §. 53. 3. e. שְׂכָרֵךְ; dekl. IV. 1. — יָנַק 3. s. f. fut. Hi.; eg. תַּיְנִיק; §. 41. B. 3. תֵּינִיק; §. 12. 5. תֵּנִיק; med Suff. ־ֵהוּ; §. 17. 4.; §. 14. 3. a. תְּנִיקֵהוּ.

V. 10. גָּדַל er, bliver stor; V. 3. s. m. fut. K.; eg. יִגְדֹּל; §. 25. 3. יִגְדַּל. — בּוֹא komme, Hi. bringe; V. 3. s. f. fut. Hi.; eg. תַּבְוִיא; §. 42. A. 4. תַּבִיא; no. 6. תָּבִיא; med Suff. ־ֵהוּ; §. 17. 4.; §. 42. A. 6. Anm. תְּבִיאֵהוּ; §. 12. 5. תְּבִאֵהוּ. — קָרָא kalde; V. 3. s. f. fut. K.; eg. תִּקְרֹא; §. 43. 1. תִּקְרַא; no. 2. תִּקְרָא. — שֵׁם Navn; S. s. m. med Suff. וֹ; §. 53. 3. d. שְׁמוֹ; dekl. II. 4. — מַיִם Vand; S. pl. m.; af ubr. sing. מַא; §. 57. 20. — מָשָׁה drage, optrække; V. 1. s. c. pr. K.; eg. מָשַׁהְתִּי; §. 44. 3. מָשַׁיְתִי; no. 4. מָשִׁיתִי; med Suff. הוּ; §. 17. 3; §. 14. 3. a. מְשִׁיתִיהוּ; §. 12. 5. מְשִׁיתִהוּ.

V. 11. יוֹם Dag; S. pl. m.; i plur. ureg. יָמִים; §. 57. 17. — הֵם de; pron. pers.; §. 17. 2.; med ה art.; §. 16. 2. — יָצָא gaae ud; V. 3. s. m. fut. K.; eg. יִיְצָא; §. 41. A. 1. יֵיְצֵא; no.

3. יֵצֵא. — אָח Broder; S. pl. m. med Suff. ־ָיו; pl. אַחִים; med Suff. ־ָיו; §. 52. 3. c. אַחָיו; §. 14. 3. Anm. 2. a. אֶחָיו; §. 57. 3. — רָאָה seer; V. 3. s. m. fut. K.; eg. יִרְאֶה; §. 44. 2. יִרְאֶה; no. 6. יִרְא; no. 8. Anm. 4. d. יַרְא. — נָכָה K. ubrug.; Hi. slaae; V. part. Hi. s. m.; eg. מַנְכִיה; §. 38. 4. מַכִּיה; §. 44. 2. מַכֶּה.

V. 12. פָּנָה vende sig; V. 3. s. m. fut. K.; eg. יִפְנֶה; §. 44. 2. יִפְנֶה; no. 6. יִפְן; no. 8. Anm. 4. a. יִפֶן. — כֹּה her, der. — אַיִן; eg. S. Ikke-Tilværelse; i St. cstr. אֵין; som Adv. ikke, men altid med underforstaaet *er* i alle Personer; §. 74. 7. — נָכָה K. ubrug.; Hi. slaae; V. 3. s. m. fut. apoc. Hi.; eg. יַנְכִיה; §. 38. 4. יַכִּיה; §. 44. 2. יַכֶּה; no. 6. יַךְ; no. 8. Anm. 3. יַךְ. — טָמַן skjule; V. 3. s. m. fut. K.; eg. יִטְמֹן; med Suff. ־ֵהוּ; §. 17. 4; §. 36. יִטְמְנֵהוּ. — חוֹל Sand; S. s. m. med ה art. og ב præf.; §. 16. 3. Anm.

V. 13. שֵׁנִי anden; nom. num. ord.; §. 59. 2. — שְׁנַיִם to; nom. num. card. i St. cstr. m.; §. 58. 1. — אִישׁ Mand; S. pl. m.; i plur. ureg. אֲנָשִׁים; af ubrug. אֱנָשׁ, §. 57. 6. — נָצָה K. ubr.; Hi. trætte imod; N. trættes indbyrdes; part. N. pl. m.; eg. i s. נִנְצָה; §. 38. 4. נִצָּה; §. 44. 2. נִצֶּה; i pl. §. 50. 3. Anm. 2. נִצִּים — רָשָׁע Ugudelig; Fornærmer; S. s. m.; med ה art.

§. 16. 2. הָרְשַׁע; med ל not dat. לְהָרְשִׁיעַ; §. 16. 3. Anm. לְרַשַׁע. — לָמָּה hvorfor; sammensat af מָה; §. 20. 3. og ל §. 61. 1. a. γ. — נָכָה K. ubr.; Hi. slaae; V. 2. s. m. fut. Hi.; eg. תַּנְכִּיה; §. 38. 4. תַּכִּיה; §. 44. 2. תַּכֶּה. — רֵעַ Bekjendt, Ven, Næste; S. s. m. med Suff. ךָ; §. 18. 3; i Pausa ךָ-ֶ.

V. 14. מִי hvo; pron. interr.; §. 20. 3. — שׂוּם sætte; V. 3. s. m. pr. K.; eg. שָׂוַם; §. 42. A. 3. שָׂאַם, שׂאם; Anm. שָׂם; med Suff. ךָ, §. 17. 4. — שֹׁפֵט Dommer; S. s. m. — הֲרַג ihjelslaae; V. inf. K.; eg. הֲרֹג; ved Suff. lev. §. 36. הֲרְג §. 2. 8. Anm. 6; med Suff. נִי-ֵ §. 17. 4. הָרְגֵנִי; med ל not. inf. §. 61. 1. a. α. לְהָרְגֵנִי; med ה interr. §. 64. 1. b. הַלְהָרְגֵנִי. — אַתָּה du; pron. pers. s. m. §. 17. 2. — אָמַר siger, tænker; V. part. act. K. reg. — אֲשֶׁר som pron. rel.; med præf. כ §. 61. 1. a α. §. 15. 1. b. כַּאֲשֶׁר ligesom. — הָרַג 2. s. m. pr. K. reg. — יָרֵא frygte; V. 3. s. m. fut. K.; eg. יִירָא; §. 41. A. 1 יִירַא; no. 3. יִירָא; §. 43. 2. וַיִּרָא. — אָכֵן altsaa. — יָדַע kjender; N. pass. V. 3. s. m. pr. N.; eg. נִידַע; §. 41. A. 4. נוֹדַע, נוֹדַע.

V. 15. שָׁמַע höre; V. 3. s. m. fut. K.; eg. יִשְׁמֹע; §. 35. C. 2. יִשְׁמַע. — בָּקַשׁ K. ubrug.; Pi. söge; V. 3. s. m. fut. Pi. reg. — הָרַג ihjelslaae; V. inf. cstr. K.; eg. הֲרֹג; §. 35. A. 1. הֲרֹג;

med ל not. inf. §. 15. 1. b. לַהֲרֹג. — בָּרַח flygte; V. 3. s. m. fut. K.; eg. יִבְרֹח; §. 35. C. 2. יִבְרַח. — פָּנִים Ansigt, Overflade; S. pl. i St. cstr.; i sing. ubr.; i St. cstr. פְּנֵי §. 51. 3. d.; §. 53. 3. e.; med præf. מ §. 61. 1. b. מִפְּנֵי for. — יָשַׁב boe, sætte sig; V. 3. s. m. fut. K.; eg. יִיְשֹׁב; §. 41. A. 1. יִישֹׁב; no. 3. יֵשֵׁב; no. 4. Anm. 3. וַיֵּשֶׁב. — בְּאֵר Brönd; S. s. f. §. 49. 4.

V. 16. כֹּהֵן Præst; S. d. s. m. — שֶׁבַע syv; nom. num. card. §. 58. 1. — בַּת Datter; S. pl. f. ureg. §. 57. 12. — בּוֹא komme; V. 3. pl. f. fut. K.; i sing. eg. §. 42. A. 5. תַּבְוֹא; no. 1. תַּבוֹא; no. 6. תָּבוֹא; no. 9. Anm. 2. תָּבוֹא; plur. §. 23. 6. תָּבֹאנָה; §. 12. 5. — דָּלָה öse; V. 3. pl. f. fut. K.; eg. תִּדְלְהֶנָה; §. 44. 3. תִּדְלְיֶנָה; no. 4. תִּדְלֶינָה; §. 12. 5. תִּדְלֶנָה. — מָלֵא er fuld, fylder; Pi. fylder; V. 3. pl. f. fut. Pi.; eg. תְּמַלֵּאְנָה; §. 43. 3. תְּמַלֶּאנָה. — רַהַט Vandrende; S. pl. m. seg. nom.; i pl. רְהָטִים; §. 53. 3. c. dekl. V. 9. — צֹאן smaat Qvæg; S. s. f. collect. §. 50. 8. — אָב Fader; S. s. m. med Suff. gr. הֶן §. 18. 3. I St. cstr. og ved Suff. gr. אֲבִי §. 51. 3. Anm. 2. §. 52. 2.; ureg. §. 57. 1.

V. 17. בּוֹא komme; V. 3. pl. m. fut. K.; i sing. eg. §. 42. A. 5. יַבְוֹא; no. 1. יַבוֹא; no. 6. יָבוֹא; no. 9. Anm. 2. יָבוֹא; plur. §. 23. 6.; §. 42.

A. no. 7. יָבֹאוּ; §. 12. 5. — רָעָה vogte Qvæg; V. part. act. K. pl. m.; eg. i sing. רֹעֶה; §. 44. 2. רֹעֶה; plur. רֹעִים; §. 50. 3. Anm. 2. — גָּרַשׁ fordrive; V. 3. pl. m. fut. Pi.; eg. יְגַרְשׁוּ; §. 35. B. 3. יְגָרְשׁוּ; med Suff. ם §. 17. 4. — קוּם staae op; V. 3. s. m. fut. K.; eg. §. 42. A. 5. יִקְוֹם; no. 1. יַקוּם; no. 6. יָקוּם; no. 9. Anm. 3. יָקֹם; וַיָּקָם. — יָשַׁע er viid; K. ubr. Hi. frelse; V. 3. s. m. fut. Hi.; eg. יַיְשִׁיעַ; §. 41. A. 4. יוֹשִׁיעַ, יַוְשִׁיעַ; med Suff. ןָ- §. 17. 4. — שָׁקָה K. ubr.; Hi. vande; V. 3. s. m. fut. Hi.; eg. יַשְׁקִיה; §. 44. 2. יַשְׁקֶה; no. 6. יַשְׁקְ.

V. 18. מָהַר ile; Pi. id.; V. 2. pl. f. pr. Pi.; eg. מִהַרְתֶּן; §. 35. B. 3. מִהַרְתֶּן. — בּוֹא komme; V. inf. cstr. K.; eg. בְּוֹא; §. 42. A. 1. בוֹא; §. 12. 5. בֹּא. — יוֹם Dag; S. s. m. med ה art. §. 16. 1. הַיּוֹם idag.

V. 19. אָמַר sige; V. 3. pl. f. fut. K.; eg. תְּאמֹרְנָה; §. 40. 1. תֹּאמַרְנָה; §. 23. 6. תֹּאמַרְןָ. — נָצַל K. ubr.; Hi. udrive, redde; V. 3. s. pr. Hi.; eg. הִנְצִיל; §. 38. 4. הִצִּיל med Suff. נוּ- §. 17. 4. — יָד Haand; S. s. c. i St. cstr. dekl. II. 2. — דָּלָה öse; 1) inf. abs. K. reg. דָּלוֹה; §. 44. 2. דָּלֹה; 2) 3. s. m. pr. K. eg. דָּלַה; §. 44. 2. דָּלָה.

V. 20. אַיּוֹ hvor er han. Sammensat af אַי hvor er; eg. S. h. l. adv.; men Verbet *er* un-

derforstaaes altid, §. 19. 3.; og Suff. ן §. 17. 4. — זֶה cfr. §. 67. 10. — עָזַב forlade; V. 2. pl. f. pr. K.; eg. עְזַבְתֶּן; §. 35. A. 1. עֲזַבְתֶּן. — קָרָא kalde; V. 2. pl. f. imp. K.; eg. קְרָאנָה; §. 43. 3. קְרֶאנָה; §. 24. 3. קְרֶאן; dernæsr er א bleven mobile; cfr. §. 43. 4. Anm. 4. קְרֶאֶן; §. 15. 1. a. קְרֶאֶן. — אָכַל spise; V. 3. s. m. fut. K.; eg. יְאְכֹל; §. 40. 1. יֹאכֹל, יֹאכַל. — לֶחֶם Bröd; S. s. c. §. 49. 5. seg. nom.; §. 14. 2. c. Anm. לָחֶם.

V. 21. יָאַל Hi. ville, begynde; V. 3. s. m. fut. Hi.; eg. יַיְאִיל; §. 41. A. 4. יַוְאִיל, יוֹאִיל; Anm. 3. יוֹאֵל, וַיּוֹאֶל. — יָשַׁב boe; V. inf. cstr. K.; eg. יְשֹׁב; §. 41. A. 1. יֵשֵׁב; no. 2. שֵׁב, שֶׁבֶת; cfr. §. 55. 3. b.; med ל not. inf. §. 61. 1. לָשֶׁבֶת. — נָתַן give; V. 3. s. m. fut. K.; eg. יִנְתֹּן; §. 38. 2. יִנְתֵּן; no. 4. יִתֵּן. — בַּת Datter; S. f. s. med Suff. ו; §. 18. 3.; dekl. VI. 2.; §. 53. 3. g.; §. 57. 12.

V. 22. גֵּר fremmed; S. s. m.; af גּוּר part. 2. — הָיָה er, bliver, skeer; V. 1. s. c. pr. K.; eg. הָיַהְתִי; §. 44. 3. הָיַיְתִי; no. 4. הָיִיתִי. — נָכְרִי §. 2. 8. Anm. 6. fremmed; adj. i foem. §. 55. 2. Anm. נָכְרִיָּה.

V. 23. יוֹם Dag; S. pl. m. i pl. ureg. §. 57. 17. — רַב adj. megen, mange; pl. m. dekl. VI. 1. — מוּת döe; V. 3. s. m. fut. K.; eg. §. 42. A. 5. יַמְוֻת; no. 1. יִמוּת; no. 6. יָמוּת; no. 9.

Anm. 3. נָמֹת, נְיָמֹת. — אָנַח N. sukke; V. 3. pl. m. fut. N.; eg. יֵאָנְחוּ (med Dag. forte i א) §. 35. A. 3. יֵאָנְחוּ. — זָעַק raabe; V. 3. pl. m. fut. K.; eg. יִזְעֲקוּ; §. 35. B. 1. יִזְעֲקוּ; §. 15. 4. יִזְעָקוּ. — עָלָה stige op; V. 3. s. f. fut. K.; eg. תִּעְלֶה; §. 35. A. 1. תִּעְלֶה, תַּעֲלֶה; §. 44. 2. תַּעֲלֶה; no. 6. תַּעַל; no. 8. Anm. 4. a. d. תַּעַל. — שַׁוְעָה Raab; S. s. f. med Suff. ם—; §. 18. 3.; §. 52. 3. b.

V. 24. נְאָקָה Suk; S. s. f. med Suff. ם—; §. 18. 3.; efter §. 52. 3. b. נְאָקַת; §. 53. 3. e. נַאֲקַת; §. 11. 3.; §. 15. 1. b. נַאֲקַת; dekl. F. II. 2. — זָכַר erindre; V. 3. s. m. fut. K. reg. — בְּרִית Pagt; S. s. f. med Suff. ו §. 18. 3.

V. 25. יָדַע kjende; vide; V. 3. s. m. fut. K.; eg. יִעְדַע; §. 41. A. 1. יִידַע; no. 3. יֵדַע.

Cap. III.

V. 1. חֹתֵן Svigerfader; S. s. m. med Suff. ו; §. 18. 3.; dekl. II. 6; §. 53. 3. d. חֹתְנוֹ. — נָהַג före, drive; V. 3. s. m. fut. K.; eg. יִנְהֹג; §. 35. C. 2. יִנְהַג; cfr. §. 38. 4. Anm. 2. — אַחַר præp. bag; §. 61. 2. b. — מִדְבָּר Örk; S. g. s. m. — הַר Bjerg; S. s. m. i St. cstr.

V. 2. רָאָה seer; N. sees, aabenbare sig; V. 3. s. m. fut. N.; eg. יֵרָאֶה; §. 35. A. 3. יֵרָאֶה;

§. 44. 2. יֵרָאֶה; no. 6. יֵרָא. — מַלְאַךְ Engel; S. s. m. i St. cstr. dekl. II. 3.; §. 53. 3. e. — לַבָּה Flamme; ctr. af לְהָבָה; S. s. f. i St. cstr. §. 51. 3. c. dekl. I. לַבַּת. — אֵשׁ Ild; S. s. c. — תָּוֶךְ Midte; S. s. m. i St. cstr. §. 53. 3. b. dekl. V. 12. תּוֹךְ. — סְנֶה Tornebusk; S. s. m. — הִנֵּה interj. see. — בָּעַר brænde; V. part. act. K. s. m. — אָכַל spise, fortære; Pu. pass.; V. part. Pu. s. m.; eg. מְאֻכָּל; §. 27. 4. Anm. 4. אֻכָּל; cfr. §. 68. 7. Anm.

V. 3. סוּר vige bort; V. 1. s. c. fut. K.; eg. §. 42. A. 5. אַסְוֻר; no. 1. אַסוּר; no. 6. אָסוּר; med ה parag. §. 24. 2. A. אָסוּרָה; §. 2. 8. Anm. 2.; §. 12. 5. אָסֻרָה. — נָא interj. kjære; det sættes ved Futurer som staae for Opt. §. 68. 8. — מַרְאֶה Syn; S. s. m. i St. abs. — גָּדוֹל adj. stor; s. m. — זֶה dem. pron. denne; s. m. §. 20. 1. — בָּעַר brænde; V. 3. s. m. fut. K.; eg. יִבְעֹר; §. 35. B. 2. יִבְעַר.

V. 4. סוּר vige tilbage; V. 3. s. m. pr. K.; eg. סָוַר; §. 42. A. 3. סָאַר, סָאר; Anm. סָר. — הִנֵּה see; her er; med Suff. ־ֵנִי §. 19. 3.

V. 5. אַל conj. at ikke, ikke. — קָרַב er nær, nærmer sig; V. 2. s. m. fut. K.; eg. תִּקְרֹב; §. 35. B. 2. תִּקְרַב. — הֲלֹם hid; adv. — נַשֵּׁל aftrække; V. 2. s. m. imp. K.; eg. נְשֹׁל; §. 38.

2. נְשַׁל; no. 3. שַׁל. — נַעַל Skoe; S. pl. f. dekl. V. 9. §. 53. 3. c. נְעָלִים; med Suff. ־יךָ; §. 18. 3.; §. 52. 3. c. נְעָלֶיךָ. — עַל præp. over; eg. S. i St. cstr. §. 61. 2. b.; med præf. מ §. 61. 1. b. cfr. no. 3. מֵעַל fra. — רֶגֶל Fod; S. dual. f.; med Suff. ־יךָ §. 18. 3.; i dual. רַגְלַיִם §. 53. 3. b.; med Suff. רַגְלֶיךָ §. 52. 3. c. — מָקוֹם Sted; S. s. m. — עֹמֵד staae; V. part. act. K. s. m. — אֲדָמָה Jord; S. s. f. i St. cstr.; §. 51. 3. c. §. 53. 3. e.; §. 15. 1. c. אֲדָמַת, אֲדְמַת, אַדְמַת. — קֹדֶשׁ Helligdom; S. g. s. m. h. l. for adj. hellig; §. 71. 1. Anm. — הוּא §. 67. 2.

V. 6. אָב Fader; S. s. m. med Suff. ךָ; §. 18. 3. Ved Suff. lev. אָבִי §. 52. 4. Anm. §. 57. 1. — סָתַר er skjult; Hi. skjuler; V. 3. s. m. fut. Hi. reg. — נָבַט Hi. skue; V. inf. Hi.; eg. הַנְבִּיט; §. 38. 4. הַבִּיט; med præf. מ; §. 61. 1. b. מֵהַבִּיט.

V. 7. עֳנִי Nöd, Elendighed; S. s. m. — נָגַשׂ drive, drive til Arbeide; V. part. act. K. pl. m. med Suff. ־יו reg. נוֹגֵשׂ Foged; dekl. II. 6. §. 53. 3. d. — מַכְאֹב Smerte, Plage; S. pl. m. med Suff. ־יו §. 18. 3.

V. 8. יָרַד stige ned; V. 1. S. c. fut. K.; eg. אֶירֹד; §. 41. A. 1. אֵירֵד; no. 3. אֵרֵד. — נָצַל K. ubr.; Hi. udrive, befrie; V. inf. cstr. Hi.;

eg. הַנְצִיל; §. 38. 4. הַצִּיל. — עָלָה stige op; Hi. opföre; V. inf. cstr. Hi.; eg. הַעְלִיה; §. 35. A. 1. הַעֲלִיה; §. 44. 2. Anm. 2. הַעֲלוֹת. — טוֹב adj. god; foem. טוֹבָה. — רָחָב breed; adj. foem. רְחָבָה; §. 55. 2. — זוּב flyde; V. part. act. K. s. f. i St. cstr.; eg. §. 42. A. 5. i Masc. זָוֵב; no. 3. זָאֵב, זָאב; Anm. זָב; i foem. זָבָה; i St. cstr. §. 51. 3. c. זָבַת. — חָלָב Melk; S. s. m. — דְּבַשׁ Honning; S. s. m. — מָקוֹם Sted; S. s. m. i St. cstr. dekl. III. 2. §. 53. 3. e.

V. 9. בּוֹא komme; V. 3. s. f. pr. K.; reg. i masc. בָּוֵא; §. 42. A. 3. בָּאֵא, בָּאא; Anm. בָּא; i foem. no. 8. בָּאָה. — לַחַץ Undertrykkelse; S. s. m. — לָחַץ undertrykke; V. part. act. K. pl. m.; eg. רֹחְצִים; §. 35. B. 1. רֹחֲצִים.

V. 10. יָלַךְ gaae; V. 2. s. m. imp. K.; eg. יְלֹךְ; §. 41. A. 1. יְלֵךְ; no. 2. לֵךְ; no. 4. Anm. 2. לְכָה; h. l. interj. velan! §. 65. 3. — שָׁלַח sende; V. 1. s. c. fut. K.; eg. אֶשְׁלֹח; §. 35. C. 2. אֶשְׁלַח; med Suff. ךָ §. 17. 4. אֶשְׁלַחְךָ; §. 11. 3. §. 14. 1. אֶשְׁלָחֲךָ. — יָצָא gaae ud; Hi. före ud; V. 2. s. m. imp. Hi.; eg. הַיְצֵא; §. 41. A. 4. הַוְצֵא; הוֹצֵא.

V. 12. הָיָה er, bliver, skeer; V. 1. s. c. fut. K.; eg. אֶהְיֹה; §. 44. 2. אֶהְיֶה. — אוֹת Tegn; S. s. c. — עָבַד tjene, dyrke; V. 2. pl. m. fut.

K.; eg. תַּעֲבְרוּ; §. 35. A. 1. תַּעַבְרוּ, תַּעֲבְרוּ; Anm. 2. תַּעַבְרוּ; med ן parag. §. 24. 2. A. ב. Anm. תַּעַבְרוּן.

V. 13. אָב Fader; S. pl. m. med Suff. ־ֵיכֶם §. 18. 3. I Plur. אָבוֹת; i St. cstr. og ved Suff. gr. אֲבוֹת §. 51. 2. §. 53. 3. e.; §. 11. 3. §. 57. 1. — שָׁלַח sende; V. 3. s. m. pr. K. med Suff. ־ַנִי §. 17. 4.; §. 36. שְׁלָחַנִי. — אָמַר sige; V. 1. s. c. fut. K.; eg. אֶאְמֹר; §. 40. 1. אֹאמֹר, אֹאמַר; no. 2. אֹמַר.

V. 15. עוֹלָם evig Tid; Evighed; S. s. m. — זֵכֶר Ihukommelse, Navn; S. s. m. seg. nom.; med Suff. ־ִי §. 18. 3.; §. 53. 3. b. dekl. V. 2. — דֹּר Slægt; S. s. m.

V. 16. אָסַף samle; 2. s. m. pr. K.; reg. med ו conv. pr. §. 24. 1. — זָקֵן Gammel, Fornem; S. pl. m. i St. cstr. dekl. IV. 3. §. 53. 3. d. e. — רָאָה see; N. sees, aabenbare sig; V. 3. s. m. pr. N.; eg. נִרְאָה; §. 44. 2. נִרְאָה. — פָּקַד, see til, besöge; hjemsöge, straffe; 1) Inf. abs. K. reg. 2) 1. s. c. pr. K. reg. — עָשָׂה gjör; V. part. pass. K. s. m.; eg. עָשׂוּה, §. 44. 2. Anm. 1. עָשׂוּי; med ה art. §. 16. 3. הָעָשׂוּי.

V. 17. עָלָה stige op; Hi. före op; V. 1. s. c. fut. Hi.; eg. אַעֲלִיה; §. 35. A. 1. אַעֲלִיה; §. 44. 2. אַעֲלֶה.

V. 18. שָׁמַע höre; V. 3. pl. m. pr. K. reg. קוֹל Röst; S. s. m. med Suff. ךָ; i Pausa ךָ—ֶ §. 18. 3. — בּוֹא komme; V. 2. s. m. pr. K.; eg. i 3. pers. בָּוַא; §. 42. A. 3. בָּאַא, באא, Anm. בָּא; i 2 pers. בָּאתָ; §. 23. 6.; med ו conv. pr. §. 63. 1. c. וּבָאתָ; cfr. Anm. 1. — קָרָה möde; V. 3. s. m. pr. N.; eg. נִקְרָה; §. 44. 2. נִקְרָה. — יָלַךְ gaae; V. 1. pl. c. fut. K.; eg. נִילֹךְ; §. 41. A. 1. נִילֵךְ; no. 3. נֵלֵךְ; med ה parag. §. 24. 2. A. נֵלְכָה. — דֶּרֶךְ S. s. c. Vei. — שְׁלֹשֶׁת tre; nom. num. card. s. f. i St. cstr. §. 58. 1. — זָבַח offre; V. 1. pl. c. fut. K.; eg. נִזְבֹּח; §. 35. C. 2. נִזְבַּח; med ה parag. §. 24. 2. A. נִזְבְּחָה.

V. 19. נָתַן give, tillade; V. 3. s. m. fut. K.; eg. יִנְתֹּן; §. 38. 2. יִנְתֵּן; no. 4. יִתֵּן. — הָלַךְ gaae; V. inf. cstr. K.; eg. הֲלֹךְ; §. 35. A. 1. הֲלֹךְ. — יָד Haand; S. s. c. — חָזָק adj. stærk; foem. חֲזָקָה §. 55. 2. §. 11. 3.

V. 20. שָׁלַח sende, udstrække. — נָכָה K. ubr.; Hi. slaae; V. 1. s. c. pr. Hi.; eg. הִנְכַּהְתִי; §. 38. 4. הִכַּהְתִי; §. 44. 3. הִכֵּיתִי; no. 4. הִכֵּיתִי; med ו conv. pr. §. 24. 1. וְהִכֵּיתִי. — פָּלָא K. ubrug.; N. er udmærket, underfuld; part. N. pl. f. Mirakler; i St. abs. eg. נִפְלָאוֹת; med Suff. י—ָ §. 18. 3.; §. 53. 3. e. נִפְלְאוֹתַי; §. 14. 2. c. נִפְלְאוֹתָי. — קֶרֶב Midte; S. s. m. med Suff. וֹ;

§. 18. 3; seg. nom. §. 53. 3. b. dekl. V. 2. — אַחַר præp. efter; pl. i St. cstr. אַחֲרֵי id.; אַחֲרֵי־כֵן siden efter, derpaa. — שָׁלַח sende; Pi. id.; V. 3. s. m. fut. Pi.; eg. יְשַׁלֵּחַ; §. 35. C. 2. יְשַׁלַּח.

V. 21. נָתַן give, sætte; V. 1. s. c. pr. K.; eg. נָתַנְתִּי; §. 38. 4. Anm. 4. נָתַתִּי; med ו conv. præt. §. 24. 1. — חֵן Gunst, Naade; S. s. m. — עַיִן Öie; S. dual. com. i St. cstr.; i dual. §. 53. 3. b. dekl. V. 13. עֵינַיִם; §. 51. 3. d. עֵינֵי. — יָלַךְ gaae; V. 2. pl. m. fut. K.; eg. תִּילְכוּ; §. 41. A. 3. תֵּלְכוּ; §. 15. 4. תֵּלֵכוּ (af sing. תֵּלֵךְ); med ן parag. §. 24. 2. A. ב. Anm. תֵּלֵכוּן; cfr. §. 14. 3. c. not. — רֵיקָם adv. tom, tomhændet; cfr. §. 64. 2.

V. 22. שָׁאַל forlange, forlange tillaans; V. 3. s. f. pr. K.; eg. שָׁאֲלָה; §. 35. B. 1. שָׁאֲלָה. — אִשָּׁה Kvinde, Hustrue; S. s. f. §. 57. 9. — שְׁכֵנָת Indvaaner; Naboerske; S. s. f. med Suff. ־ָהּ; §. 18. 3.; dekl. F. IV. 1. — גָּרָה en Fremmed, som er tilhuse med; S. f. i St. cstr. dekl. F. I. — בַּיִת Huus; S. s. m.; med Suff. ־ָהּ; §. 53. 3. b. dekl. V. 13. §. 57. 10. — כְּלִי Kar, Redskab; S. pl. m. i St. cstr. §. 57. 18. — כֶּסֶף Sölv, Penge; S. s. m. — זָהָב Guld; S. s. m. — שִׂמְלָה Klæder; S. pl. f. dekl. F. III. 2. — שִׂים v. שׂוּם lægge; V. 2. pl. m. pr. K. I 3. s. m. eg. שָׂם;

§. 42. A. 3. שְׂאַם, שָׂאם; Anm. שָׂם; i 2. pl. m. §. 23. 6. שַׂמְתֶּם; §. 14. 1.; §. 42. A. 3. Anm. — בֵּן Sön; S. pl. m. med Suff. ־ֵיכֶם §. 57. 11. — בַּת Datter; S. pl. f. med Suff. ־ֵיכֶם; §. 57. 12. — נָצַל K. ubr. Pi. borttage; beröve; V. 2. pl. m. pr. Pi. reg.

Cap. IV.

V. 1. עָנָה svare; V. 3. s. m. fut. K.; eg. יַעְנֹה; §. 35. A. 1. יְעֲנֹה, יַעֲנֹה; §. 44. 2. יַעֲנֶה; no. 6. יַעֲן; no. 8. Anm. 4. a. d. יַעַן. — אָמַן er fast, sikker; Hi. troe; V. 3. pl. m. fut. Hi.; eg. יַאְמִינוּ; §. 35. A. 1. יַאֲמִינוּ.

V. 2. מַזֶּה hvad det; §. 4. 3; §. 20. 1. 3. — מַטֶּה Stav, Stok; it. Stamme; S. s. c.

V. 3. שָׁלַךְ Hi. kaste; V. 2. s. m. imp. Hi. reg. med Suff. ־ֵהוּ §. 17. 4. — אֶרֶץ Jord; seg. nom. s. c. med ה loc. §. 61. 1. c. — נָחָשׁ Slange; S. s. m. — נוּס flygte; V. 3. s. m. fut. K.; eg. §. 42. A. 5. יַנְוֹס; no. 1. יַנוּס; no. 6. יָנוּס; no. 9. Anm. 3. יָנֹס, וַיָּנָס.

V. 4. אָחַז gribe, holde; V. 2. s. m. imp. K.; eg. אְחֹז; §. 35. A. 1.; §. 11. 3. Anm. אֱחֹז. — זָנָב Hale; S. s. m.; med Suff. וֹ; §. 18. 3; dekl. IV. 1. §. 53. 3. e. — חָזַק er stærk; Hi. gjöre

stærk, sc. יָדוֹ holde paa; V. 3. s. m. fut. Hi.; eg. יַחְזִיק; §. 35. A. 1. יַחֲזִיק; §. 29. 4. Anm. 4. יַחֲזֵק; med ו conv. fut. וַיַּחֲזֵק; §. 9. 3. a. וַיַּחֲזֶק. — כַּף noget krumt, huult; huul Haand; Haand; S. s. f.; med Suff. וֹ; dekl. VI. 1.

V. 5. לְמַעַן for at.

V. 6. בּוֹא komme; Hi. bringe; V. 2. s. m. imp. Hi.; eg. הַבְוֵא; §. 42. A. 4. הַבֵא; no. 6. הָבֵא. — חֵיק Barm; S. s. m. med Suff. ךָ; §. 18. 3. — יָצָא gaae ud; Hi. före ud; V. 3. s. m. fut. Hi.; med Suff. ־ָהּ; eg. יַיְצִיא; §. 41. A. 4. יַוְצִיא, יוֹצִיא; med Suff. ־ָהּ §. 17. 4; §. 12. 5. יוֹצִאָהּ. — צָרַע er spedalsk; Pu. id. part. Pu. s. f.; eg. מְצֻרַעַת; §. 35. B. 3. מְצֹרַעַת; §. 55. 3. d. מְצֹרַעַת. — שֶׁלֶג Snee; S. s. m.; §. 14. 2. c. Anm. שָׁלֶג; med ה art. og præf. כ; §. 61. 1. a. α. β. — שׁוּב vende tilbage, blive igjen; Hi. före tilbage; בָּשָׂר Kjöd; S. s. m.; med Suff. וֹ; dekl. IV. 1; §. 53. 3. e. —

V. 8. רִאשׁוֹן förste; Nom. num. ord. §. 59. 2. — אַחֲרוֹן adj. sidst.

V. 9. לָקַח tage; 2. s. m. pr. K. reg.; med ו conv. pr. — מֵים Vand; S. pl m. i St. cstr. §. 57. 20. — שָׁפַךְ udgyde; V. 2. s. m. pr. K. reg. med ו conv. pr. — יַבָּשָׁה tört Land; S. s. f. — לָקַח tage; V. 2. s. m. fut. K.; eg. תִלְקַח; §. 35. C. 3. תִלְקַח; §. 38. 4. Anm. 1. תִקַח. — דָם Blod;

S. s. m. — יַבֶּשֶׁת tört Land; S. s. f. §. 14. 2. c. Anm. יַבֶּשֶׁת.

V. 10. בִּי hör! sandelig! bedende Partikel. — אִישׁ Mand; §. 71. 3. אִישׁ דְּבָרִים veltalende. — דָּבָר Ord; S. pl. m. dekl. IV. 1; §. 53. 3. e. — אָנֹכִי jeg; pron. pers. §. 17. 2. — גַּם ogsaa; conj.. — תְּמוֹל igaar; adv. med præf. מ. — שִׁלְשֹׁם iforgaars; adv. med præf. מ. — אָז da; adv.; med præf. מ §. 61. 1. b. מֵאָז fra den Tid af. — דָּבַר tale; Pi. id.; V. inf. Pi.; eg. דַּבֵּר; med Suff. ךָ, §. 18. 3; §. 14. 1. — עֶבֶד Tjener; S. s. m.; med Suff. ךָ; §. 18. 3; §. 53. 3. b. — כָּבֵד adj. tung; adj. i St. cstr. §. 73. 3. — פֶּה Mund; S. g. s. m. — לָשׁוֹן Tunge; S. g. s. m.

V. 11. אָדָם Menneske; med ה art. og ל not. dat. — אוֹ eller conj. — אִלֵּם adj. stum; cfr. §. 48. part. 8. — חֵרֵשׁ adj. döv. — פִּקֵּחַ adj. seende. — עִוֵּר adj. blind.

V. 12. פֶּה Mund; S. s. m.; med Suff. ךָ, §. 52. 4. Anm.; §. 57. 25. — יָרָה Hi. lære; V. 1. s. c. pr. Hi.; eg. הִיְרַהְתִּי; §. 41. A. 4. הִוְרַהְתִּי. הוֹרַהְתִּי; §. 44. 3. הוֹרֵיְתִי, no. 4. הוֹרֵיתִי, med ו conv. pr. og Suff. ךָ; §. 17. 4.— אֲשֶׁר som; pron. rel. §. 67. 7. — דָּבַר tale; Pi. id.; V. 2. s. m. fut. Pi. reg.

V. 13. בְּיַד ved; præp.; eg. S. §. 61. 2. a. Herefter maa underforstaaes אֲשֶׁר. — שָׁלַח sende; 2. s. m. fut. K.; eg. תִּשְׁלֹח; §. 35. C. 2. תִּשְׁלַח; §. 14. 2. c. תִּשְׁלַח.

V. 14. חָרָה opflammes; vredes; V. 3. s. m. fut. K.; eg. יִחְרֹה; §. 44. 2. יִחְרֶה; no. 6. יִחַר; no. 8. Anm. 4. a. יִחַר. — אַף Næse, Vrede; S. s. m. i St. cstr. — אָח Broder; S. s. m.; med Suff. ךָ; §. 52. 4. Anm.; §. 57. 3. — יָדַע kjender. — לִקְרָאת imöde; eg. inf. cstr. K.; af קָרָא; contr. af קְרַאת; §. 43. 4. Anm. 3. — רָאָה seer; V. 3. s. m. pr. K.; eg. רָאֵה; §. 44. 2. רָאָה; med Suff. ךָ, §. 17. 4; §. 44. 8. רָאֲךָ; cfr. §. 11. 3. — שָׂמַח glæde sig. — לֵב Hjerte; S. s. m.; med Suff. וֹ; dekl. VI. 6. §. 53. 3. g. — שׂוּם sætte; V. 2. s. m. pr. K.; eg. i 3 pers. שָׂם; §. 42. A. 3. שָׂאַם, שָׂאם, Anm. שָׂם; §. 23. b.; §. 42 A. 3. Anm. i 2. pers. שַׂמְתָּ. — עָשָׂה gjöre; V. 2. pl. m. fut. K.; eg. תַּעֲשׂהוּ; §. 44. 3. תַּעֲשְׂיוּ; no. 4. תַּעֲשׂוּ; §. 35. A. 1. תַּעֲשׂוּ, תַּעֲשׂוּ; med ן parag. §. 24. 2. A. ב. Anm. תַּעֲשׂוּן.

V. 16. דִּבֵּר tale; V. 3. s. m. pr. Pi.; eg. דִּבֵּר; §. 27. 4. Anm. 2. דִּבֶּר.

V. 18. חֹתֵן Svigerfader; S. s. m.; med Suff. וֹ. — יָלַךְ gaae; V. 1. s. c. fut. K.; eg. אֶילֹךְ; §. 41. A. 1. אֵילֵךְ; no. 3. אֵלֵךְ; med ה parag.

§. 24. 2. A. אֵלְכָה; §. 9. 3. a. אֹלְכָה. — שׁוּב vende tilbage; fut. K. — אָח Broder; S. pl. m.; §. 57. 3. — עוֹד adv. endnu; med Suff. ־ָם; §. 17. 4; §. 19. 3. — חַי adj. levende; pl. m. — שָׁלוֹם Fred; S. s. m.

V. 19. מוּת döe; V. 3. pl. c. pr. K.; eg. i sing. §. 42. A. 9. Anm. 1. מָוֶת; no. 3. מֵית, מָיֵת; Anm. מֵת; plur. no. 8. מֵתוּ. — בָּקַשׁ K. ubr.; Pi. söge, efterstræbe, V. part. Pi. pl. m. reg.

V. 20. רָכַב ride, kjöre; H. lade ride; 3. s. m. fut. Hi. reg. med Suff. ־ֵם. — חֲמוֹר Esel; S. s. m.

V. 21. יָלַךְ gaae; V. inf. constr. K.; eg. יְלֹךְ; §. 41. A. 1. יְלֶךְ; no. 2. לֶךְ, לֶכֶת §. 55. 3. b.; med Suff. ךָ; §. 18. 3; §. 53. 3. b. dekl. F. IV. לֶכְתְּךָ. — רָאָה see; V. 2. s. m. imp. K.; eg. רְאֹה; §. 44. 2. רְאֵה. — מוֹפֵת Mirakel; S. pl. m. dekl. II. 6; §. 53. 3. d. — עָשָׂה gjör; V. 2. s. m. pr. K.; eg. עָשַׂהְתָּ; §. 44. 3. עָשִׂיתָ; no. 4. עָשִׂיתָ; med Suff. ם §. 17. 4. — חָזַק er stærk, haard; Pi. forhærde; 1. s. c. fut. Pi. reg. — לֵב Hjerte; S. s. m. med Suff. וֹ; dekl. VI. 6; §. 53. 3. g. — שָׁלַח sende; 3. s. m. fut. Pi.; eg. יְשַׁלֵּחַ; §. 35. C. 2. יְשַׁלַּח.

V. 22. בְּכֹר förstefödt; adj. s. m.

V. 23. עָבַר tjene, dyrke; V. 3. s. m. fut. K.; eg. יַעְבֹר; §. 35. A. 1. יַעֲבֹר, יַעֲבֹר; med Suff. ־ֵנִי; §. 36. §. 25. 4. Anm. 6. יַעַבְדֵנִי; §. 35. A. 1. Anm. 2. יַעַבְדֵנִי. — מָאֵן K. ubr.; Pi. vægre sig; V. 2. s. m. fut. Pi.; eg. תְּמַאֵן, med Dag. i א; §. 35. B. 3. תְּמָאֵן.

V. 24. דֶּרֶךְ Vei; S. s. c. — מָלוֹן Herberg; S. s. m. — פָּגַשׁ möde; V. 3. s. m. fut. K.; eg. יִפְגֹשׁ; §. 25. 3. יִפְגֹשׁ; med Suff. ־ֵהוּ; §. 36. יִפְגְּשֵׁהוּ. — מוּת döe; Hi. slaae ihjel; V. inf. Hi.; eg. הַמְוִית; §. 42. A. 4. הַמִית; no. 6. הָמִית; med Suff. ו §. 17. 4; §. 42. A. 6. Anm. §. 11. 3. הֲמִיתוֹ.

V. 25. צֹר Klippe, Kniv; S. s. m. — כָּרַת afskjære. — עָרְלָה Forhud; S. s. f. i St. cstr. — נָגַע röre ved; Hi. id. 3. s. f. fut. Hi.; eg. תַּנְגִּיעַ; §. 38. 4. תַּגִּיעַ; §. 35. C. 2. תַּגַּע. — רֶגֶל Fod; S. dual. f.; dekl. V. 1. — חָתָן Svigersön, Brudgom; S. s. m. i St. cstr. dekl. IV. 2. §. 53. 3. d. e. §. 11. 3. — דָּם Blod; S. pl. m.

V. 26. רָפָה er træt; afstaae fra; c. c. מִן; V. 3. s. m. fut. K.; eg. יִרְפֶּה; §. 44. 2. יִרְפֶּה; no. 6. יִרְף; no. 8. Anm. 4. a. יֶרֶף. — מִן fra; med Suff. הוּ; §. 62. 3. f. — מוּלָה Omskjærelse; S. pl. f. dekl. F. I.

V. 27. נָשַׁק sammenföie; kysse; V. 3. s. m. fut. K.; eg. יִנְשַׁק; §. 38. 2. יִנַּשַׁק; no. 4. יִשַּׁק.

V. 28. נָגַד Hi. forkynde; V. 3. s. m. fut. Hi.; eg. יַנְגִיד; §. 38. 4. יַגִּיד; §. 29. 4. Anm. 4. יַגֵּד. — דָּבָר Ord; S. pl. m. dekl. IV. 1. §. 53. 3. f. — שָׁלַח sende; V. 3. s. m. pr. K.; eg. שָׁלַח; med Suff. §. 36. שְׁלָחוֹ; §. 14. 2. a., 3. a. — צָוָה Pi. befale; V. 3. s. m. pr. Pi.; eg. צִוֵּה; §. 44. 2. צִוָּה; med Suff. ־ָהוּ; §. 17. 4. §. 44. 7. צִוָּהוּ.

V. 29. אָסַף samle; V. 3. pl. m. fut. K.; eg. יִאְסְפוּ; §. 35. A. 1. יֶאֶסְפוּ, יַאַסְפוּ; Anm. 2. יַאַסְפוּ.

V. 30. עָשָׂה gjöre; V. 3. s. m. fut. K.; eg. יִעְשָׂה; §. 35. A. 1. יֶעֱשָׂה, יַעֲשָׂה; §. 44. 2. יַעֲשֶׂה; no. 6. יַעַשׂ; no. 8. Anm. 4. a. d. יַעַשׂ.

V. 31. אָמַן Hi. troer. — עֳנִי Nöd, Elendighed; S. s. m. dekl. V. 16. — קָדַד böie sig; V. 3. pl. m. fut. K.; eg. יִקְדְדוּ; §. 39. 8. Anm. 3; §. 10. 3. Anm. 3. יִקְּדוּ. — שָׁחָה böie sig; V. 3. pl. m. fut. Hpll. §. 31. 5.; eg. יִתְשַׁחְהֲווּ; §. 28. 2. c. הִשְׁתַּחְהֲווּ; §. 44. 8. Anm. 9. יִשְׁתַּחְוֻהוּ; no. 3. יִשְׁתַּחֲוִיוּ; no. 5. יִשְׁתַּחְווּ; §. 11. 3. יִשְׁתַּחֲוּוּ.

Cap. V.

V. 1. אַחַר conj. derpaa. — בּוֹא komme. — חָגַג dandse; holde Fest; 3. pl. m. fut. K. eg. §. 39. 5, i sing. תַּחְגֹּג; no. 2. תַּחֹג; no. 6. תָּחֹג;

plur. no. 1., no. 7. תָּחֹגּוּ. — V. 2. שָׁמַע höre, adlyde. — V. 3. קָרָא möde; pr. N. — יָלַךְ gaae; 1. pl. c. fut. K. — זָבַח offre; 1. pl. c. fut. K. — פָּגַע stöde paa; c. c. ב overfalde. — דֶּבֶר Pest; S. s. m. — חֶרֶב Sværd; S. s. f. — V. 4. פָּרַע blotte; löslade; Hi. lade frie. — מַעֲשֶׂה Gjerning; S. s. m. af עָשָׂה. — יָלַךְ gaae; imp. K. — סִבְלָה haardt Arbeide; Trælarbeide; af סָבַל bære Byrde.

V. 5. רַב adj. mangfoldig; af רָבַב er mangfoldig. — שָׁבַת hvile; Hi. lade hvile; pr. Hi. 2. pl. m.; eg. הִשְׁבַּתֶּם. — V. 6. צָוָה Pi. befale; fut. apoc. Pi. — נֹגֵשׂ Foged; eg. part. K.; af נָגַשׂ drive til Arbeide. — שֹׁטֵר Forstander; eg. part. K.; af שָׁטַר. — V. 7. יָסַף lægge til, vedblive; fut. H.; eg. §. 41. A. 4. תּוֹסִיפוּ; med ן parag. §. 24. 2. A. תּוֹסִיפוּן; §. 12. 5, 6. תֹּאסִפוּן. — נָתַן give; Inf. cstr. K. med ל not. inf. §. 38. 2. 3. 4. Anm. 4. — תֶּבֶן Straae; S. s. m. — לָבַן stryge Teglsteen; heraf לְבֵנָה S. s. f. Teglsteen; §. 50. 7. — קָשַׁשׁ K. og Po. samle; opsöge; imp. Po. §. 30. 3. — V. 8. מַתְכֹּנֶת Maal; S. s. f.; af תָּכַן veie, pröve. — גָּרַע afdrage. — רָפָה er mat; N. er doven; part. N. pl. m.; i s. eg. נִרְפָּה §. 44. 2. נִרְפֶּה; i plur. §. 50. 3. Anm. 2. נִרְפִּים. — V. 9. כָּבֵד er tung; fut. K.; §. 25. 3. —

עֲבֹדָה Arbeide, Tjeneste; S. s. f.; af עָבַד. — שָׁעָה see til, lytte til. — שֶׁקֶר Lögn; m. af שָׁקַר lyve.

V. 10. יָצָא gaae ud; fut. K.; §. 41. A. 3. — V. 11. מָצָא finde; 2. pl. m. fut. K.; cfr. §. 15. 4. — דָּבָר m. Ord, Ting, Noget. — V. 12. פּוּץ synderslaae, adsprede; Hiph. id.; adsprede sig; fut. Hi. §. 42. A. — קָשַׁשׁ samle; Inf. Po.; heraf קַשׁ m. Straae, Avner. — V. 13. אוּץ er snæver; trænge; part. act. K. pl. §. 42. A. — כָּלָה er fuldendt; Pi. trans. Imp. Pi. 2. pl. m. — דָּבָר m. Ord, Ting, Noget; i St. cstr. dekl. IV. — הָיָה er, bliver, skeer; Inf. cst. K. — V. 14. נָכָה Hi. slaaer; Ho. pass.; 3. pl. m. fut. Ho.; eg. יֻנְכְּהוּ §. 38. 4; §. 44. 3. 5. יֻכּוּ. — מַדּוּעַ hvorfor. — כָּלָה pr. Pi. see V. 13. — חֹק m. Bestemmelse, bestemt Arbeide; dekl. VI. §. 14. 1; af חָקַק indgrave, anordne, bestemme.

V. 15. בּוֹא komme; fut. K. — צָעַק raabe. — עֶבֶד m. Tjener; pl. dekl. V.; af עָבַד tjene. — V. 16. נָתַן giver; N. pass. part. N. — עָשָׂה gjöre; imp. K. — נָכָה v. 14. part. Ho. — חַטָּאת f. Synd, Skyld; af חָטָא feile, synde. — V. 18. תֹּכֶן m. bestemt Arbeide, Pensum; af תָּכַן veie. — V. 19. רָאָה see; fut. K. — רַע og רע m. ondt, Ulykke.

V. 20. פָּגַע möde; fut. K. — נָצַב og יָצַב stille; N. stille sig; part. N. §. 38. 4. cfr. Anm. 1. — לִקְרָאת imöde; eg. inf. cstr. K.; af קָרָא; möde; §. 43. 4. Anm. 3. — יָצָא gaae ud; Inf. cstr. K.; §. 41. A. 1. 2. צֵאת; §. 12. 3. צֵאת. — V. 21. רָאָה see; 3. s. m. fut. apoc. K.; §. 44. 8. Anm. 4. a. b. — שָׁפַט dömme. — בָּאַשׁ stinke; Hi. gjöre stinkende, gjöre forhadt; pr. Hi. — רֵיחַ m. Lugt; af רִיחַ K. ubr.; Hi. lugte. — עַיִן f. Öie; dual. עֵינַיִם dekl. V. 13. — נָתַן give; Inf. cstr. K.; §. 38. 4. Anm. 4. — חֶרֶב f. Sværd. — הָרַג ihjelslaae; inf. K. §. 36. — V. 22. שׁוּב vende tilbage; fut. K. — רוּעַ er ond; Hi. gjör ondt; 2. s. m. pr. Hi.; eg. i 3. s. m. הִרְוִיעַ v. הִרְוִעַ; §. 42. A. 4. הֵרַע; no. 6. הֵרַע; i 2. pers. הֲרֵעֹתָ; no. 7. הֲרֵעוֹתָ §. 11. 3; §. 23. 6. הֲרֵעוֹתָה. — שָׁלַח sende; 2. s. m. pr. K. cfr. §. 36. — V. 23. אָז da; מֵאָז fra den Tid af. — נָצַל Hi. udrive, befrie; 1) inf. abs. Hi. 2) pr. Hi. s. m.

Cap. VI.

V. 1. גָּרַשׁ fordrive; V. 3. s. m. fut. Pi.; med Suff. ־ֵם. — V. 3. רָאָה see; N. aabenbare sig; V. 1. s. c. fut. N. — שַׁדַּי den Almægtige; S. pl. m.; pl. excellent. §. 50. 9. Anm. 1; i Pausa

שַׁדָּי §. 14. 2. c. — יָדַע kjende; N. pass. V. 1. s. c. pr. N.; §. 41. A. 4. — V. 4. קוּם see; Gen. 6. 18. — בְּרִית Pagt, Forbund; S. s. f.; af בָּרָה. — נָתַן give; V. inf. cstr. K.; eg. נְתֹן; §. 38. 2. נְתֵן; no. 3. תֵּן, תֵּנֶת; no. 4. Anm. 4. תֵּת; med ל not. inf. §. 61. 1. a. γ. לָתֵת. — מָגוֹר Bolig; i pl. מְגוּרִים Ophold hos Fremmede, Udlændighed; S. pl. m. med Suff. nom. plur. ־ֵיהֶם. — גּוּר opholde sig som Fremmed; V. 3. pl. c. pr. K.; eg. גָּוְרוּ; §. 42. A. 4. גָּרוּ.

V 5. נְאָקָה Skrig, Klage; S. s. f. i St. cstr. — עָבַד tjene, trælle; Hi. lade trælle; V. part. Hi.; pl. m. — זָכַר erindre; V. 1. s. c. fut. K. — V. 6. לָכֵן derfor; conj. — יָצָא gaae ud; Hi. före ud; V. 1. s. c. pr. Hi.; §. 41. 4; §. 43. 3. — נָצַל K. ubr.; Hi. borttage; redde, befrie; V. 1. s. c. pr. Hi.; §. 38. 4. — גָּאַל löskjöbe, frie; pr. K. reg. — זְרוֹעַ c. Arm. — נָטָה udstrække; part. pass. K. i foem. §. 44. 2. Anm. 1. — שְׁפָטִים Domme, Straffedomme; S. pl. m.; af ubr. s. שֶׁפֶט v. שְׁפָט; af שָׁפַט. — V. 7. יָצָא gaaer ud; Hi. förer ud; part. Hi.; §. 41. A. 4. — V. 8. בּוֹא komme; Hi. bringe; V. 1. s. c. pr. Hi.; eg. הֲבוֹאתִי; §. 42. A. 4. הֲבֵאתִי; no. 6. הֲבֵאתִי; §. 43. 3. הֵבֵאתִי; med ו conv. pr. §. 24. 1. — נָשָׂא opløfte; V. 1. s. c. pr. K.; §. 43. 3. — מוֹרָשָׁה

f. Arv, Eiendom; S. s. f.; af יָרַשׁ. — V. 9. קֹצֶר eg. Korthed; ק״ר Utaalmodighed; S. s. m.; af קָצַר.

V. 11. שָׁלַח sende; V. 3. s. m. fut. Pi.; eg. יְשַׁלֵּח; §. 35. C. 2. יְשַׁלַּח; med ו cop. §. 63. 1. b. §. 12. 3. וִישַׁלַּח. — V. 12. עָרֵל uomskaaren, adj.; i St. cstr. baade עֶרֶל og עֲרַל dekl. IV. 4. — שָׂפָה Læbe; S. dual f. — V. 13. צָוָה K. ubr.; Pi. befale; V. 3. s. m. fut. Pi. med Suff. ־ֵם §. 44. 7. — יָצָא gaae ud; Hi. före ud; inf. Hi. §. 41. A. 4. — V. 14. רֹאשׁ Hoved, Fyrste; S. pl. m. i St. cstr. §. 57. 28. — מִשְׁפָּחָה f. Slægt. — V. 16. שֵׁם Navn; S. pl. m. i St. cstr.; i pl. שֵׁמוֹת §. 50. 6; i St. cstr. שְׁמוֹת. — תּוֹלְדוֹת Familie, Slægt, Slægtregister; Familiehistorie; S. pl. f.; i s. ubr.; af יָלַד. — שָׁנָה Aar; S. pl. f. i St. cstr; §. 50. 5. — חַי Liv; S. pl. m. i St. cstr. Det bruges oftest i pl. חַיִּים; af חָיַי.

V. 20. לָקַח tage; V. 3. s. m. fut. K.; eg. יִלְקַח; §. 35. C. 2. יִלְקַח; §. 38. 4. Anm. 1. יִקַּח. — דּוֹדָה Farbroders Hustrue; Faster; S. s. f. — V. 25. אָב Fader; S. pl. m.; i pl. אָבוֹת §. 50. 6; §. 37. 1. — יָצָא 2. pl. m. imp. Hi.; §. 41. A. 4.

Cap. VII.

V. 1. נָבִיא Tolk, Prophet. — V. 3. קָשָׁה er haard; Hi. forhærde; fut. Hi. — V. 4. צָבָא Hær; S. pl. m. i St. cstr.; i plur. צְבָאוֹת; i St. cstr. צִבְאוֹת.

V. 5. נָטָה udstrække; V. inf. cstr. K.; med præf. בְּ. — תָּוֶךְ Midte; S. s. m. med Suff. ־ָם; dekl. V. 12. — V. 6. עָשָׂה gjöre; V. 3. s. m. fut. apoc. K.; cfr. Exod. 4. 30. — V. 7. דָּבַר tale; V. inf. Pi.; med Suff. ־ָם. — V. 9. לָקַח tage; imp. K.; eg. לְקַח; §. 38. 2. לְקַח; no. 3. קַח. — מַטֶּה Stok; S. s. m.; dekl. VII. — שָׁלַךְ K. ubr.; Hi. kaste; imp. Hi. — תַּנִּין Slange; S. s. m. — V. 11. חָכָם viis; adj. pl. m.; dekl. IV. 2. — כָּשַׁף K. ubr.; Pi. öve Trolddom, part. Pi. pl. m. reg. — חַרְטֻמִּים Tegnsudlæggere, Mager; de ægyptiske Hoflærde, som forstode sig paa Billedskriften; ἱερογραμματεῖς. — לְהָטִים og ctr. לָטִים Trolddomskunster; S. p. m.; ubr. i sing. — V. 12. בָּלַע opsluge; V. 3. s. m. fut. K.; §. 35. C. 2. — V. 13. חָזַק er haard, forhærdet; fut. K. — V. 14. מָאֵן K. ubr.; Pi. vægre sig ved; pr. Pi.; §. 35. B. 3. — שָׁלַח sende; inf. Pi.; §. 35. C. 2.

V. 15. יָלַךְ gaae; imp. K.; §. 41. A. 1. 2. — מַיִם Vand; S. pl. m.; med ה loc.; §. 57. 20;

§. 61. 1. c. — נָצַב og יָצַב K. ubr.; stille; N. stilles, staae; pr. Ni. — הָפַךְ omvende, forvandle; N. pass.; pr. N.; §. 35. A. 2. — נָחָשׁ m. Slange. — V. 16. מִדְבָּר m. Örk; af דָּבַר. — V. 17. נָכָה K. ubr.; Hi. slaae; part. Hi. §. 38. 4; §. 44. 2. — V. 18. דָּגָה f. Fisk. — בָּאַשׁ lugte ilde, stinke; pr. K. — לָאָה K. og N. bestræbe sig for; udmattes; være kjed af; föle Modbydelighed for; pr. N.; §. 44. 3. 5. — שָׁתָה drikke; inf. cstr. K. — V. 19. מַיִם Vand; S. pl. m. i St. cstr. baade מֵי og מֵימֵי; §. 57. 20. — נָהָר m. Ström, Flod; pl. נְהָרִים og נְהָרוֹת §. 50. 5. — אֲגַם Dam, Indsöe; S. pl. m.; i pl. אֲגַמִּים dekl. VI.; i St. cstr. אַגְמֵי. — מִקְוֵה Samlingssted; S. s. m. i St. cstr.; af קָוָה; dekl. VII. — דָּם m. Blod. — עֵץ m. Træe, Trækar. — אֶבֶן c. Steen, Steenkar.

V. 20. רוּם er höi; Hi. oplöfter; fut. Hi. §. 42. A. 4. 6. 9. Anm. 3. — נָכָה K. ubr.; Hi. slaae; V. 3. s. m. fut. Hi.; eg. יַנְכִּיה; §. 38. 4. יַכִּיה; §. 44. 2. יַכֶּה; no. 6. יַכְּ; no. 8. Anm. 3. יַךְ. — V. 21. מוּת döe; V. 3. s. f. pr. K.; eg. i 3. s. m. §. 42. A. 9. Anm. 1. מָוֵת, no. 3. מָיֵת, מֵית; Anm. מֵת; i f. no. 8. מֵתָה. — בָּאַשׁ lugte ilde; stinke; fut. K.; §. 35. B. 2. — V. 22. לָט hemmelig; plur. לָטִים hemmelige Kunster, Trold-

dom; cfr. לְהָטִים v. 11. — V. 23. פָּנָה vende sig; fut. apoc. K. §. 44. 2. 6. 8. Anm. 4. a. — בּוֹא komme, gaae ind; fut. K. §. 42. A. 5. 1. 6. 9. Anm. 2. — בַּיִת m. Huus; dekl. V. 13. §. 53. 3. b. — שִׁית sætte; V. 3. s. m. pr. K.; eg. שַׁיִת; §. 42. A. 3. שָׁאַת, שְׂאֵת; Anm. שֵׁת. — לֵב m. Hjerte; dekl. VI. — V. 24. חָפַר grave; fut. K.; §. 35. A. 2. — סָבִיב m. Omkreds, præp. omkring; plur. סְבִיבִים Naboer; adv. omkring; og סְבִיבוֹת omliggende Egne; præp. omkring.

V. 25. מָלֵא er fuld, fylder; N. opfyldes; fut. N. — נָכָה Hi. slaae; inf. Hi. — V. 27. מָאֵן vægrende sig; adj. verb. s. m.; af מָאֵן cfr. part. 2. §. 48. 4. A. I. 2. — נָגַף slaae, plage; part. act. K. — גְּבוּל m. Grændse, Land. — צְפַרְדֵּעַ m. Fröe; som f. collect. Fröer; §. 49. 6. Anm. 1. — V. 28. שָׁרַץ formere sig stærkt, vrimle. — עָלָה stige op; pr. K. — בּוֹא komme; pr. K. — חָדָר og חֶדֶר m. Lönkammer, Sovekammer. — מִשְׁכָּב m. Leie; af שָׁכַב. — מִטָּה f. Seng. — עֶבֶד m. Tjener. — עַם m. Folk. — תַּנּוּר m. Ovn. — מִשְׁאֶרֶת f. Deigtrug.

Cap. VIII.

V. 1. עָלָה stige op; Hi. före op; V. 2. s. m. imp. apoc. Hi.; eg. הַעֲלִיה; §. 35. A. 1. הַעֲלִיה; §. 44. 2. הַעֲלֵה; no. 6. הַעַל; no. 8. Anm. 4. a. הַעַל. — V. 2. כָּסָה bedække, skjule; fut. apoc. Pi. — V. 4. עָתַר bede; Hi. id.; imp. Hi. — סוּר vige bort, Hi. tage bort; fut. apoc. Hi. Her maa וְ oversættes ved *at*, derfor bruges fut. apoc. §. 24. 2. B. — שָׁלַח sende; fut. Pi. med ה parag. — זָבַח offre; fut. K.

V. 5. פָּאַר K. ubr.; Pi. pryde, forherlige; Hp. blive forherliget; h. l. Pharao forherliges over mig ɔ: Pharao skal have den Ære for mig, at bestemme Tiden. De gamle Oversættere sammenligne פאר med באר bestemme, og oversætte Pharao skal bestemme mig &c. — מָתַי naar. — כָּרַת skjære, udrydde; Hi. udrydde; inf. Hi. — בַּיִת Huus; pl. ureg. בָּתִּים §. 57. 10. — שָׁאַר er tilovers; N. bliver tilovers; fut. N. — V. 6. מָחָר fölgende Dag; adv. imorgen. — דָּבָר m. Ord. — יָדַע kjende, vide; fut. K. — V. 7. סוּר vige tilbage; pr. K. — V. 8. יָצָא gaae ud; fut. K. — צָעַק raabe; fut. K. — שׂוּם sætte, lægge; pr. K. — V. 9. מוּת döe; fut. K. — חָצֵר m. Forgaard; §. 50. 5. — שָׂדֶה m. Mark; §. 50. 5.

V. 10. צָבַר samle; fut. K. — חֹמֶר Dynge; cfr. §. 70. 2. — בָּאַשׁ stinke; fut. K.; §. 35. B. 2. — V. 11. רְוָחָה f. Rum, Pusterum. — כָּבֵד er tung, gravis esse; Hi. forhærde; inf. abs. Hi.; eg. ved at forhærde, nemlig forhærdede han (הַכְבֵּיד) cfr. §. 68. 4. — V 12. נָכָה K. ubr.; Hi. slaae; imp. apoc. Hi. — עָפָר m. Stöv; i St. cstr. — כִּנִּים pl. m. Myg; et Slags smaae Myg, som findes i Ægyptens sumpige Egne, og hvis Stik er meget smertelig (σκνίφες; culices pulicu-lares v. culices molesti). Istedetfor כִּנִּים findes ogsaa Formen כִּנָּם; §. 50. 2. Anm. 1. — V. 13. בְּהֵמָה f. tamt Qvæg. — V. 14. יָצָא gaae ud; Hi. före ud, frembringe; inf. Hi. §. 41. A. 4. — יָכֹל kan; pr. K.; cfr. §. 15. 4.

V. 15. אֶצְבַּע f. Finger. — V. 16. שָׁכַם K. ubr.; Hi. staae tidlig op; imp. Hi. — יָצַב K. ubr.; stille; Hp. stille sig; imp. Hp. — V. 17. אַיִן ikke. Det er en Partikel, eg. Subst. som hedder אֵין, naar det forbindes med et fölgende Ord. Verbet *er* ligger altid i det; §. 74. 7. — עָרֹב m. Kakerlak (blatta orientalis) et bidende, meget besværligt Insect. Cfr. §. 16. 3. — V. 18. פָּלָה K. ubr.; afsondre, udmærke; Hi. afsondre; pr. Hi. — V. 19. שׂוּם sætte; pr. K.; §. 42. A. 3. Anm. — פְּדוּת f. Redning, Befrielse; af פָּדָה.

V. 20. כָּבֵד adj. tung, stor, megen; af כָּבַד. — שָׁחַת K. ubr.; Hi. fordærve; N. pass.; fut. N. — V. 21. יָלַךְ gaae; imp. K. — זָבַח offre; imp. K. — V. 22. כּוּן K. ubr.; N. stilles opreist; trop. er ret, anstændig; part. N. — תּוֹעֵבָה f. Afskye; af תָּעַב. — עַיִן f. Öie, Paasyn. — סָקַל stene; fut. K. — V. 23. דֶּרֶךְ c. Vei. — V. 24. רָחַק er langt borte; Hi. bortfjerne; fjerne sig; 1) inf. abs. Hi.; 2) fut. Hi. — יָלַךְ gaae; inf. K. — עָתַר bede; Hi. id. imp. Hi. — בְּעַר og בַּעַר oprindelig Form בַּעַר for.

V. 25. סוּר vige bort; pr. K. — יָסַף K. og Hi. lægge til, vedblive; fut. apoc. Hi. — הָתַל Pi. bedrage; inf. Pi. for הַתֵּל §. 27. 4. Anm. 5. — לְבִלְתִּי at ikke; af בֶּלֶת Mangel, med ־ִי parag. og præf ל. — V. 27. סוּר vige bort; Hi. jage bort; fut. Hi.; §. 42. A. 9. Anm. 2. — פַּעַם c. Fod; Trin; Gang.

Cap. IX.

V. 2. חָזַק er stærk; Hi. gjör stærk; sc. יָד holder paa; part. Hi. — V. 3. הָיָה er; part. act. K. f. — מִקְנֶה m. Eiendom, især Qvæg; af קָנָה. — סוּס m. Hest. — חֲמוֹר m. Esel. — גָּמָל m. Kameel; dekl. VI. — בָּקָר m. Hjord af stort

Qvæg. — צֹאן Hjord af smaat Qvæg. — דֶּבֶר m. Pest. — כָּבֵד adj. tung, svar. — V. 4. פָּלָה Hi. afsondre; pr. Hi. — מוּת döe; fut. K. — דָּבָר m. Ord, Ting, Noget.

V. 5. שִׂים sætte; fut. apoc. K. — מוֹעֵד m. bestemt Tid; af יָעַד. — V. 6. מָחֳרָת f. följende Dag; מִמָּחֳרָת paa den næste Dag. — מוּת döe; 1) fut. K.; 2) pr. K. — V. 8. חָפְנַיִם dual.; de hule Hænder. — פִּיחַ m. Stöv, Aske. — כִּבְשָׁן m. Ovn. — זָרַק ströe; pr. K. — שָׁמַיִם plur. m. Himmel; med ה loc. — V. 9. אָבָק m. fiint Stöv. — שְׁחִין m. Byld; Hævelse — פָּרַח skyde frem; slaae ud. — אֲבַעְבֻּעוֹת plur. f. Bylder; af בּוּעַ chald. Pilp. svulme. — V. 13. שָׁכַם Hi. staae tidlig op; imp. Hi. — יָצַב K. ubr.; Hp. stille sig; imp. Hp. — V. 14. מַגֵּפָה f. Nederlag; Plage; af נָגַף. — כָּמֹנִי som mig; cfr. §. 62. 3. b.

V. 15. נָכָה Hi. slaae; 1. s. c. f. apoc. Hi. — כָּחַד K. ubr.; Hi. skjule, ödelægge, N. pass.; fut. N. — V. 16. רָאָה see; Hi. lade see, vise; inf. Hi. — כֹּחַ m. Kraft, Magt. — סָפַר tælle; Pi. fortælle, lovprise; inf. Pi. — שֵׁם m. Navn. — V. 17. סָלַל ophöie; oplægge; istandsætte en Vei; Hithpo. ophöie sig, sætte sig imod; part. Hithpo. — V. 18. מָטַר Hi. lade regne, regne;

part. Hi. — עֵת com. Tid. — בָּרָד m. Hagel. — יָסַד grunder, lægger Grundvold; N. pass.; inf. N. med Suff. הּ– oftere הָּ–. Raphe over ה viser at Mappik ikke ved en Feiltagelse er udeladt; §. 5. 2. — V. 19. עוּז K. ubr. flye; Hi lade flye, bringe i Sikkerhed; imp. Hi. — אָסַף samle; N. pass.; fut. N. — מוּת döe; pr. K.

V. 20. יָרֵא adj. frygtende. — נוּס flygte; Hi. lade flygte; pr. Hi. — V. 21. שׂוּם sætte; pr. K. — עָזַב forlade, efterlade; fut. K. — V. 23. קוֹל m. Stemme; Torden; §. 50. 6. — הָלַךְ gaae; fut. K. — אֵשׁ com.; oftest f. Ild. — אֶרֶץ c. oft. f. Jord; med ה loc.; og i Pausa. — V. 24. לָקַח tage; Hp. holde sig sammen; אֵשׁ Ildklump.

V. 25. שָׁבַר bryde; Pi. id. — V. 27. חָטָא synde; pr. K. — צַדִּיק adj. retfærdig. — רָשָׁע m. Ugudelig. — V. 29. יָצָא gaae ud; inf. K. — עִיר f. Bye. — פָּרַשׂ udbrede. — כַּף f. huul Haand, Haand; dual. — חָדַל ophöre; fut. K.

V. 30. טֶרֶם endnu ikke. — יָרֵא frygte; fut. K. — V. 31. פִּשְׁתָּה f. Hör. — שְׂעֹרָה f. Byg. — נָכָה Hi. og Pi. nedslaae; Pu. pass.; pr. Pu. — אָבִיב m. Ax; h. l. for בְּאָבִיב. — גִּבְעֹל Blomst; for בְּגִבְעֹל. — חִטָּה f. Hvede. — V. 32.

כֻּסֶּמֶת f. Spelte. — אָפִיל adj. mörk; sildig. — נָתַךְ udgyde sig; N. id.; pr. N.

Cap. X.

V. 1. שִׁית sætte; inf. K. — קֶרֶב m. Midte. — V. 2. אֹזֶן f. Öre. — עָלַל gjör, Hp. gjör (noget Stort) pr. Hp. — שׂוּם sætte; pr. K. — מָאֵן K. ubr.; Pi. vægre sig ved; pr. Pi. — עָנָה Pi. ydmyge; N. ydmyge sig; inf. N. for לְהֵעָנוֹת §. 26. 3. Anm. 4. — V. 4. בּוֹא kommer; Hi. bringer; part. Hi. — אַרְבֶּה m. Græshoppe. — גְּבוּל m. Grændse.

V. 5. כָּסָה Pi. skjule; pr. Pi. — עַיִן f. Öie, Overflade. — יָכֹל kan; fut. Ho. — יֶתֶר m. Levning, Rest. — פְּלֵטָה f. det Reddede. — שָׁאַר er tilovers; part. N. — צָמַח spirer frem; part. act. K. — V. 6. מָלֵא er fuld, opfylder; pr. K. — רָאָה seer; pr. K. — אָב m. Fader; plur. אָבוֹת; §. 37. 1. — פָּנָה vende sig; fut. apoc. K. — V. 7. מוֹקֵשׁ m. Snare; af יָקֹשׁ. — אִישׁ m. Mand; plur. אֲנָשִׁים; af ubrug. אֶנֶשׁ. — טֶרֶם endnu ikke. — אָבַד omkommer; er ödelagt; pr. K. — V. 8. שׁוּב vende tilbage; Hi. före tilbage; Ho. pass.; fut. Ho.; cfr. §. 70. 7. Anm. — הָלַךְ gaae; part. act. K. — V. 9. נַעַר

m. Dreng, Yngling. — זָקֵן m. Olding. — יָלַךְ gaae; fut. K. — חַג m. Fest.

V. 10. רַע f. רָעָה ond, ondt. ר״נפ I have Ondt i Sinde. — V. 11. גֶּבֶר m. Mand. — בָּקַשׁ Pi. söge; part. Pi. — גָּרַשׁ Pi. fordrive, uddrive; fut. Pi. — V. 12. עָלָה stige op; fut. apoc. K. — אָכַל spise, fortære; fut. K. — שָׁאַר er tilovers; Hi. levner; pr. Hi. — V. 13. נָהַג före; Pi. id.; pr. Pi. — רוּחַ c. Aande, Aand; Vind. — קָדִים m. Östenvind. — נָשָׂא oplöfte; pr. K. — V. 14. נוּחַ hvile; nedlade sig; fut. K.; §. 42. A. 9. Anm. 2. 3. וַיָּנַח.

V 15. כָּסָה Pi. skjule; fut. apoc. Pi. — חָשַׁךְ er mörk, fordunklet; fut. K. — פְּרִי m. Frugt; af פָּרָה. — יָתַר er tilovers; Hi. lade tilovers; N. blive tilovers; 1) pr. Hi.; 2) pr. N. — יֶרֶק m. Grönt. — V. 16. מָהַר ile; fut. Pi. — V. 17. נָשָׂא oplöfte, borttage; imp. K. — חַטָּאת f. Synd. — סוּר vige bort; Hi. borttage; fut. apoc. Hi. — מָוֶת m. Död, Ulykke. — V. 19. הָפַךְ omvende; fut. K. — יָם m. Hav; Vesten. — חָזָק adj. stærk. — תָּקַע slaae, stöde, nedkaste; fut. K. — סוּף m. Siv, Tang; fucus; י״ס det röde Hav.

V. 21. חֹשֶׁךְ m. Mörke. — מָשַׁשׁ föle sig for; Hi. famle i Mörke; fut. Hi. — אֲפֵלָה f.

Mörke. — V. 23. תַּחַת f. Sted. — מוֹשָׁב m. Sæde; af יָשַׁב. — V. 24. יָצַג K. ubr.; Hi. stille; Ho. lades tilbage; fut. Ho. — טַף m. smaae Börn; Familie; af טָפַף.

V. 25. נָתַן give; fut. K. — זֶבַח m. Offer. — עֹלָה f. Brændoffer; af עָלָה. — עָשָׂה gjöre; offre; pr. K. — V. 26. פַּרְסָה f. Hestehov. — V. 27. אָבָה vil. Det bruges med Negation. — V. 28. שָׁמַר vogte; N. vogte sig; imp. N. — יָסַף K. og Hi. lægge til, vedblive; fut. Hi.

Cap. XI.

V. 1. נֶגַע m. Plage. — בּוֹא komme; Hi. bringe; fut. Hi. — כָּלָה f. Ödelæggelse; adv. ganske. — גָּרַשׁ Pi. fordrive, uddrive; 1) inf. Pi. 2) fut. Pi. — V. 2. שָׁאַל fordre, bede; forlange tillaans; fut. K. — רֵעֶה m. Ven, Næste; en anden. Feminin deraf er רְעוּת. — כְּלִי m. Kar. — כֶּסֶף m. Sölv. — זָהָב m. Guld. — V. 3. חֵן m. Naade, Gunst; af חָנַן. — חֲצוֹת f. sing. Midte; af חָצָה.

V. 5. בְּכוֹר m. Förstefödt. — יָשַׁב boe, sidde; part. act. K. — כִּסֵּא m. Throne. — שִׁפְחָה f. Tjenestepige, Slavinde. — רֵחַיִם dual. Haandmölle. — בְּהֵמָה f. tamt Dyr. — V. 6.

צְעָקָה f. Skrig. — V. 7. חָרַץ spidse; fut. K. — כֶּלֶב m. Hund. — לָשׁוֹן com. Tunge. — V. 8. יָרַד stige ned; pr. K. — שָׁחָה boie sig; Hpll. id.; 3. pl. c. pr. Hpll.; cfr. Exod. cap. 4. v. 31. — רֶגֶל c. oftest f. Fod; בְּרַגְלֵי פ׳ paa Eens Födder ɔ: i Eens Fodspor ɔ: som fölge Een. — חֳרִי Vrede; Heftighed. — V. 9. רָבָה er, bliver mangfoldig; inf. K. — מוֹפֵת m. Undergjerning.

Cap. XII.

V. 2. חֹדֶשׁ m. Maaned. — רֹאשׁ m. Hoved, Begyndelse. — רִאשׁוֹן m. Begyndelse; den förste. — V. 3. עֵדָה f. Forsamling, Menighed. — עֶשֶׂר nom. num. card. ti. — שֶׂה m. enkelt Stykke Smaatqvæg; (nom. unitatis af צֹאן). — V. 4. מָעַט er liden; fut. K. — שָׁכֵן m. Beboer; Naboe; af שָׁכַן. — קָרוֹב adj. nær ved. — מִכְסָה f. Antal. — נֶפֶשׁ com. Sjel. — פֶּה m. Mund; לְפִי præp. i Forhold til. — אָכַל spise; inf. K. — כָּסַס tælle; fut. K. — Meningen af Verset er: Dersom en Familie ikke er talrig nok til at fortære et Lam, da skal Familiefaderen og hans nærmeste Nabo tage et Lam passende efter Antallet af Personerne i deres Familier, saa at dette

Antal Mennesker er istand til at fortære hele Lammet.

V. 5. תָּמִים m. sing. lydefrie; af תָּמַם. — זָכָר m. af Hankjönnet. — כֶּבֶשׂ f. Faar. — עֵז f. Geed. — V. 6. מִשְׁמֶרֶת f. Iagttagelse, Skik; af שָׁמַר. — שָׁחַט slagte; pr. K. — קָהָל m. Forsamling. — עֶרֶב com. Aften; dual. de to Aftener. *Mellem de to Aftener* betegner enten den Tid, da Solen hælder mod Nedgang til dens fuldkomne Nedgang; eller fra dens Nedgang til det fuldkomne Mörke. — V. 7. דָּם m. Blod. — מְזוּזָה f. Dörpost; af זוּז bevæge sig. — מַשְׁקוֹף m. Lösholt, den Bjælke som foroven forbinder Dörposterne (superliminare). — בָּהֶם hörer til det foregaaende אֲשֶׁר i hvilke. — V. 8. צְלִי m. Stegt. — מַצָּה f. Usyret. — מְרֹרִים plur. m. bittre Urter. — V. 9. נָא adj. raat; halvt kogt. — בָּשַׁל koge, intrans.; Pi. koge, trans.; Pu. koges; 1) inf. Pi.; 2) part. Pu. — כְּרָעַיִם dual. f. Skinbenene. — קֶרֶב m. Midte; Indvolde.

V. 10. יָתַר er tilovers; Hi. levne; Ni. blive tilovers; 1) fut. Hi.; 2) part. N. — שָׂרַף brænde; fut. K. — V. 11. כָּכָה conj. saaledes. — מָתְנַיִם dual. m. Hofter, Lænder. — חָגַר omgjortle; part. pass. K. — נַעַל f. Skoe. — רֶגֶל c. Fod. — מַקֵּל m. Stok. — חִפָּזוֹן m. Hast. —

פֶּסַח m. Paaske; baade Paaskeoffer, og Paaskefest; eg. Forbigang; fordi Morderengelen gik Israeliterne forbi; af פָּסַח id. qu. עָבַר gaae förbi. — V. 13. מַשְׁחִית m. Ödelæggelse; eg. part. Hi. af שָׁחַת. — V. 14. זִכָּרוֹן m. Ihukommelse. — חָגַג dandse; holde Fest; 1) pr. K.; 2) fut. K. — חַג m. Fest. — דּוֹר m. Slægt. — חֻקָּה f. id. qu. חֹק Bestemmelse, Lov; af חָקַק. — עוֹלָם m. Evighed.

V. 15. שָׁבַת ophöre, hvile; Hi. lade ophöre; borttage; fut. Hi. — שְׂאֹר m. Suurdeig. — חָמֵץ m. syret Bröd. — כָּרַת skjære; udrydde; N. pass.; pr. N. — V. 16. מִקְרָא m. Sammenkaldelse; Forsamling; af קָרָא. — קֹדֶשׁ m. Helligdom. — מְלָאכָה f. Gjerning. — V. 17. עֶצֶם f. Been; selvsamme; §. 67. 12. — יָצָא gaae ud; Hi. före ud; pr. Hi. — צָבָא m. Hær. — V. 19. מַחְמֶצֶת f. noget Syret. — גֵּר m. Fremmed. — אֶזְרָח m. Indfödt.

V. 21. מָשַׁךְ gribe, tage; imp. K. — מִשְׁפָּחָה f. Familie. — V. 22. אֲגֻדָּה f. Baand, Bundt. — אֵזוֹב m. Isop. — טָבַל dyppe; pr. K. — סַף m. Skaal. — נָגַע beröre; Hi. id.; pr. Hi. — פֶּתַח m. Aabning, Dör; af פָּתַח. — V. 23. נָגַף slaae, plage; inf. K. — V. 24. הַזֶּה denne; pron. dem.

V. 26. עֲבֹדָה f. Tjeneste, Gudsdyrkelse; af עָבַד. — V. 27. קָדַד böie sig; fut. K.; cfr. Exod. 4. 31. — שָׁחָה böie sig, tilbede; fut. Hpll.; cfr. Exod. 4. 31. — V. 29. חֲצִי m. Halvdeel, Midte; af חָצָה. — נָכָה Hi. slaae. — שְׁבִי m. Fange; af שָׁבָה. — בּוֹר m. Cisterne; Fængsel.

V. 32. בָּרַךְ velsigne; pr. Pi. — V. 33. חָזַק er stærk; trænge ind paa; cstr. med עַל. — מָהַר ile; inf. Pi. — מוּת döe; part. act. K. — V. 34. נָשָׂא löfte, tage; fut. K. — בָּצֵק m. Deig. — חָמֵץ er suur, syret; fut. K. — מִשְׁאֶרֶת f. Deigtrug. — צָרַר sammenbinde; part. pass. K. — שִׂמְלָה f. Klædning. — שְׁכֶם m. Skulder.

V. 35. שָׁאַל forlange; forlange tillaans; Hi. udlaane; fut. K. — V. 36. נָצַל K. ubr.; udrive; Pi. borttage; fut. Pi. — V. 37. נָסַע oprykke, bryde op med Teltene; reise; fut. K. — רַגְלִי m. Soldat til Fods. — גֶּבֶר m. Mand. — בַּד m. Eenlighed; adv. alene; לְבַד מִ foruden. — טַף m. smaae Börn; Familie. — V. 38. עֶרֶב m. Fremmede, som blander sig mellem Folket; af עָרַב blande. — V. 39. אָפָה bage; fut. K. — עֻגָּה f. smaae Kager, som bagtes under Asken. — גָּרַשׁ fordrive; Pi. id.; Pu. pass.; pr. Pu. — מָהַהּ K. ubr.; Hplpl. töve; inf. Hplpl. — צֵדָה f. Proviant.

V. 40. מוֹשָׁב Sæde, Bolig; af יָשַׁב sidde, boe. — V. 42. לַיִל m. Nat. — שִׁמֻּרִים plur. m. Iagttagelse af en Fest, af שָׁמַר. — V. 43. נֵכָר m. Fremmed; af נָכַר. — אָכַל spise; fut. K. — V. 44. עֶבֶר m. Slave. — מִקְנָה f. Kjöben; noget Kjöbt. — מוּל omskjære.

V. 45. תּוֹשָׁב m. fremmed Indvaaner, som ikke har Borgerret. — שָׂכִיר m. Daglönner. — V. 46. יָצָא gaae ud; Hi. före ud; fut. Hi. — חוּץ m. det som er udenfor; med ה loc. — עֶצֶם f. Been. — שָׁבַר bryde; fut. K. — V. 48. גוּר opholder sig som Fremmed; fut. K. — גֵּר m. Fremmed. — עָשָׂה gjöre, tilberede; offre; pr. K. — מוּל omskjære; N. pass.; imp. N. — זָכָר m. Mandkjön. — אָז conj. da. — קָרַב nærme sig; fut. K. — אֶזְרָח m. Indfödt. — עָרֵל m. Uomskaaren. — V. 49. תּוֹרָה f. Lov. — תָּוֶךְ m. Midte. — V. 50. עֶצֶם f. Been; selvsamme; §. 67. 12.

Cap. XIII.

V. 2. קָדַשׁ er hellig, indviet; Pi. hellig, indvier; imp. Pi. — פֶּטֶר m. det som först bryder igjennem; פ״ רֶחֶם Förstefödt. — רֶחֶם m. Moderslív. — V. 3. זָכַר erindre; inf. abs. K.; for imp.

cfr. §. 68. 4. — חֹזֶק m. Styrke. — חָמֵץ m. suur, syret.

V. 5. בּוֹא komme, Hi. bringe, före; fut. Hi. — שָׁבַע N. sværge; pr. N. — נָתַן give; inf. K. — זוּב flyde; part. act. K. f. i St. cstr. — חָלָב m. Melk. — דְּבַשׁ m. Honning. — V. 7. רָאָה seer; N. pass.; fut. N. — גְּבוּל m. Grændse. — V. 8. נָגַד Hi. forkynde; pr. Hi. — יָצָא gaae ud; inf. K. — V. 9. זִכָּרוֹן m. Minde; Erindringstegn.

V. 10. שָׁמַר bevare; pr. K. — מוֹעֵד m. bestemt Tid. — יוֹם m. Dag; pl. יָמִים. — V. 12. עָבַר gaae forbi, gaae over; Hi. bringe, bringe Offer; pr. Hi. — שֶׁגֶר m. Unge. — V. 13. פָּדָה löskjöbe; fut. K. — עָרַף knække Halsen; af עֹרֶף Nakke. — V. 14. שָׁאַל fordre, spörge; fut. K.

V. 15. קָשָׁה er haard; Hi. forhærdes; pr. Hi. — הָרַג dræbe; fut. K. — V. 16. טוֹטָפוֹת pl. f. Arm- og Pandebaand, hvorpaa Steder af Loven stode skrevne. — V. 17. נָחָה K. og Hi. lede, före; pr. K. — כִּי conj. endskjöndt. — נָחַם K. ubr.; N. have Medlidenhed med; fortryde; fut. N. — מִלְחָמָה f. Krig. — V. 18. סָבַב vende sig; Hi. lade vende sig; fut. Hi.; cfr. §. 14. 1. Anm. 3. — מִדְבָּר m. Örk; af דָּבַר. —

חֲמֻשִׁים adj. pl. væbnede. — עָלָה stige op; især: reise fra Ægypten til Palæstina; pr. K. — V. 19. עֶצֶם f. Been. — שָׁבַע N. sværge; Hi. tage i Eed; 1) inf. abs. Hi.; 2) pr. Hi. — פָּקַד see til, besöge.

V. 20. חָנָה slaae Leir; fut. K. — קָצֶה m. Ende, Grændse. — V. 21. יוֹמָם adj. om Dagen. — עַמּוּד m. Stötte. — עָנָן m. Skye. — אוֹר er lys; Hi. lyse; inf. Hi. — V. 22. מוּשׁ K. og Hi. vige bort; fut. Hi.

Cap. XIV.

V. 2. נֹכַח ligeoverfor. — V. 3. בּוּךְ K. ubr.; Ni. er forvirret, forvildet. — סָגַר lukke, indeslutte. — V. 4. חָזַק er stærk, haard; Pi. forhærde. — רָדַף forfölge. — כָּבֵד er tung, æret (gravis esse) N. blive hædret. — חַיִל m. Magt, Kraft; Hær.

V. 5. נָגַד K. ubr.; Hi. forkynde; Ho. pass.; fut. Ho. — בָּרַח flygte. — הָפַךְ vende; N. vende sig; forandre sig; fut. N. — לֵבָב m. Hjerte; samme. s. לֵב. — עָבַד tjene, trælle; inf. K. — V. 6. אָסַר binde, spænde for; fut. K. — רֶכֶב m. Vogn. — V. 7. בָּחַר udvælge; part. pass. K. — שָׁלִישׁ m. Vognkjæmper. Paa hver

Stridsvogn vare trende Mænd; den ene styrede, den anden holdt Skjoldet; den tredie kiæmpede; af שָׁלִישׁ. — V. 8. רוּם er höi, oplöftet; part. act. K. f. — V. 9. נָשַׂג K. ubr.; Hi. indhente. — פָּרָשׁ m. Rytter.

V. 10. קָרַב nærme sig; Hi. id.; pr. Hi. — צָעַק raabe; fut. K. — V. 11. קֶבֶר m. Grav. — V. 12. חָדַל afstaae fra; ophöre med; imp. K. — V. 13. יָצַב K. ubr.; stille; Hp. stille sig; imp. Hp. — יְשׁוּעָה f. Frelse. — V. 14. לָחַם spise; krige; N. kjæmpe; fut. N. — חָרַשׁ er stum; Hi. tie; fut. Hi.

V. 16. רוּם er höi; Hi. oplöfte; imp. Hi. — מַטֶּה m. Stok; af נָטָה udstrække. — בָּקַע klöve; imp. K. — יַבָּשָׁה f. tört Land; af יָבֵשׁ. — V. 19. מַלְאָךְ m. Engel. — V. 20. מַחֲנֶה m. Leier. — אוֹר er lys; Hi. oplyse; fut. Hi. — V. 21. יָלַךְ gaae; Hi. lade gaae; sætte i Bevægelse; fut. Hi. — עַז adj. stærk. — V. 22. חוֹמָה f. Muur. — יָמִין m. Höire Haand. — שְׂמֹאל m. Venstre Haand. — V. 24. אַשְׁמֹרֶת f. Nattevagt; af שָׁמַר.

V. 25. אוֹפָן m. Hjuul. מֶרְכָּבָה f. Vogn. — נָהַג K. og Pi. lede, före; fut. Pi. — כְּבֵדוּת f. Besværlighed. — נוּס flygte; fut K. — V. 27. אֵיתָן m. Flodleie. — נָעַר afryste; Pi. drive ind. — V. 30. יָשַׁע K. ubr. er viid; Hi. frelser, redder;

fut. Hi. — שָׂפָה f. Læbe, Bred. — אָמַן er fast, sikker, troe; Hi. troe; fut. Hi.

Cap. XV.

V. 1. אָז conj. da. — שִׁיר synge; fut. K. — שִׁירָה f. Sang. — גָּאָה er ophöiet, majestætisk; 1) inf. abs. K.; 2) pr. K. — רָכַב ride; part. act. K. — רָמָה kaste, styrte. — V. 2. עֹז m. Styrke; Berömmelse, Lovprisning. — זִמְרָת f. Sang. — יָהּ Gud. — יְשׁוּעָה f. Frelse. — אֵל m. Gud. — נָוָה er skjön; Hi. lovprise; fut. Hi. — רוּם er höi; Pll. ophöie; fut. Pll. — V. 4. יָרָה kaste. — מִבְחָר m. det Udvalgte. — טָבַע synke ned; Pu. id.; pr. Pu.

V. 5. תְּהוֹם com. Afgrund; Bölge. — כָּסָה skjule; fut. Pi. — יָרַד stige ned; pr. K. — מְצוֹלָה f. Dybde. — אֶבֶן f. Steen. — V. 6. יָמִין m. Höire Haand. — אָדַר K. ubr. er viid; Ni. forherliges; part. N. med י parag. — כֹּחַ m. Kraft. — רָעַץ knuse; fut. K. — אוֹיֵב m. Fjende. — V. 7. רֹב m. Mængde, Storhed; af רָבַב. — גָּאוֹן m. Höihed, Majestæt. — הָרַס forstyrre, ödelægge; fut. K. — קוּם staae op; staae op imod; part. act. K. — חָרוֹן m. Opflammen; Vrede; af חָרָה. — קַשׁ m. Straae, Avner. —

V. 8. עָרַם K. ubr.; N. opdynges. — נֵד m. Dynge. — נָזַל flyde; part. act. K. pl. Vande. — קָפָא löbe sammen. — V. 9. חָלַק er glat, deler; Pi. deler; fut. Pi. — שָׁלָל m. Bytte. — מָלֵא er fuld; er tilfredsstillet; fut. K. נַפְשִׁי min Attraae, min Lyst skal stilles paa dem. — רִיק Hi. blotte, drage Sværd; fut. Hi. — יָרַשׁ tage i Besiddelse, arve, eie; Hi. give i Besiddelse, indtage, besætte, forjage; fut. Hi.

V. 10. נָשַׁף aande. — צָלַל synke ned. — עוֹפֶרֶת f. Blye. — אַדִּיר adj. stor, vældig. — V. 11. קֹדֶשׁ m. Hellighed. — יָרֵא frygte; N. pass.; part. N. frygtelig, venerandus. — תְּהִלָּה f. Lovsang, Lovprisning. — פֶּלֶא m. Undergjerning. — V. 12. נָטָה udstrække. — בָּלַע opsluge; fut. K. — V. 13. נָחָה K. og Hi. lede, före; pr. K. — חֶסֶד m. Kjerlighed. — גָּאַל löskjöbe; indfrie; befrie, redde. — נָהַל K. ubr.; Pi. före; pr. Pi. — נָוֶה m. Bolig. — V. 14. רָגַז bæve, zittre. — חִיל m. Smerte, Skjælven; af חוּל. — אָחַז gribe, tage.

V. 15. בָּהַל K. ubr.; N. skjælve. — אַלּוּף m. Familiehoved; især Edomiternes Stamfyrster. — אֵיל m. Mægtig, Fornem. — רַעַד m. Bæven. — מוּג flyde hen; N. id.; forsage af Frygt; pr. N. — V. 16. אֵימָה f. Skræk. — פַּחַד

m. Frygt, Angest. — זְרוֹעַ c. Arm. — דָּמַם tie; fut. K.; §. 39. 8. Anm. 3. — קָנָה kjöbe, erhverve. — V. 17. נָטַע plante; fut. K. — הַר m. Bjerg. — נַחֲלָה f. Arv, Eiendom. — מָכוֹן m. Sted. Grundvold; af כּוּן. — יָשַׁב sidde, boe; inf. K. — פָּעַל gjöre. — מִקְדָּשׁ m. Helligdom. — כּוּן K. ubr.; Pll. stille; grundfæste; pr. Pll. — V. 18. מָלַךְ regjere. — עַד og עֶד m. Evighed.

V. 20. נְבִיאָה f. Prophetinde. — תֹּף m. Aduphe, Haandpauke. — מְחֹלָה f. Dands. — V. 21. עָנָה svare; synge Vexelsange; fut. K. — V. 23. שָׁתָה drikke; inf. K. — מָרָה f. Bitterhed. — מַר adj. bitter. — V. 24. לוּן K. ubr.; N. knurre; fut. N.

V. 25. יָרָה K. ubr.; Hi. vise. — שָׁלַךְ K. ubr.; Hi. kaste. — מָתַק bliver söd; drikkeligt. — שָׁם adv. der. — שׂוּם sætte; pr. K. — חֹק m. Lov, Bestemmelse. — מִשְׁפָּט m. Dom; Lov. — נָסָה K. ubr.; Pi. friste, forsöge. Men: Her gav Gud Folket Love, og prövede det, om det vilde holde dem. — V. 26. יָשָׁר adj. ret. — אָזַן K. ubr.; Hi. höre paa. — מִצְוָה f. Bud. — שָׁמַר iagttage. — מַחֲלָה f. Sygdom. — רָפָא læge. — V. 27. עַיִן f. Öie, Kilde. — תָּמָר m. Palmetræe.

Cap. XVI.

V. 3. מִי־יִתֵּן hvo vil give ɔ: gid; cfr. §. 65. 3. Anm. — סִיר com. Gryde. — שֹׂבַע m. Mættelse. — רָעָב m. Hunger. — V. 4. לָקַט samle; pr. K. — דָּבָר m. Ord; Ting; ד״י det Daglige.

V. 5. כּוּן K. ubr.; Hi. stille, tilberede; pr. Hi. — מִשְׁנֶה m. den anden Plads; det dobbelte. — V. 7. כָּבוֹד m. Ære; Glands. — תְּלֻנּוֹת plur. f. Knur; Murren.

V. 10. פָּנָה vende sig; fut. K. — V. 13. שְׂלָו m. Vagtel, pl. שַׂלְוִים. — שְׁכָבָה f. Liggen. — טַל m. Dug; ש״ט Dugfald. — V. 14. דַּק adj. tynd, fiin. — מְחֻסְפָּס m. noget skjælformigt. Eg. part. pass. Peala af חָסַף sam. som חָשַׂף afskrælle. — כְּפוֹר m. Riimfrost.

V. 15. מָן m. Manna, en söd Materie, som i Sommermaanederne, især efter en stærk Dug, udsveder af Bladene paa flere Træarter i Orienten (f. Ex. af Södtornen, Hedysarum Alhagi), og af Indvaanerne samles i smaa gjennemsigtige Korn. — V. 16. צָוָה Pi. befale. — עֹמֶר m. Omer, et Maal af ubestemmeligt Indhold; en tiende Deel af en Epha. — גֻּלְגֹּלֶת f. Hjerneskal. Det bruges, naar man tæller Personer. — מִסְפָּר m. Tal. — אֹהֶל m. Telt. — V. 17. רָבָה er mangfoldig; Hi. gjör mangfoldig; samler meget; part. Hi. — מָעַט er

liden; Hi. gjör liden, formindske; samle lidet. — V. 18. מָדַד maale; fut. K. — עָדַף er overflödig; Hi. har Overflod; pr. Hi. — חָסֵר mangle; Hi. id.; pr. Hi.

V. 20. רוּם er höi; hæve sig; voxe; fut. K. — תּוֹלָע m. Orm. — בָּאַשׁ stinke; fut. K. — קָצַף vredes; fut. K. — V. 21. חָמַם er, bliver varm. — שֶׁמֶשׁ com. Sol. — מָסַס smelte hen; N. id.; pr. N. — V. 22. נָשִׂיא m. Fyrste. — V. 23. שַׁבָּתוֹן m. Hviledag, Hvile. — שַׁבָּת com. Sabbath, Hviledag; af שָׁבַת. — אָפָה bage; 1) fut. K.; 2) imp. K.; cfr. §. 14. 2. a. — בָּשַׁל koge intrans.; Pi. koge trans.; 1) fut. Pi.; 2) imp. Pi. — עָדַף er tilovers. — יָנַח K. ubr.; Hi. nedlægge, lade tilbage. — מִשְׁמֶרֶת f. Bevaring. — V. 24. רִמָּה f. Orm.

V. 28. מָאֵן K. ubr.; Pi. vægre sig ved. — V. 31. זֶרַע m. Sæd, Fröe. — גַּד m. Coriander, hvis Fröe er rundt, af et Peberkorns Störrelse. — לָבָן adj. hviid. — טַעַם m. Smag. — צַפִּיחִית f. Kage. — V. 33. צִנְצֶנֶת f. Kar, Skaal. — יָנַח K. ubr.; Hi. nedlægge; imp. Hi.

V. 35. יָשַׁב sidde, boe; N. pass.; part. N. — V. 36. אֵפָה f. et Kornmaal af ubestemmelig Störrelse; indeholder 10 Omer, og sammenlignes med Attikernes Medimnos, en Skjeppe.

Cap. XVII.

V. 1. מַסַּע m. Reisen; især om Nomadernes Omreisen; af נָסַע. — V. 2. רִיב trættes, kives; fut. K. — V. 3. עָלָה stige op; Hi. lade stige op, före op; pr. Hi. — מוּת döe; Hi. ihjelslaae; inf. Hi. — צָמָא m. Törst. — V. 4. סָקַל stene; pr. K.

V. 6. צוּר m. Klippe. — V. 9. בָּחַר udvælge; imp. K. רֹאשׁ m. Hoved, Spidse. — גִּבְעָה f. Höi. — V. 11. גָּבַר har Overhaand. — V. 12. כָּבֵד adj. tung. — שִׂים lægge, sætte; fut. K. — תָּמַךְ gribe, holde, opretholde, understötte; pr. K. — אֱמוּנָה f. Fasthed ɔ: fast. — בּוֹא gaae ind, komme; om Solen: gaae ned; inf. K. — שֶׁמֶשׁ c. Sol. — V. 13. חָלַשׁ beseire, overvinde; fut. K. — V. 14. כָּתַב skrive; imp. K. — זִכָּרוֹן Ihukommelse. — סֵפֶר m. Bog. — אֹזֶן f. Öre. — מָחָה udslette, ödelægge; 1) inf. abs. K.; 2) fut. K. — זֵכֶר m. Minde.

V. 15. בָּנָה bygge; fut. apoc. K. — נֵס m. höi Stang; Fahne. — V. 16. כֵּס m. Throne; sam. som כִּסֵּא; men muelig er Læsemaaden urigtig, istedet for נֵס.

Cap. XVIII.

V. 1. כֹּהֵן m. Præst. — חֹתֵן m. Sviegerfader. — V. 2. שִׁלּוּחִים plur. m. Bortsendelse, Skilsmisse. — V. 3. נָכְרִי fremmed. — V. 4. עֵזֶר m. Hjælp. — נָצַל K. ubr.; udrive; Hi. redde, befrie; fut. Hi. — חֶרֶב f. Sværd.

V. 6. בּוֹא komme; part. act. K. — V. 7. שָׁחָה böie sig; fut. apoc. Hpll.; cfr. Ex. 4, 31. — נָשַׁק kysse; fut. K. — שָׁלוֹם m. Fred, Velbefindende. — V. 8. אוֹדוֹת plur. f. Aarsager. — תְּלָאָה f. Besværlighed. — V. 9. חָדָה glæde sig; fut. apoc. K.

V. 10. בָּרַךְ velsigne; part. pass. K. — V. 11. זִיד K. og Hi. vise sig stolt, ulydig imod; handle formastelig imod; pr. K. — V. 13. שָׁפַט dömme; inf. K.

V 15. דָּרַשׁ fordre, spörge; inf. K. — V. 16. דָּבָר m. Ord, Ting; Sag, Retssag. — V. 18. נָבַל visne, falde af; afkræftes, udmattes; 1) inf. abs. K.; 2) fut. K. — יָכֹל kan; fut. Ho. — V. 19. יָעַץ give Raad; fut. K. — מוּל præp. ligeoverfor. — בּוֹא komme; Hi. bringe; pr. Hi.

V. 20. זָהַר K. ubr.; glindse; Hi. lyse, oplyse, belære; pr. Hi. — V. 21. חָזָה see, udsee; fut. K. — חַיִל m. Kraft, Styrke; Dyd, virtus;

אִישׁ ח׳ en dygtig, brav Mand. — יָרֵא adj. frygtende. — אֱמֶת f. Troskab, Trofasthed; af אָמַן. — שָׂנֵא hade; part. act. K. — בֶּצַע m. slet Vinding. — V. 22. קָלַל er let; Hi. gjör let; imp. Hi. — נָשָׂא bære; pr. K. — V. 23. מָקוֹם m. Sted.

V. 25. רֹאשׁ m. Hoved, Overhoved. — שַׂר m. Fyrste. — V. 26. קָשֶׁה adj. haard, vanskelig. — שָׁפַט dömme; fut. K. 3. pl. m. for יִשְׁפְּטוּן §. 14. 3. Anm. 6.

Cap. XIX.

V. 3. נָגַד Hi. forkynde; fut. Hi.; sjelden Form for תַּגִּיד. — V. 4. כָּנָף f. Vinge. — נֶשֶׁר m. Örn. — V. 5. סְגֻלָּה f. Eiendom, Skat. — V. 6. מַמְלֶכֶת f. Kongerige. — V. 9. עָב com. Mörke, Skye. — עָנָן m. Skye. — בַּעֲבוּר formedelst, for at. — אָמַן er fast, sikker, troe; Hi. troer.

V. 10. קָדַשׁ er hellig; Pi. hellige; Hp. hellige sig. — כָּבַס vaske (Klæder); pr. Pi. — שִׂמְלָה f. Klæder. — V. 11. כּוּן K. ubr.; Hi stille; tilberede; N. pass. er opstillet; er tilrede, beredt; part. N. — V. 12. גָּבַל begrændse; Hi. omgrændse; h. l. bestemme Grændserne for Folket. — נָגַע röre ved; inf. K. — קָצֶה m. Ende, Grændse. — מוּת döe; Hi. dræbe; Ho. dræbes;

1) inf. abs. K.; 2) fut. Ho. — V. 13. יָרָה kaste, kaste med Pile; N. skydes med Pile; 1) inf. abs. K.; 2) fut. N. — חָיָה leve; fut. K. — מָשַׁךְ gribe, tage, holde; trække; inf. K. — יוֹבֵל com. et blæsende Instrument, Jubelhornet. מ״י blæse Jubelhornet.

V. 15. נָגַשׁ nærme sig til; fut. K. — V. 16. קוֹל m. Röst, Stemme; Torden. — בָּרָק m. Lynild. — שׁוֹפָר m. Trompet. — חָרַד bæve, skjælve; fut. K. — V. 17. תַּחְתִּית f. det som er nedenfor. — עָשַׁן ryge. — עָשָׁן m. Rög; St. cstr. עֶשֶׁן.

V. 21. הָרַס nedrive; bryde frem; fut. K. — V. 22. פָּרַץ nedrive; bryde ind paa; fut. K. — V. 23. עוּד forsikkre, bevidne; Hi. vidne; erklære höitidelig; pr. Hi.

Cap. XX.

I dette Capitel (v. 2-14.) som indeholder de ti Bud, findes en særegen Accentuation (cfr. Chrestomath. hebr. vol. II. de accentuologia Hebraica §. 6.) Ligesom de övrige Capitler er dette deelt i Vers, uden Hensyn til de ti Bud; saaledes er der 13 Vers, og med Hensyn dertil ere Accenter tilsatte i Overeensstemmelse med de almindelige Regler for Accentsætningen. (Cfr. Accentuol. Hebr. §. 4 og 5.) Rimeligviis har en Accentuator deelt Stykket i ligesaamange Dele, som han fandt særskildte Bud, og derefter accentueret. Begge Maader vilde man forbinde, og hvert Ord

fik da to Accenter; dog, naar samme Accent efter begge Accentuationsmaader skulde staae ved eet Ord, sattes den kun eengang.

Det förste Bud (v. 2-6) er större end at det passende kunde udgjöre eet Vers efter den almindelige Længde, Versene have (2 à 4 Sætninger). Det deeltes da i flere Vers, og naar nu Reglerne for Accentuationen anvendes derpaa, da kommer f. Ex. Silluk til at staae 5 Gange, ved Enden af hvert Vers. Men betragter man Buddet som eet Stykke eller Vers, og accentuerer derefter, da kan Silluk kun komme til at staae eengang, nemlig ved Enden af v. 6. — Naar Texten skal accentueres derefter, da kommer i Almindelighed en mindre distinctiv Accent til at staae, hvor der efter den anden Deling staaer en större, eller en conjunctiv Accent for en mindre distinctiv; af den Grund: at jo længere en underordnet Accent er borte fra sin Dominus, desto mere adskiller den (Accentuolog. Hebr. §. 4. 4.), og at forbindende Accenter i meget lange Vers komme til at staae for adskillende, eftersom Accenternes distinctive Kraft er meget relativ og meest afhænger af de fölgende Accenter. (Cfr. Accentuolog. Hebr. §. 4. 5.) Undertiden kan efter begge Delingsmaader i eet Ord komme tvende Accenter af samme Classe, men dog kunne de blive forskjellige, eftersom deres fölgende Dominus er forskjellig (Accentuol. Hebr. §. 5.) Hvert Ord i det förste Bud (v. 2-6 er Exempel paa disse Bemærkninger.

Da det andet Bud just udgjör eet Vers, bliver Accentsætningen den samme efter begge Delingsmaader; altsaa har hvert Ord kun een Accent.

Hvad der er sagt om det förste Bud, gjælder ogsaa om det tredie, som atter indeholder flere Vers (v. 8-11).

Det fjerde Bud, som udgjör eet Vers, (v. 12) har intet Usædvanligt.

Da det 13de Vers indeholder 5te, 6te, 7de og 8de Bud, er her atter en dobbelt Accentsætning; Forholdet er det omvendte af 1ste Bud, hvor eet Bud optog flere Vers. Ifölge Delingen efter Buddene maa i dette Vers 4 Gange sættes Silluk; men efter Versdelingen kun eengang. Den större Accent, naar et Ord har tvende, hörer her til den Deling, som retter sig efter Buddene.

Det 9de Bud udgjör eet Vers, her er da ingen Afvigelse i Accentuationen; men det maa dog bemærkes, at dette Bud, der af Accentuatoren er betragtet som eet, indeholder tillige efter vor Deling det tiende; men man maa tilstaae, at de mere passende forbindes i eet.

En Fölge af den dobbelte Accentsætning er: 1) at et Ord, som efter den ene Deling kom til at staae i Pausa, efter den anden kan blive udenfor Pausa; at det altsaa, naar det i Tonstavelsen havde en kort Vocal, i sidste Tilfælde beholdt den, men i förste fik den beslægtede lange. Hvor dette Tilfælde indtraf, satte man baade den lange og korte Vocal, f. Ex. v. 4; v. 13. — 2) da Dagesch lene sættes i Begyndelsen af et Ord efter enhver Afsats ɔ: efter enhver distinctiv Accent, om end det forrige Ord ender paa en enkelt Stavelse; saa fölger, at et Ord, som begynder med et adspireret Bogstav, naar det staaer efter et Ord, som ender med en enkelt Stavelse, og som efter den dobbelte Accentsætning har saavel en forbindende, som en adskillende Accent, efter den ene Accentsætning skulde have Dag. lene, efter den anden ikke. Naar dette Tilfælde indtræffer, staaer i et saadant Bogstav Dag. lene; men Raphe, som betegner just det Modsatte, nemlig: at Bogstavet skal udtales som adspireret: sættes over det; f. Ex. v. 9; v. 13.

Endelig maa bemærkes, at nogle Bibeludgaver dele det 13de Vers i 4 Vers. Udgivernes Ukyndighed i Accentuologien i dette Capitel have forledet dem dertil; deres Exempel bör altsaa ikke fölges.

V. 4. פֶּסֶל m. udhuggen Billede. — תְּמוּנָה f. Billede. Skikkelse. — V. 5. שָׁחָה Ex. 4. 31. — עָבַד tjene, dyrke; Ho. id.; fut. Ho. — קַנָּא m. den, som ikke lader sin Ret krænke, ivrig. — פָּקַד see til, besöge; hjemsöge, straffe. — עָוֹן m. Forkeerthed, Synd. — שִׁלֵּשִׁים plur. m. Ef-

terkommere i tredie Led. — רִבֵּעִים plur. m. Efterkommere i fjerde Led. — V. 7. נָשָׂא oplöfte; bære; fremföre, udtale; (cfr. ferre, proferre), fut. K. — שָׁוְא m. Forfængeligt, Intet; Lögn, Falskt. — נָקָה er uskyldig; Pi. erklære for uskyldig. — V. 8. זָכַר erindre; inf. abs. K.; cfr. §. 68. 4. — V. 9. מְלָאכָה og מְלֶאכֶת f. Gjerning.

V. 10. אָמָה f. Tjenestepige. — בְּהֵמָה og בְּהֶמַת f. tamt Qvæg. — שַׁעַר c. Port. Det staaer for Stad. — V. 11. נוּחַ hvile; fut. K. — V. 12. כָּבֵד er tung, rig, æret; Pi. ære. — אָרַךְ er lang; Hi. gjör lang; varer længe; fut. Hi. — V. 13. רָצַח slaae ihjel; fut. K. — נָאַף bedrive Hoer; fut. K. — גָּנַב stjæle; fut. K. — עָנָה svare; aflægge Vidne; fut. K. — עֵד m. Vidne, Vidnesbyrd. — שֶׁקֶר m. Lögn. — V. 14. חָמַד attraae; fut. K. — שׁוֹר m. Oxe; enkelt Stykke stort Qvæg. — חֲמוֹר m. Esel.

A. 15. לַפִּיד m. Fakkel, Flamme. — נוּעַ flygte; fut. K. — רָחוֹק adj. fjern; det Fjerne. — V. 16. שָׁמַע höre; adlyde; fut. K. — V. 17. יָרֵא frygte; fut. K. — נָסָה K. ubr., Pi. friste; inf. Pi. — חָטָא synde; fut. K. — V. 18. עֲרָפֶל m. tyk Taage; Mörke. — V. 21. מִזְבֵּחַ m. Altar; af זָבַח offre. — אֲדָמָה f. Jord. — עוֹלָה f. Brændof-

fer. — שֶׁלֶם m. Takoffer. — זָכַר erindre; Hi. bringe i Erindring; lovprise; lade lovprise; fut. Hi. — V. 22. גָּזִית f. Tilhukning; tilhukne Stene. — חֶרֶב f. Sværd; ethvert skjærende Redskab. — נוּף svinge; Hi. id.; bevæge; pr. Hi. — חָלַל gjennembore; Pi. aabne, gjöre tilgjængelig, give til vanhellig Brug, vanhellige. — V. 23. מַעֲלָה f. Opstigen; Trappe; af עָלָה. — גָּלָה blotte; N. pass.; fut. N. — עֶרְוָה f. Blusel.

Numeri.

Cap. X.

V. 2. חֲצוֹצְרָה f. Trompet. — מִקְשָׁה f. dreiet Arbeide. — V. 3. תָּקַע slaae, stöde; stöde i Trompet. — יָעַד bestemme; Ni. aftale om Sted og Tid til Sammenkomst; samles; pr. N. — אֹהֶל m. Telt. — מוֹעֵד m. bestemt Tid; Forsamling, af יָעַד.

V. 5. תְּרוּעָה f. Jubel eller Krigs-Skrig; Basun- eller Trompetskrald; af רוּעַ. — V. 7. קָהַל K. ubr.; Hi. forsamle. — רוּעַ K. ubr.; Hi. skrige, juble, blæse Trompet. Da det her

modsættes תָּקַע, betyder det: blæse Alarm. — V. 9. צַר m. Fjende; af צָרַר er fjendtlig, forfölger. — יָשַׁע K. ubr.; er viid, rummelig; Hi. frelser; Ni. pass.; pr. N.

V. 10. שִׂמְחָה f. Glæde. — V. 11. עָלָה stige op; Hi. före op; Ni. föres op, föres bort; pr. N. — מִשְׁכָּן m. Bolig; Telt. Naar det staaer i Modsætning til אֹהֶל Telt, og bruges om Forsamlingsteltet, betyder det de Bredder og Stænger, hvorpaa Tepperne hængtes, og אֹהֶל betegner da Tepperne. — V. 14. דֶּגֶל m. Fahne for 3 Stammer.

V. 25. אָסַף samle; Pi. id.; slutte Trop; part. Pi. — V. 29. יָטַב er god; Hi. gjör godt. — V. 30. מוֹלֶדֶת f. Födested; Slægt. — V. 33. אָרוֹן c. Kasse, א״ב Pagtens Ark. — תּוּר gaae omkring, for at udsöge Noget, for at speide. — מְנוּחָה f. Hvilested; af נוּחַ hvile. — V. 35. פּוּץ synderslaae; adspredes; fut. K.

Cap. XI.

V. 1. אָנַן K. ubr. Hithpo. sukke, knurre; part. Hithpo. — בָּעַר brænde; fut. K. — V. 2. פָּלַל K. ubr.; Hp. bede. — שָׁקַע oversvömmes; slukkes; fut. K. — V. 4. אֲסַפְסֻף m. sammenlö-

ben Pöbel; af אָסַף. — אָוָה K. ubr.; Hp. önske. attraae; heraf תַּאֲוָה. — בָּכָה græde.

V. 5. דָּגָה f. Fisk. — חִנָּם omsonst, gratis; af חֵן gratia. — קִשֻּׁאִים plur. m. Chate, et Slags Meloner med aflange söde Frugter. Cucumis Chate. Linn. — אֲבַטִּחִים plur. m. Meloner, Vandmeloner, Cucurbita Citrullus. Linn. — חָצִיר m. Græs, Lög. — בֶּצֶל m. Lög, Zviebel. — שׁוּם m. Hvidlög. — V. 6. יָבֵשׁ m. tör, vansmægtende. — V. 7. בְּדֹלַח m. Bdellion, et gjennemsigtigt, vellugtende Harpix. — V. 8. שׁוּט roe; löbe hid og did; pr. K. — טָחַן male, knuse; pr. K. — רֵחַיִם dual. Haandmölle. — דָּכָה. er knust; trans. knuse; pr. K. — מְדֹכָה f. Morter. — פָּרוּר m. Potte. — לְשַׁד m. Saft; Kage. — שֶׁמֶן m. Fedt, Olie.

V. 11. רוּעַ er ond; Hi. gjör ondt; pr. Hi. — מָצָתִי §. 43, 4. Anm. 5. — V. 12. הָרָה undfange; pr. K. — חֵיק m. Barm, Skjöd. — אֹמֵן m. Pleiefader. — יָנַק dier; part. act. K. — V. 16. אָסַף samle; imp. K.; med ה parag. — V. 17. יָרַד stige ned; pr. K. — אָצַל borttage; pr. K.

V. 20. זָרָא m. Ækelhed. — מָאַס forkaste, foragte. — V. 23. קָצַר fut. O. afskjære; fut. A. er afskaaren, forkortet, kort. — קָרָה

möde; fut. K. — V. 25. נָבָא K. ubr.; N. forkynde Guds Udsagn; Hp. id. fut. Hp. — V. 28. שָׁרַת K. ubr.; Pi. tjene; part. Pi. — כָּלָא forhindre; imp. K. — V. 29. קָנָא K. ubr.; Pi. er ivrig for; opvække Eens Iversyge. — V. 31. גּוּז gaae frem; caus. lade fremgaae. — נָטַשׁ lade, efterlade; fut. K. — V. 32. שָׁטַח udbrede.

Cap. XII.

V. 3. עָנָו m. lidende; ydmyg, taalmodig; blid, sagtmodig; af עָנָה. — V. 4. פִּתְאֹם adv. pludselig. — V. 8. חִידָה f. noget Indviklet; Gaade.

V. 10. צָרַע er spedalsk; Pu. id.; part. Pu. — שֶׁלֶג m. Snee. — V. 11. יָאַל K. ubr.; N. handler daarlig; pr. N. — V. 14. יָרַק spytte. — כָּלַם K. ubr.; Hi. beskjæmme; N. pass.

Cap. XIII.

V. 18. רָפֶה adj. svag. — V. 19. מִבְצָר m. befæstet Stad. — V. 20. שָׁמֵן adj. feed. — רָזֶה adj. mager. — בִּכּוּרִים plur. m. de tidligst modne Frugter. — עֵנָב m. Viindrue. — V. 23. זְמוֹרָה f. Viinranke. — אֶשְׁכּוֹל Rebe, hvorpaa Bærrene

sidde; Viindrueclasse. — מוֹט m. Bærestang. — רִמּוֹן m. Granatæble. — תְּאֵנָה f. Figentræe. — V. 28. אֶפֶס m. Ende; אֶפֶס־כִּי men, dog. — עַז adj. stærk. — בָּצַר afskjære, befæste.

V. 30. הָסָה K. ubr.; Pi. tie; Hi. bringe til Taushed, berolige. — V. 31. דִּבָּה f. ondt Rygte, Bagtalelse. — V. 32. מִדָּה f. Udstrækning, Storhed. — V. 33. נְפִילִים plur. m. Kjæmper. — חָגָב m. Græshoppe.

Cap. XIV.

V. 3. בַּז m. Bytte. — V. 6. קָרַע synderrive. — V. 9. מָרַד falder fra, gjör Oprör. — צֵל m. Skygge, Beskyttelse. — V. 10. רָגַם stene. — V. 11. נָאַץ foragte; Pi. id. — V. 18. אָרֵךְ lang; St. cstr. אֶרֶךְ; א״ אַפַּיִם langmodig. — פֶּשַׁע m. Forseelse, Bröde. — שִׁלֵּשִׁים plur. m. Efterkommere i tredie Led. — V. 19. סָלַח tilgive. — V. 24. מָלֵא er fuld, fylder; Pi. fylde, gjöre noget fuldkommen; מִלֵּא אַחֲרֵי פ״ er elliptisk for מִלֵּא לָלֶכֶת אַחֲרֵי פ״ fuldkommen fölge Een.

V. 25. עֵמֶק m. Dal. — V. 29. פֶּגֶר m. Liig. — V. 33. זְנוּת f. Horerie, Afgudsdyrkelse. — תָּמַם er fuldendt, færdig; er fortæret, tilintetgjort. — V. 34. תְּנוּאָה f. Bortgang, Bort-

ſjernelse. — V. 39. אָבַל sörge; Hp. id. — V. 41. עָבַר gaae over; overtræde. — צָלַח lykkes. — V. 44. עָפַל er forvoven, hovmodig imod; Hi. id. — V. 45. כָּתַת smedde, synderslaae; Hi. slaae, adsprede; fut. Hi.

Cap. XVI.

V. 6. מַחְתָּה f. Ildbækken, Rögelseskaal. — V. 7. קְטֹרֶת f. Rögelse. — V. 9. בָּדַל K. ubr.; Hi. adskille. — V. 10. כְּהֻנָּה f. Præstedömme. — V. 13. שָׂרַר er Herre; Hp. gjöre sig til Herre. — V. 14. נָקַר udgrave, udstikke Öinene; Pi. id.

V. 21. רֶגַע m. Öieblik; adv. pludselig. — V. 22. קָצַף vredes. — V. 26. סָפָה samle; N. pass.; omkomme. — V. 29. פְּקֻדָּה f. Forsorg, Straf. — V. 30. בְּרִיאָה f. Skabning. — פָּצָה opspærre Munden; pr. K. — בָּלַע opsluge. — V. 32. רְכוּשׁ m. Eiendom. — V. 33. אָבַר gaae tilgrunde.

Cap. XVII.

V. 2. שְׂרֵפָה f. Brand; brændte Ting. — הָלְאָה adv. videre.. — V. 3. רִקֻּעִים plur. m. Blikplade. — פַּח m. Net; Blik. — צִפּוּי m. Metal - Over-

træk. — V. 4. רָקַע stampe; Pi. hamre, udstrække ved Hamren. — V. 5. זָר m. Fremmed; part. K.; af זוּר. — V. 6. הֲמִתֶּם Ex. 1. 16. — V. 11. מְהֵרָה f. Iil; adv. hurtig. — כָּפַר bedække; Pi. forsone. — קֶצֶף m. Vrede. — V. 13. עָצַר holde tilbage; standse; N. pass. — V. 19. יָנַח K. ubr.; Hi. nedlægge; pr. Hi. — יָעַד bestemme; N. komme sammen med.

V. 20. שָׁכַךְ sætte sig, synke; Hi. stille; pr. Hi. — צִיץ glindse, blomstre; deraf צִיץ m. Noget glindsende, Blomst. — גָּמַל afvænne Barnet; modnes. — שָׁקֵד m. Mandeltræe, Mandel.

Cap. XX.

V. 5. רִמּוֹן m. Granatæble. — V. 10. מָרָה er oprörsk, gjenstridig. — V. 12. קָדַשׁ er hellig; Hi. helliger, holder for hellig; inf. Hi. — V. 13. רִיב trættes; pr. K. — V. 16. קָצֶה m. Ende. — גְּבוּל m. Grændse. — V. 17. בְּאֵר f. Brönd. — V. 19. מְסִלָּה f. banet Vei. — מֶכֶר m. det, som er tilfals; Kjöbepriis. — V. 26. לָבַשׁ iföre sig Klæder; Hi. iklæde en Anden; pr. Hi.

Cap. XXI.

V. 1. שָׁבָה tage fangen; fut. apoc. K. — שְׁבִי m. Fangenskab. — V. 2. נָדַר love; fut. K. — נֶדֶר m. Lövte. — חָרַם K. ubr.; Hi. indvie til Herren, saa at det Indviede ikke kunde indlöses. Naar man under en Byes Beleiring indviede den til Herren, da nedsablede man ved dens Erobring baade Mennesker og Dyr, og Byen afbrændtes. Baade om Indvielsen selv, og den deraf fölgende Ödelæggelse bruges Verbet חָרַם og Substantivet חֵרֶם.

V. 5. קוּץ ækles ved, föle Modbydelighed for; pr. K. — קְלֹקֵל adj. ringe; af קָלַל. — V. 6. נָחָשׁ m. Slange. — שָׂרָף m. giftig Slangeart. — נָשַׁךְ bide; Pi. id., fut. Pi. — V. 8. נֵס m. höi Stang, Fahne. — נְחֹשֶׁת f. Kobber. — V. 11. מִזְרָח m. Östen; af זָרַח staae op (om Solen). — V. 14-16. מִלְחָמָה f. Krig. — וָהֵב Vaheb, et ubekjendt Steds Navn. Naar man læser אֶתְוַהֵב, kan man oversætte: viste sig. Det er da præt. Hp. med en chaldaisk Formation istedetfor הִתְיַהֵב af יָהַב dedit; Hp. dedit se. Men denne Læsemaadens Forandring, som forresten har Rabbi Kimchis Auctoritet for sig, anbefaler sig ikke ved det fölgende. וְאֵת. — סוּפָה f. Storm. — נַחַל m. Dal, hvori en Bæk flyder; Bæk, Flod. —

אֶשֶׁד m. Udgyden, Nedrinden. — עָר Ar, Moabs Hovedstad. — שָׁעַן K. ubr.; Ni. stötte sig; ligge hos, grændse til.

Dette vanskelige Sted, der i Almindelighed antages at have en fordærvet Text, synes dog at kunne forklares ved fölgende Bemærkninger. I Anledning af at Forfatteren i v. 13. har anfört, at Arnon-Floden danner Grændsen mellem Moabiterne og Amoriterne, erindrer han et Sted af en poetisk Beskrivelse, som siger det samme. Derfor anförer han Stedet, som altsaa, udrevet af sin Sammenhæng, maa blive dunkel. Dette poetiske Stykke synes forresten at være et Fragment af en Krigssang, forfattet i Anledning af Israeliternes Toge og Seiervindinger för Overgangen over Jordan. Overs. Derfor hedder det i Bogen om Krigene: Herren er med Vaheb i Stormen (Herren forestilles selv at anföre Israels Folk) og mod Arnons-Strömme og de rindende Bække, som böie sig mod Ars Leie, og læne sig til Moabs Grændse.

V. 17. עֲלִי stige op; 2. s. f. imp. K. — עָנָה svare, synge, besynge c. c. ל. — V. 18. חָפַר grave. — שַׂר m. Fyrste. — כָּרָה grave; id. qu. חָפַר. — נָדִיב frivillig, godgjörende; ædel; Subst. Adelig, Fyrste. — חָקַק indgrave, bestemme; anordne; Po. anordne; part. Po. Anförer, Scepter. — מִשְׁעֶנֶת m. Stav; af שָׁעַן N. stötte sig.

For at forstaae dette Vers maa erindres: I Anledning af den i v. 16. omtalte Brönd, anföres her et Vers, eller maaskee blot et Fragment af et större Vers. Af Mangel paa stedse rindende Kilder grave Orientalerne Brönde. Naar de grave tilstrækkelig dybt, ere de visse paa, at stöde paa underjordiske Kilder, som trænge sig frem, og stige op i den gravede Aabning. Her opfordres saaledes Brönden til at stige op af dens underjordiske Gange, og Folket til at besynge den. Overs. v. 27. Da sang

Israel denne Sang: stig op, o Brönd! besynger den (I Israels Börn!) v. 18. den Brönd, som (underforstaae אֲשֶׁר) Fyrsterne gravede, som Folkets, med Herskerstav og Scepter prydede, Ædle kastede.

V. 20. שָׁקַף K. ubr.; N. hænge ud over, rage frem, see ud over; part. N. — יְשִׁימוֹן m. Örk. — V. 27. מָשַׁל fremsætte en Lignelse, et Ordsprog; tale billedlig. — בָּנָה bygge; N. pass. — כּוּן K. ubr.; Pll. stille opreist; grundfæster; Hpll. er, bliver grundfæstet; fut. Hpll. for תִּתְכּוֹנֵן. — V. 35. שָׂרִיד m. Overbleven.

Cap. XXXI.

V. 2. נָקַם hævne. — V. 3. חָלַץ K. ubr.; N. ruste sig til Kamp; imp. N. — V. 5. מָסַר N. tælles, mynstres. — V. 8. חָלָל m. gjennemboret, dödelig saaret, dræbt. — V. 10. טִירָה f. Nomadebye. — V. 11. שָׁלָל m. Bytte. — מַלְקוֹחַ id. qu. שָׁלָל. — V. 16. מָסַר vove. — מַעַל m. Synd, Overtrædelse. — V. 22. בְּדִיל m. Tin. — עֹפֶרֶת f. Blye. — V. 23. נִדָּה f. Ureenhed. מֵי נ׳ Ureenheds Vand ɔ: Vand til at rense det Urene; Renselses Vand. — V. 28. מֶכֶס m. Afgivt af Noget. — V. 29. תְּרוּמָה f. Gave, især til gudstjenestlig Brug. — אָחַז gribe, tage, udtage; især

pass. udtagen, som truffen ved Lodkastning; part. pass. K.

V. 50. קָרְבָּן m. Offer, hvad enten der tales om blodige eller ublodige. — אֶצְעָדָה f. Skridtkjæde, nogle smaae Lænker, som de orientalske Fruentimmer bære mellem Anklerne; for at tage smaae Trin. — צָמִיד m. Armbaand. — טַבַּעַת f. Signetring. — עָגִיל m. Örering. — כּוּמָז m. en gylden Prydelse; rimmeligviis Halsbaand.

Cap. XXXII.

V. 7. נוּא K. ubr.; Hi. afholde, afvende fra. — V. 13. נוּעַ vandre om. — V. 14. תַּרְבּוּת f. Yngel. — V. 17. חוּשׁ ile; part. pass. K. pl. חֻשִׁים ilende. — V. 19. נָחַל arve, tage i Besiddelse. — V. 20. חָלַץ K. ubr.; N. ruste sig til Kamp. — חָלוּץ m. væbnet.

V. 25. צָוָה K. ubr.; Pi. befaler. — V. 32. נַחְנוּ vi, pron. pers. — V. 33. מַמְלֶכֶת f. Kongerige. — V. 39. לָכַד fange, erobre. — V. 41. חַוּוֹת pl. f. Hyttebye, Nomadebye.

Deut.

Cap. I.

V. 1. מוּל præp. for, ligeoverfor. — V. 5. יָאַל Hi. begynde. — בָּאַר K. ubr.; Pi. indgrave; forklare. — V. 7. שָׁכֵן m. Indvaaner, Beboer. — עֲרָבָה f. Slette; Örk; især kaldes saaledes den Landstrækning, som ligger Östen for det döde Hav og Jordan. — שְׁפֵלָה f. fladt Land; især den sydvestlige Strækning af Palæstina, mellem Bjergene og Havet. — נֶגֶב m. Syd; især den sydlige Egn af Palæstina. — חוֹף m. Strandbred. — V. 12. טֹרַח m. Besværlighed, Byrde. — מַשָּׂא m. Bæren, Byrde; af נָשָׂא. — V. 13. נָבוֹן m. forstandig; eg. part. N.; af בִּין. — יָדוּעַ m. bekjendt, anseet, agtet; eg. part. pass. K.; af יָדַע. — V. 17. נָכַר K. ubr.; Hi. ansee; הִכִּיר פָּנִים ansee Personer, er partisk. — גּוּר frygte; fut. K. — קָשָׁה er haard; er svær.

V. 21. חָתַת er synderbrudt; er forskrækket; N. er synderbrudt; er forskrækket; fut. N. — V. 22. חָפַר grave; udforske; udspeide. — V. 26. אָבָה vil; altid med Negation. — V. 27. רָגַן K. og N. er gjenstridig. — שִׂנְאָה f. Had. — שָׁמַד K. ubr.; Hi. ödelægge. — V. 28. מָסַס smelte;

flyde hen, forgaae; Hi. gjöre forsagt. — V. 29. עָרַץ skjælve, frygte. — V. 37. אָנַף vredes; Hp. id. — V. 41. הוּן Hi. holde for ringe, let. — V. 43. זִיד K. og Hi. er stolt, forvoven, ulydig mod Gud. — V. 44. דְּבוֹרָה f. Bie. — כָּתַת hamre, sönderslaae; Hi. adsprede Fjenden; §. 39. 8. Anm. 3.

Cap. II.

V. 4. צָוָה K. ubr.; Pi. befale; imp. Pi. — V. 5. גָּרָה K. ubr.; Hp. er opbragt paa; indlade sig i Krig med; cfr. §. 9. 3. a. — מִדְרָךְ m. Sted, som betrædes; af דָּרַךְ. — יְרֻשָּׁה f. Eiendom. — V. 7. חָסֵר mangle. — V. 9. צָרַר forfölge, bekrige. — V. 10. רְפָאִים pl. m. Rephaiter, et cananitisk Kjæmpefolk; ligesom אֵימִים, עֲנָקִים og זַמְזֻמִּים. — V. 15. הָמַם forskrække; ödelægge. — V. 23. חָצֵר com. Forgaard; Landsbye.

25. חָלַל gjennembore; Hi. begynde. — פַּחַד m. Skræk. — V. 34. מְתִים pl. m. Mænd. — שָׂרִיד m. tilbagebleven, Een, som er reddet fra et Nederlag. — שָׂגַב er höi, fast, uindtagelig.

Cap. III.

V. 4. חֶבֶל m. Snor, Maalesnor; Landstrækning. — V. 5. חוֹמָה f. Muur. — גָּבוֹהַּ m. höi. — דֶּלֶת f. Dör. — בְּרִיחַ m. Slaae, Skaade. — פְּרָזִי m. Slette-Beboer. — V. 10. מִישׁוֹר m. Slette. — V. 11. עֶרֶשׂ f. Seng, Leie. — חֲצִי m. Halvdeel. — V. 17. מֶלַח m. Salt. י״ה det döde Hav. — אֲשֵׁדָה f. Bjergets Fod. — מִזְרָח m. Östen. — V. 23. חָנַן er naadig; Hp. beder om Naade. — V. 24. גְּבוּרָה f. Kraft, Tapperhed; plur. kraftige Gjerninger. — עָבַר gaae over; Hp. bliver vred. — V. 28. אָמֵץ er stærk; Pi. gjör stærk. — נָחַל arve, besidde; Hi. give i Besiddelse; uddeler Eiendom. — גַּיְא m. Dal.

Cap. IV.

V. 2. גָּרַע aftage; afdrage fra. — V. 3. בַּעַל m. Herre. Det er deels et almindeligt Navn for phoeniciske Guddomme; deels bruges det især deleshed om den phoeniciske Soelgud. Det findes med adskillige Tillægsord, f. Ex. בְּרִית ב״, זְבוּב ב״, og som her פְּעוֹר ב״, saaledes kaldet efter det moabitiske Bjerg פְּעוֹר. ב״פ er en moabitisk Guddom, til hvis Ære de moabitiske Piger offre-

de deres Uskyld. — V. 4. דָּבֵק adj. fastholdende. — V. 6. חָכְמָה f. Viisdom. — בִּינָה f. Forstand. — V. 9. שָׁכַח forglemme.

V. 10. יִרְאָה f. at frygte, Frygt; eg. inf. K. med foem. Endelse. — V. 11. בָּעַר brænde. — V. 12. תְּמוּנָה f. Lignelse, Billede. — V. 13. לוּחַ m. Tavle. — V. 16. סֶמֶל m. Billede. — תַּבְנִית f. Efterlignelse, Billede. — V. 17. עוּף flyve. — V. 18. רָמַשׂ krybe. — V. 19. שֶׁמֶשׁ c. Sol. — יָרֵחַ m. Maane. — כּוֹכָב m. Stjerne. — נָדַח stöde; Hi. stöde, styrte; drive til, forföre; Ni. pass. drives til, forföres. — שָׁחָה böie sig, tilbede; præt. Hpll. — חָלַק dele, uddele.

V. 20. כּוּר m. Ovn, Smelteovn. — V. 24. קַנָּא m. ivrig, som ikke lader sin Ret krænke. — V. 25. יָשַׁן K. ubr.; Ni. blive gammel. — V. 26. אָרַךְ er lang; Hi. forlænge. — שָׁמַד ödelægge; Ni. pass. — V. 27. פּוּץ synderslaae, adsprede sig; Hi. adsprede. — מְתִים pl. m. Mænd. — מִסְפָּר m. Tal; מֹ"מ faae. — נָהַג före. — V. 28. רִיחַ K. ubr.; Hi. lugte. — V. 30. צַר m. Trængsel, Nöd. — אַחֲרִית f. fölgende Tid. — V. 31. רַחוּם m. barmhjertig. — רָפָה er mat, krafteslös; Hi. forlade. — מִקְצֶה m. Ende; id. qu. קָצֶה. — V. 34. נָסָה K. ubr.; Pi. forsöge, friste. — מוֹרָא f. frygtelig Gjerning. — V. 35. רָאָה see; Hi.

vise; Ho. blive viist. — יָסַר K. og Pi. vise til Rette, belære, formane. — V. 39. שׁוּב vende tilbage; Hi. lægge atter.

Cap. XXVIII.

V. 2. עֶלְיוֹן m. höiest. — נָשַׂג K. ubr.; Hi. naae; möde, træffe. — V. 4. בֶּטֶן m. Bug; פ״ב Livsfrugt. — שֶׁגֶר m. Unge; i St. cstr. שְׁגַר. — עַשְׁתָּרוֹת pl. f. Afkom, Unger. — V. 5. טֶנֶא m. Kurv. — V. 8. אָסָם m. Forraadskammer. — מִשְׁלָח m. Sted, hvor man sender Noget hen. מ״י Forretning; hvad man end udstrækker Haanden til, lægger Haand paa. — V. 11. יָתַר blive tilovers; Hi. lade tilovers; give i Overflödighed. — V. 12. פָּתַח aabne. — אוֹצָר m. Skat. — מָטָר m. Regn. — לָוָה hænge ved Een, laane af Een; Hi. udlaane, give tillaans. — V. 13. זָנָב m. Hale; den sidste. — מַטָּה nedad; nedenfor.

V. 15. קְלָלָה f. Forbandelse; af קָלַל. — V. 16. אָרַר forbande; part. pass. K. — V. 20. מְאֵרָה f. Forbandelse; af אָרַר. — מְהוּמָה f. Uroe; Forvirring; af הוּם. — מִגְעֶרֶת f. Forbandelse; af נָעַר. — V. 21. דָּבַק holde ved; Hi. lade hænge ved. — דֶּבֶר m. Pest. — כָּלָה er fuldendt; Pi. fuldender, ödelægger. — V. 22. שַׁחֶפֶת f. Svind-

sot. — דַּלֶּקֶת f. hidsig Feber. — חַרְחֻר m. Feber. — שִׁדָּפוֹן m. Brand i Kornet. — יֵרָקוֹן m. Bleghed; en vis Skade i Kornet, Svanghed. — V. 24. אָבָק m. fiint Stöv. — עָפָר m. Stöv.

V. 25. נָגַף slaae; N. blive slaaet. — זַעֲוָה Mishandling. — V. 26. נְבֵלָה f. Liig. — חָרַד skjælve; Hi. forskrække. — V. 27. שְׁחִין m. Byld. — ובעפלים Ch'thib er וּבַעְפָלִים Bylder paa visse Dele af Legemet; K'ri er וּבַטְּחֹרִים af טְחֹרִים pl. m. ubr. i Sing. Det betyder det samme som עפלים, men er formodentlig anseet for at være mindre obscönt, og derfor brugt, som K'ri. — גָּרָב m. Skurv, Udslet. — חֶרֶס m. Fnat, Skurv. — V. 28. שִׁגָּעוֹן m. Afsindighed. — עִוָּרוֹן m. Blindhed. — תִּמָּהוֹן m. Skræk; Forvirring. — V. 29. מָשַׁשׁ föle paa; Pi. id.; famle i Mörke. — צֹהַר m. Glands; dual. צָהֳרַיִם Middag. — עִוֵּר m. blind. — אֲפֵלָה f. Mörke. — עָשַׁק m. undertrykke. — גָּזַל borttage, röve, beröve, undertrykke. — יָשַׁע K. ubr. er viid; Hi. redder.

V. 30. אָרַשׂ K. ubr.; Pi. kjöbe sig en Kone, forlove sig. — שָׁגַל skjænde, krænke en Pige. — נָטַע plante. — חָלַל gjennembore; Pi. aabne ɔ: give til Priis, vanhellige. At vanhellige sin Viingaard vil sige, at begynde selv at nyde Frugten af den; thi de 3 förste Aars Afgröde var

hellig, maatte bringes Præsterne. — V. 31. שׁוֹר m. Oxe. — טָבַח slagte. — V. 32. כָּלֶה m.; i f. כָּלָה vansmægtende. — אֵל m. Kraft. — V. 33. יְגִיעַ m. Arbeide, besværligt Arbeide; Frugten af Arbeidet ɔ: Eiendom, Gods. — רָצַץ synderslaae, undertrykke. — V. 34. שָׁגַע K. ubr.; Pu. er afsindig. — V. 35. בֶּרֶךְ f. Knæe. — שׁוֹק m. Skinbeen. — קָדְקֹד m. Isse. — V. 37. שַׁמָּה Ödelæggelse; Forbauselse, Forundring; Gjenstand for Forundring. — מָשָׁל m. Lignelse, Tankesprog; Ordsprog; Spottesang. — שְׁנִינָה f. Spot; spidse Ord; af שָׁנַן. — V. 38. חָסַל afæde. — אַרְבֶּה m. Græshoppe. — V. 39. יַיִן m. Viin. — אָגַר samle, indhöste. — תּוֹלַעַת f.; ogsaa תּוֹלָע m. Orm.

V. 40. זַיִת m. Oliventræe. — שֶׁמֶן m. Olie. — סוּךְ salve, salve sig. — נָשַׁל aftrække; intr. falde af. — V. 41. שְׁבִי m. Fangenskab. — V. 42. צְלָצַל m. en Art Græshopper. — V. 47. שִׂמְחָה f. Glæde. — V. 48. רָעָב m. Hunger. — צָמָא m. Törst. — עֵירֹם m. Nögenhed. — חֹסֶר m. Mangel. — צַוָּאר m. Hals. — V. 49. דָּאָה flyve. — נֶשֶׁר m. Örn. — V. 50. עַז m. stærk, haard; עַז פָּנִים fræk. — חָנַן er naadig, forbarmer sig over. — V. 51. דָּגָן m. Korn. — תִּירוֹשׁ m. Most. — יִצְהָר m. Olie. — שֶׁגֶר m. Unge. —

אֶלֶף m. Hornqvæg. — עַשְׁתָּרוֹת pl. f. Unger. — V. 52. צָרַר er snever; Hi. trænge, ængste. — שַׁעַר c. Port. — יָרַד stige ned; falde ned. — חוֹמָה f. Muur. — גָּבוֹהַּ adj. m. höi. — בָּצַר afskjære, gjöre utilgjængelig, befæste. — בָּטַח stole paa. — V. 53. מָצוֹר m. Trængsel, Beleiring; af צוּר. — מָצוֹק m. Trængsel; af צוּק. — צוּק er snever, betrængt; Hi. trænge. — V. 54. רַךְ m. blid, spæd; forkjælet. — עָנֹג m. yppig, overdaadig, forkjælet. Foem. er עֲנֻגָּה. — רוּעַ er ond; ת'עב er misundelig paa; see skjævt til. — V. 56. יָצַג K. ubr.; Hi. gjöre at Noget staaer; stille. — עָנַג K. ubr.; Hp. er forkjælet. — רָכַךְ er blid; forkjælet. — V. 57. שִׁלְיָה f. Efterbyrde. — יָצָא gaae ud; part. act. K. sing. f. for יוֹצֵאת. — V. 59. פָּלָא K. ubr. afsondre, udmærke; Hi. gjöre overordentlige Gjerninger, gjöre underfuld. — אָמַן K. ubr. er fast, sikker, troe; Ni. er fast, varig. — חֳלִי m. Sygdom.

V. 60. מַדְוֶה Sot, Sygdom. — יָגֹר frygte. — V. 63. שׂוּשׂ glæde sig. — נָסַח udrive, uddrive; N blive fordreven. — V. 65. רָגַע hvile; Hi. have Roe. — מָנוֹחַ m. Hvilested. — רַגָּז m. zittrende, skjælvende. — כִּלָּיוֹן m. Vansmægten. — דְּאָבוֹן m. Forsmægten. — V. 66. תָּלוּא ophængt; part. pass. K.; af תָּלָא ubr.; id. qu.

תָּלָה hænge. הֹחתֹל dit Livt er ophængt for dig ɔ: du svæver i bestandig Fare. — V. 68. אֳנִיָּה f. Skib. — מָכַר sælge; Hp. pass. — קָנָה kjöbe.

Cap. XXIX.

V. 4. בָּלָה bliver gammel. — שֵׁכָר m. Most; berusende Drik. — V. 8. שָׂכַל handle klog; Hi. see paa; handle klogt. — V. 9. שֹׁטֵר m. Forstander, Överste. — V. 10. חָטַב hugge Træe. — שָׁאַב öse. — V. 16. שִׁקּוּץ m. Afskye; og det som afskyes; især Afgudsbilleder. — גִּלּוּלִים pl. m. et Haans-Navn for Afguder; eg. Klodse; af גָּלַל rulle. — V. 17. שֹׁרֶשׁ m. Rod. — ראשׁ og רושׁ en Giftplante; formodentlig enten den giftige Coloqvinte, eller Cicuta. — לַעֲנָה f. Malurt; desuden bruges det formodentlig om et Slags Gift.

V. 18. שְׁרִירוּת f. Fasthed; Forhærdelse. — סָפָה 1) id. qu. אָסַף samle, borttage; 2) id. qu. יָסַף lægge til, föie til. — רָוֶה adj. m. rigelig vædet; mæt af at drikke. — צָמֵא adj. törstig. Ordene למען ספות הרוה את הצמאה, som ere forklarede paa mange Maader, kunne oversættes: for at borttage det Mætte med det Törstige, saa at Meningen deraf er: for at tage Alt. Det

synes tydeligt nok, at Talemaaden er proverbiel, og altsaa desto vanskeligere at forklare. — V. 19. סָלַח tilgive. — עָשַׁן ryge. — קִנְאָה f. Iver, Iversyge; Vrede. — רָבַץ ligge. — מָחָה udslette.

V. 20. בָּדַל K. ubr.; Hi. adskille. — V. 21. נָכְרִי adj. m. fremmed. — רָחוֹק adj. m. fjern, langt fra liggende. — תַּחֲלוּאִים pl. m. Sygdomme; af חָלָא for חָלָה. — חָלָה er syg; Pi. belægge med Sygdom; tilskikke Sygdom. — V. 22. גָּפְרִית f. Svovl. — מֶלַח m. Salt. — שְׂרֵפָה f. Brand. — מַהְפֵּכָה f. Omstyrtelse, Ödelæggelse. — V. 25. שָׁחָה böie sig, fut. Hpll.; cfr. Exod. 4, 31. — V. 27. נָתַשׁ udrydde, ödelægge. — קֶצֶף m. Vrede, Fortörnelse. — V. 28. כָּתַר skjule; N. pass. — גָּלָה aabenbarer. — N. pass. Naar man ikke sætter dette Vers i Forbindelse med de forrige, kunde man faae denne anstödelige Mening ud deraf: det, som er skjult *for* Herren, er aabenbart for os og vore Börn; derfor ere flere Forklaringer givne af dette Vers, og derfor ere maaskee Ordene לָנוּ וּלְבָנֵינוּ blevne bemærkede af Masoretherne med punctis extraordinariis; men man kan oversætte: skjulte *hos* Herren, vor Gud vare disse (Straffedomme); men de skulle aabenbares paa os og vore Börn til evig Tid for at (vi skulle) opfylde hvert Ord af denne Lov.

Cap. XXX.

V. 1. נָדַח stöde; forstöde; Hi. stöde; fordrive. — V. 3. שְׁבוּת f. Fangenskab. — V. 5. יָטַב er god; Hi. gjör godt. — V. 6. מוּל omskjære; pr. K. — אַהֲבָה f. at elske, Kjerlighed; eg. inf. K.; med Foem. Endelse, af אָהַב eller אָהֵב elsker. — V. 9. שׂוּשׂ glæd sig. — V. 11. פָּלָא K. ubr. afsondre, udmærke; N. er overordentlig stor, er vanskelig at fuldföre; part. N. f. for נִפְלֵאת. — V. 20. דָּבַק holde sig til; inf. K. med Foem. Endelse ־ָה.

Cap. XXXI.

V. 6. אָמֵץ er stærk, fast. — V. 7. נָחַל arver, eier; Hi lade arve; uddeler Arv og Eiendom. — V. 8. חָתַת er synderbrudt, forskrækket; Ni. id. — V. 10. שְׁמִטָּה f. Hvile. שנת ש׳ Hvileaar, eller Sabbathsaar, kaldes hvert syvende Aar, da Markerne hvilede. — חַג m. Fest. — סֻכָּה f. Hytte af Löv; חג ס׳ Lövsalernes Fest. — V. 16. זָנָה bedrive Hoer; trop. dyrke Afguder. — נֵכָר m. Fremmed; i St. cstr. נֵכַר. — פּוּר synderbryde, Hi. bryde, tilintetgjöre, krænke. — V. 21. יֵצֶר

m. Hjertets Tanker. — V. 26. צַד m. Side. — V. 27. מְרִי m. Gjenstridighed. — עֹרֶף m. Nakke.

Cap. XXXIV.

V. 2. יָם אַחֲרוֹן Middelhavet. — V. 3. כִּכָּר m. Kreds; omliggende Egn. — תָּמָר m. Palme. — V. 6. קְבוּרָה f. Grav. — V. 7. כָּהָה er svag, slöv, mat. — לֵחַ m. Fyrrighed, Munterhed. — V. 8. אֵבֶל m. Sorg. — V. 9. סָמַךְ lægge paa.

